III

(Valmistavat säädökset)

NEUVOSTO

NEUVOSTON ENSIMMÄISESSÄ KÄSITTELYSSÄ VAHVISTAMA KANTA (EU) N:O 2/2016

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta Euroopan unionissa

(uudelleenlaadittu)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Hyväksytty neuvostossa 10 päivänä joulukuuta 2015

(2016/C 057/01)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 91 artiklan 1 kohdan sekä 170 ja 171 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ([2]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([3]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2008/57/EY ([4]) on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin. Koska kyseiseen direktiiviin on määrä tehdä uusia muutoksia, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.

(2) Jotta unionin kansalaiset, talouden toimijat sekä toimivaltaiset viranomaiset voisivat saada täyden hyödyn yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen toteuttamisesta, olisi erityisesti edistettävä kansallisten rataverkkojen yhteenliittämistä ja yhteentoimivuutta ja niiden käyttömahdollisuuksia sekä pantava täytäntöön kaikki toimenpiteet, jotka saattavat olla tarpeellisia Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 171 artiklassa tarkoitetun teknisen harmonisoinnin alalla.

(3) Unionin rautatiejärjestelmän yhteentoimivuutta toteutettaessa olisi pyrittävä määrittelemään teknisen yhdenmukaistamisen optimaalinen taso sekä mahdollistamaan kansainvälisten rautatieliikennepalvelujen helpottaminen, parantaminen ja kehittäminen sekä unionissa että unionin ja kolmansien maiden väillä. Lisäksi olisi edistettävä unionin rautatiejärjestelmän rakentamiseen, uusimiseen, parantamiseen ja toimintaan liittyvien laitteiden ja palvelujen sisämarkkinoiden luomista.

(4) Yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen toteuttamiseksi, lupamenettelyjen kustannusten ja keston vähentämiseksi sekä rautateiden turvallisuuden parantamiseksi on aiheellista yhdenmukaistaa ja harmonisoida lupamenettelyt unionin tasolla.

([1]) EUVL C 327, 12.11.2013, s. 122.
([2]) EUVL C 356, 5.12.2013, s. 92.
([3]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 26. helmikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 10. joulukuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/57/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta yhteisössä (EUVL L 191, 18.7.2008, s. 1).

(5) Monissa jäsenvaltioissa metro-, raitiovaunu- ja kevytraidejärjestelmiin sovelletaan paikallisia teknisiä vaatimuksia. Tällaiset paikalliset julkisen liikenteen järjestelmät eivät yleensä tarvitse toimilupaa unionissa. Raitiovaunu- ja kevytraidejärjestelmiin sovelletaan lisäksi usein tieliikennelainsäädäntöä, sillä ne käyttävät samaa infrastruktuuria. Näistä syistä tällaisten paikallisten järjestelmien ei tarvitse olla yhteentoimivia, minkä vuoksi ne olisi suljettava tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Tämä ei estä jäsenvaltioita soveltamasta vapaaehtoisesti tämän direktiivin säännöksiä paikallisiin raideliikennejärjestelmiin, jos ne pitävät sitä tarkoituksenmukaisena.

(6) Raitiojuna on julkisen liikenteen käsite, joka mahdollistaa yhdistetyn liikenteen sekä kevytraideinfrastruktuurissa että raskaan rautatieliikenteen infrastruktuurissa. Jäsenvaltioiden olisi voitava jättää niiden toimenpiteiden, joilla tämä direktiivi pannaan täytäntöön, soveltamisalan ulkopuolelle kalustoyksiköt, joita käytetään pääasiallisesti kevytraideinfrastruktuurissa mutta joiden varustukseen kuuluu sellaisia raskaan rautatieliikenteen komponentteja, jotka ovat välttämättömiä sitä varten, että nämä kalustoyksiköt pystyvät kulkemaan raskaan rautatieliikenteen infrastruktuuriin kuuluvan rajoitetun osuuden kautta, ainoastaan sikäli kuin tämä on tarpeen toimivien ratayhteyksien vuoksi. Kun raitiojunat käyttävät rautateiden infrastruktuuria, olisi varmistettava kaikkien olennaisten vaatimusten sekä odotetun turvallisuustason noudattaminen asiaankuuluvilla radoilla. Toimivaltaisten viranomaisten olisi rajat ylittävissä tapauksissa tehtävä yhteistyötä.

(7) Junien käyttö kaupallisessa liikenteessä rataverkolla edellyttää erityisen hyvää rataverkkojen ja kalustoyksikköjen ominaispiirteiden yhteensopivuutta sekä myös eri rataverkon haltijoiden ja rautatieyritysten tieto- ja viestintäjärjestelmien tehokasta yhteenliittämistä. Tästä yhteensopivuudesta ja yhteenliittämisestä riippuvat suoritustaso, turvallisuus, palvelujen laatu ja kustannukset, ja erityisesti niistä riippuu unionin rautatiejärjestelmän yhteentoimivuus.

(8) Rautateitä koskevassa sääntelykehyksessä olisi ilmoitettava selvästi unionin ja jäsenvaltioiden tasolla, kenen tehtävänä ja kenen vastuulla on huolehtia rataverkkoihin sovellettavien turvallisuutta ja terveyttä sekä kuluttajansuojaa koskevien määräysten noudattamisesta. Tämä direktiivi ei saisi johtaa turvallisuustason alenemiseen tai lisätä kustannuksia unionin rautatiejärjestelmässä. Sen vuoksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) …/… ([1]) (*) perustetun Euroopan unionin rautatievirasto, jäljempänä ”virasto”, ja kansallisten turvallisuusviranomaisten olisi otettava täysi vastuu myöntämistään luvista.

(9) Rautatiejärjestelmiin, osajärjestelmiin ja perusosiin sovellettavissa kansallisissa säännöissä, sisäisissä määräyksissä ja teknisissä eritelmissä on merkittäviä eroja, koska niihin on koottu kansalliselle teollisuudelle ominaista erityistekniikkaa ja niissä määrätään erityisistä mitoituksista ja laitteista sekä erityispiirteistä. Tämä tilanne saattaa estää junien sujuvan liikennöinnin koko unionissa.

(10) Kehittääkseen maailmanlaajuista kilpailukykyään unionin rautatieteollisuuden on voitava toimia avoimilla ja vapaaseen kilpailuun perustuvilla markkinoilla.

(11) On siis syytä määritellä koko unionia varten rautatieliikenteen yhteentoimivuutta koskevat olennaiset vaatimukset, joita olisi sovellettava sen rautatiejärjestelmään.

(12) Yhteentoimivuuden teknisten eritelmien, jäljempänä ”YTE”, laatiminen on osoittanut, että yhtäältä olennaisten vaatimusten ja YTE:ien ja toisaalta eurooppalaisten standardien ja muiden säädösluonteisten asiakirjojen välistä suhdetta olisi selvennettävä. Erityisesti olisi selvästi erotettava toisistaan ne standardit tai standardien osat, joista olisi tehtävä pakollisia tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi, ja ”yhdenmukaistetut standardit”, jotka on laadittu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1025/2012 ([2]) mukaisesti. Jos se on ehdottoman välttämätöntä, YTE:iin voidaan sisällyttää nimenomainen viittaus eurooppalaisiin standardeihin tai eritelmiin, joista tulee velvoittavia heti, kun YTE:n soveltaminen aloitetaan.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) …/…, annettu … päivänä …kuuta …, Euroopan unionin rautatievirastosta ja asetuksen (EY) N:o 881/2004 kumoamisesta (EUVL L …).

(*) Asiakirjassa 2013/0014 (COD) olevan asetuksen numero (EUVL C 56, 12.2.2016, s. 1).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1025/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, eurooppalaisesta standardoinnista, neuvoston direktiivien 89/686/ETY ja 93/15/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/9/EY, 94/25/EY, 95/16/EY, 97/23/EY, 98/34/EY, 2004/22/EY, 2007/23/EY, 2009/23/EY ja 2009/105/EY muuttamisesta ja neuvoston päätöksen 87/95/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1673/2006/EY kumoamisesta (EUVL L 316, 14.11.2012, s. 12).

(13) Jotta unionin rautatiealan kilpailukykyä voitaisiin aidosti lisätä vääristämättä kilpailua unionin rautatiejärjestelmän keskeisten toimijoiden välillä, YTE:iä ja näitä YTE:iä koskevia viraston suosituksia laadittaessa olisi noudatettava avoimuuden, yhteisymmärryksen ja läpinäkyvyyden periaatteita, siten kuin ne määritellään asetuksen (EU) N:o 1025/2012 liitteessä II.

(14) Laadukas rautatieliikenne unionissa edellyttää muun muassa erittäin suurta yhteensopivuutta verkon (laajasti ymmärrettynä, eli kaikkien kyseessä olevien osajärjestelmien kiinteät osat) ja kalustoyksikköjen (mukaan lukien kaikkien kyseessä olevien osajärjestelmien junassa olevat osat) ominaispiirteiden välillä. Suoritustaso, turvallisuus, palvelun laatu ja kustannukset riippuvat tästä yhteensopivuudesta.

(15) YTE:illä on suora tai mahdollinen vaikutus osajärjestelmien toimintaan ja ylläpitoon osallistuvaan henkilöstöön. YTE:iä valmistellessaan viraston olisi tämän vuoksi tarvittaessa kuultava työmarkkinaosapuolia.

(16) YTE:ssä olisi vahvistettava kaikki vaatimukset, jotka yhteentoimivuuden osatekijän on täytettävä, sekä vaatimustenmukaisuuden arvioinnissa noudatettava menettely. Lisäksi on täsmennettävä, että jokaisen yhteentoimivuuden osatekijän vaatimustenmukaisuus ja käyttöönsoveltuvuus olisi arvioitava YTE:issä tarkoitetulla arviointimenettelyllä ja että jokaiselle yhteentoimivuuden osatekijälle olisi oltava todistus, jossa on joko arviointi siitä, onko yhteentoimivuuden osatekijä sellaisenaan, erillään arvioituna, niiden teknisten eritelmien vaatimusten mukainen, jotka sen on täytettävä, tai arviointi siitä, soveltuuko yhteentoimivuuden osatekijä käyttöönsä, kun sitä arvioidaan rautatieympäristössä ja kun arviointi tehdään suhteessa teknisiin eritelmiin.

(17) Uusia YTE:iä kehitettäessä päämääränä pitäisi aina olla varmistaa yhteensopivuus nykyisten osajärjestelmien kanssa. Täten parannetaan rautatieliikenteen kilpailukykyä ja estetään tarpeettomat lisäkustannukset edellyttämällä nykyisten osajärjestelmien parantamista tai uudistamista, millä varmistetaan yhteensopivuus aiempien järjestelmien kanssa. Niissä poikkeustapauksissa, joissa yhteensopivuutta ei voida varmistaa, YTE:ien yhteydessä olisi voitava perustaa tarpeelliset puitteet sen päättämiseksi, tarvitseeko nykyinen osajärjestelmä uuden käyttöönottoa tai markkinoillesaattamista koskevan päätöksen tai luvan ja mihin ajankohtaan mennessä.

(18) Jos olennaisia vaatimuksia vastaavia tiettyjä teknisiä näkökohtia ei voida nimenomaisesti kattaa YTE:ssä, ne näkökohdat, joita on vielä tarpeen käsitellä, olisi lueteltava kyseisen YTE:n liitteessä avoimina kohtina. Näiden avoimien kohtien sekä erityistapausten osalta olisi olemassa olevien järjestelmien noudattamiseksi sovellettava kansallisia sääntöjä, joita toimivaltaiset kansalliset, alueelliset tai paikalliset viranomaiset voivat hyväksyä jäsenvaltiossa. Kansalliset säännöt olisi turhien tarkastusten ja tarpeettomien hallinnollisten rasitteiden välttämiseksi luokiteltava, jotta voitaisiin selvittää eri jäsenvaltioiden samoja asioita koskevien kansallisten sääntöjen vastaavuus.

(19) Olisi täsmennettävä, miten menetellään silloin, kun osajärjestelmään sovellettavia olennaisia vaatimuksia ei vielä käsitellä vastaavassa YTE:ssä. Tässä direktiivissä tarkoitettujen nimettyjen laitosten olisi tällöin vastattava vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelystä ja tarkastusmenettelystä.

(20) Tätä direktiiviä olisi sovellettava koko unionin rautatiejärjestelmään, ja YTE:ien soveltamisala olisi laajennettava kattamaan kalustoyksiköt ja verkot, jotka eivät kuulu Euroopan laajuiseen rautatiejärjestelmään. Sen vuoksi direktiivin 2008/57/EY liitettä I olisi yksinkertaistettava.

(21) Toiminnalliset ja tekniset eritelmät, jotka osajärjestelmien ja niiden välisten liitäntöjen on täytettävä, voivat poiketa toisistaan asianomaisten osajärjestelmien käytön mukaan, esimerkiksi rataluokkien tai kalustoyksikköjen mukaan, erityisesti suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän ja tavanomaisen rautatiejärjestelmän välisen johdonmukaisuuden varmistamiseksi.

(22) Jotta voitaisiin varmistaa rautateiden yhteentoimivuuden asteittainen toteutuminen koko unionissa ja vähitellen vähentää aiempien sukupolvien järjestelmien monimuotoisuutta, YTE:issä olisi ilmoitettava selvästi säännökset, joita sovelletaan nykyisiin osajärjestelmiin erityisesti parantamisen ja uudistamisen tapauksessa, ja ne voivat sisältää ehdotuksia tavoitejärjestelmän asteittaiselle toteuttamiselle. Jotta rautatieala pysyisi kuitenkin kilpailukykyisenä ja turhia kustannuksia vältettäisiin, uusien tai muutettujen YTE:ien voimaantulo ei saisi johtaa kalustoyksikköjen ja infrastruktuurin mukauttamiseen välittömästi uusiin eritelmiin.

(23) YTE:issä olisi ilmoitettava, milloin infrastruktuurin ja kalustoyksikköjen parantaminen ja uudistaminen edellyttää uutta lupaa. Kaikissa tapauksissa, joissa on kyse infrastruktuurin parantamisesta ja uudistamisesta, hakijan olisi asetuksessa (EU) …/… (*) tarkoitetun keskitetyn palvelupisteen kautta toimitettava asiakirja kansalliselle turvallisuusviranomaiselle, jotta se voi päättää, tarvitaanko tässä direktiivissä säädettyjen perusteiden nojalla uutta lupaa.

(*) Asiakirjassa 2013/0014 (COD) olevan asetuksen numero.

Sellaisten kalustoyksikköjen parantamisen ja uudistamisen osalta, joilla on markkinoillesaattamislupa, hakijan olisi voitava päättää, onko kansalliselta turvallisuusviranomaiselta tai virastolta tarpeen hakea uutta lupaa tässä direktiivissä säädettyjen perusteiden nojalla.

(24) Unionin rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden esteiden poistamiseen sovellettava asteittainen lähestymistapa ja kaikkien YTE:ien hyväksymiseksi tarvittava aika huomioon ottaen olisi vältettävä sitä, että jäsenvaltiot antavat uusia kansallisia sääntöjä tai sitoutuvat suunnitelmiin, jotka lisäisivät nykyisen järjestelmän monimuotoisuutta.

(25) Yhteentoimivuuden esteiden poistamiseksi kansallisten sääntöjen määrän olisi vähitellen vähennyttävä, kun YTE:ien soveltamisala laajennetaan kattamaan unionin koko rautatiejärjestelmä. Ainoastaan nykyisiä järjestelmiä koskevat kansalliset säännöt olisi eroteltava YTE:ien avoimien kohtien kattamiseksi tarvittavista kansallisista säännöistä. Jälkimmäisistä säännöistä olisi päästävä asteittain eroon, sitä mukaa kuin YTE:ien avoimia kohtia suljetaan.

(26) Kansalliset säännöt olisi laadittava ja julkaistava siten, että kaikki mahdolliset kansallisen verkon käyttäjät voivat ymmärtää ne. Tällaisissa säännöissä viitataan usein muihin asiakirjoihin, kuten kansallisiin standardeihin, eurooppalaisiin standardeihin, kansainvälisiin standardeihin tai muihin teknisiin eritelmiin, jotka saattavat olla osittain tai täysin teollis- ja tekijänoikeuksien suojaamia. Julkaisuvaatimusta ei siksi olisi sovellettava asiakirjoihin, joihin kansallisessa säännössä viitataan suoraan tai välillisesti.

(27) Asteittainen lähestymistapa vastaa unionin rautatiejärjestelmän yhteentoimivuutta koskevaa tavoitetta, koska tälle järjestelmälle ovat ominaisia ikääntyneet kansalliset rataverkot ja kalustoyksiköt, joiden mukauttaminen ja uudistaminen vaativat raskaita investointeja, ja koska on syytä huolehtia erityisesti siitä, että rautatieliikenteen kilpailukyky säilyy suhteessa muihin liikennemuotoihin.

(28) Unionin rautatiejärjestelmän laajuus ja monimutkaisuus huomioon ottaen on osoittautunut käytännön syistä tarpeelliseksi jakaa järjestelmä seuraaviin osajärjestelmiin: infrastruktuuri, ratalaitteiden ohjaus, hallinta ja merkinanto, veturilaitteiden ohjaus, hallinta ja merkinanto, energia, liikkuva kalusto, käyttötoiminta ja liikenteen hallinta, kunnossapito sekä henkilö- ja tavaraliikenteen telemaattiset sovellukset. Kullekin näistä osajärjestelmistä on täsmennettävä olennaiset vaatimukset, ja erityisesti osatekijöille ja liitännöille on määriteltävä näiden olennaisten vaatimusten noudattamiseksi tarvittavat tekniset eritelmät. Sama järjestelmä jakautuu kiinteisiin ja liikkuviin perusosiin, joita ovat yhtäältä rataverkko, johon kuuluvat radat, rautatieliikennepaikat, terminaalit ja kaikenlaiset kiinteät laitteet, joita tarvitaan järjestelmän turvallisen ja jatkuvan toiminnan varmistamiseksi ja toisaalta kaikki verkolla liikkuvat kalustoyksiköt. Tätä direktiiviä sovellettaessa kalustoyksikkö koostuu näin ollen yhdestä osajärjestelmästä (liikkuva kalusto) ja soveltuvissa tapauksissa muista osajärjestelmistä (pääasiassa veturilaitteiden ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-osajärjestelmä). Vaikka järjestelmä on jaettu useampiin osiin, viraston olisi huolehdittava järjestelmän yleisestä tarkastelusta yhteentoimivuuden ja turvallisuuden edistämiseksi.

(29) Vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevassa Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksessa, jonka osapuoli unioni on, vahvistetaan esteettömyys yhdeksi sen yleisperiaatteista sekä edellytetään, että yleissopimuksen osapuolina olevat valtiot toteuttavat asianmukaiset toimet varmistaakseen vammaisille henkilöille yhdenvertaisen esteettömyyden muiden kanssa muun muassa kehittämällä ja saattamalla voimaan esteettömyyttä koskevia vähimmäisstandardeja ja -ohjeita ja valvomalla niiden täytäntöönpanoa. Vammaisille henkilöille ja liikuntarajoitteisille henkilöille varmistettava esteettömyys on sen vuoksi unionin rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden olennainen vaatimus.

(30) Ketään ei saa suorasti tai epäsuorasti syrjiä vammaisuuden perusteella. Jotta voidaan varmistaa, että kaikki unionin kansalaiset voivat käyttää hyväkseen yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen perustamisesta johtuvat hyödyt, jäsenvaltioiden olisi edistettävä kaikille esteetöntä rautatiejärjestelmää.

(31) Unionin rautatiejärjestelmän yhteentoimivuutta koskevien säännösten täytäntöönpano ei saisi aiheuttaa perusteettomia kustannuksia eikä heikentää olemassa olevien rataverkkojen yhteentoimivuuden säilymistä.

(32) YTE:illä on vaikutusta myös rautatieliikenteen käytön edellytyksiin käyttäjien kannalta, minkä vuoksi käyttäjiä, mukaan lukien tarvittaessa vammaisjärjestöt, olisi kuultava heitä koskevissa asioissa.

(33) Kullekin jäsenvaltiolle olisi varattava mahdollisuus olla rajoitetuissa, asianmukaisesti perustelluissa tilanteissa soveltamatta tiettyjä YTE:iä. Nämä tilanteet sekä noudatettavat menettelyt, jos tiettyä YTE:ää ei sovelleta, olisi määriteltävä selkeästi.

(34) YTE:ien laatiminen ja niiden soveltaminen unionin rautatiejärjestelmään ei saisi estää teknisiä uudistuksia, joilla pyritään taloudellisen tuloksen parantamiseen.

(35) Rautatiealan hankintasopimuksissa sovellettavia menettelyjä koskevien asianomaisten säännösten ja erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/25/EU ([1]) olevien tällaisten säännösten noudattamiseksi hankintayksikköjen on liitettävä tekniset eritelmät kuhunkin hankintasopimukseen liittyviin yleisiin asiakirjoihin tai tarjouseritelmiin. Tätä varten on tarpeen laatia säännöt, joita voidaan käyttää näiden teknisten eritelmien pohjana.

(36) Kansainvälinen standardointijärjestelmä, joka pystyy tuottamaan kansainvälisten kauppakumppanien tosiasiallisesti käyttämiä ja unionin politiikan vaatimukset täyttäviä standardeja, on unionin etujen mukainen. Tämän vuoksi eurooppalaisten standardointijärjestöjen olisi jatkettava yhteistyötään kansainvälisten standardointielinten kanssa.

(37) Hankintayksikkö, joka tilaa osajärjestelmän suunnittelun, rakentamisen, uudistamisen tai parantamisen, voi olla rautatieyritys, rataverkon haltija, kunnossapidosta vastaava yksikkö, kalustoyksikön haltija tai toimiluvan haltija, joka vastaa hankkeen käyttöönotosta. Hankintayksikköjen olisi määriteltävä eurooppalaisten eritelmien tai muiden standardien täydentämiseksi tarvittavat eritelmät. Näiden eritelmien olisi vastattava niitä unionin tasolla yhdenmukaistettuja olennaisia vaatimuksia, jotka unionin rautatiejärjestelmän on täytettävä.

(38) Osatekijöiden vaatimustenmukaisuuden ja käyttöönsoveltuvuuden arviointimenettelyjen olisi perustuttava tämän direktiivin mukaisesti hyväksytyissä yhteentoimivuuden teknisissä eritelmissä käytettävien vaatimustenmukaisuuden ja käyttöönsoveltuvuuden arviointimenettelyjen ja EY-tarkastusmenettelyn moduulien käyttöön. Teollisuuden kehittämisen edistämiseksi olisi laadittava mahdollisimman laajasti laadunvarmistusjärjestelmää hyödyntäviä menettelyjä.

(39) Osatekijöiden vaatimustenmukaisuus liittyy pääasiassa niiden käyttöalaan, koska tarkoituksena on taata järjestelmän yhteentoimivuus eikä ainoastaan niiden vapaa liikkuvuus unionin markkinoilla. Käyttöönsoveltuvuuden arviointia sovelletaan järjestelmän turvallisuuden, käyttövalmiuden ja taloudellisuuden kannalta ratkaiseviin osatekijöihin. Siten valmistajan ei tarvitse kiinnittää CE-merkintää osatekijöihin, jotka kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan. Valmistajan laatiman vaatimustenmukaisuusvakuutuksen olisi oltava riittävä sen jälkeen, kun vaatimustenmukaisuus ja/tai käyttöönsoveltuvuus on arvioitu.

(40) Valmistajilla on kuitenkin velvollisuus kiinnittää tiettyihin komponentteihin CE-merkintä osoitukseksi siitä, että ne ovat muun niitä koskevan unionin oikeuden mukaisia.

(41) YTE:n tullessa voimaan jotkin yhteentoimivuuden osatekijät ovat jo markkinoilla. On tarpeen säätää siirtymäajasta, jotta nämä osatekijät voidaan yhdistää osajärjestelmään, vaikka ne eivät olisi tiukasti katsoen kyseisen YTE:n mukaisia.

(42) Unionin rautatiejärjestelmän muodostavien osajärjestelmien olisi kuuluttava tarkastusmenettelyn piiriin. Niiden käyttöönotosta tai markkinoille saattamisesta vastaavien yksikköjen olisi voitava tarkastuksen perusteella vakuuttua siitä, että tulos on suunnittelu-, rakennus- ja käyttöönottovaiheessa voimassa olevien lainsäädännöllisten, teknisten ja toiminnallisten määräysten mukainen. Tarkastuksen johdosta valmistajien olisi myös voitava luottaa siihen, että ne saavat yhtäläisen kohtelun kaikissa jäsenvaltioissa.

(43) Osajärjestelmän käyttöönoton tai markkinoille saattamisen jälkeen on varmistuttava, että sitä käytetään ja ylläpidetään sitä koskevien olennaisten vaatimusten mukaisesti. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) …/… ([2]) (*) mukaisesti vastuu näiden vaatimusten noudattamisesta kuuluu rataverkon haltijalle, rautatieyritykselle tai kunnossapidosta vastaavalle yksikölle, jotka vastaavat kukin omista osajärjestelmistään.

(44) Kun toiminnan aikana näyttää siltä, että kalustoyksikkö tai kalustoyksikkötyyppi ei täytä jotakin sovellettavista olennaisista vaatimuksista, asianomaisten rautatieyritysten olisi toteutettava tarvittavat korjaavat toimenpiteet kalustoyksikön tai kalustoyksikköjen saattamiseksi vaatimusten mukaisiksi. Lisäksi jos tämä vaatimustenvastaisuus aiheuttaa vakavan turvallisuusriskin, kalustoyksikön käyttöönoton valvonnasta vastaavien kansallisten turvallisuusviranomaisten olisi voitava toteuttaa tarvittavia väliaikaisia turvallisuustoimenpiteitä, mukaan lukien kyseisen toiminnan rajoittaminen tai keskeyttäminen välittömästi. Jos korjaavat toimenpiteet ovat riittämättömiä ja vaatimustenvastaisuudesta aiheutuva vakava turvallisuusriski on edelleen olemassa, kansallisten turvallisuusviranomaisten tai viraston olisi voitava peruuttaa lupa tai muuttaa sitä. Vakavalla turvallisuusriskillä tarkoitetaan tässä

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/25/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista ja direktiivin 2004/17/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 243).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) …/…, annettu … päivänä …kuuta …, rautateiden turvallisuudesta (ks. tämän virallisen lehden sivu …).

(*) Asiakirjassa 2013/0016 (COD) olevan direktiivin numero (ks. tämän virallisen lehden sivu 64).

yhteydessä oikeudellisten velvoitteiden tai turvallisuusmääräysten vakavaa noudattamatta jättämistä, mikä voi itsessään tai siitä aiheutuvan tapahtumaketjun seurauksena aiheuttaa onnettomuuden tai vakavan onnettomuuden. Peruuttamismenettelyn on perustuttava viraston ja kansallisten turvallisuusviranomaisten asianmukaiseen tietojenvaihtoon, muun muassa rekistereiden käyttöön.

(45) Olisi täsmennettävä kaikkien asianomaisten toimijoiden tehtävät ja vastuut kalustoyksikköjen markkinoille saattamista ja käyttöä koskevissa menettelyissä ja kiinteiden laitteiden käyttöönotossa.

(46) Viraston ja kansallisten turvallisuusviranomaisten olisi tehtävä yhteistyötä ja tarvittaessa jaettava lupien myöntämistä koskeva toimivalta ottaen asianmukaisesti huomioon turvallisuus. Tätä varten viraston ja kansallisten turvallisuusviranomaisten olisi tehtävä yhteistyösopimuksia.

(47) Jotta voidaan varmistaa, että Euroopan rautatieliikenteen hallintajärjestelmän, jäljempänä ”ERTMS”, laitteet ovat asianmukaisten voimassa olevien eritelmien mukaisia sekä estää se, että ERTMSiä koskevat lisävaatimukset vaarantavat sen yhteentoimivuuden, viraston olisi toimittava ERTMS-järjestelmäviranomaisena. Tätä varten viraston olisi oltava vastuussa suunniteltujen teknisten ratkaisujen arvioinnista, ennen kuin mitään ERTMS-ratalaitteita koskevia tarjouskilpailuja käynnistetään tai julkaistaan, jotta voidaan tarkistaa, ovatko kyseiset tekniset ratkaisut asiaankuuluvien YTE:ien mukaisia ja täysin yhteentoimivia.

Olisi vältettävä päällekkäisyyksiä viraston tekemän arvioinnin ja tarkastusmenettelyyn kuuluvien, ilmoitettujen laitosten tehtävien välillä. Hakijan olisi sen vuoksi ilmoitettava virastolle, onko ilmoitetun laitoksen suorittama tarkastusmenettely jo alkanut tai onko vaatimustenmukaisuustodistus jo saatavilla. Hakijan olisi voitava valita, pyytääkö se tällaista arviointia virastolta joko kustakin yksittäisestä ERTMS-hankkeesta tai hankkeiden yhdistelmästä, radasta, ratojen ryhmästä tai verkosta.

(48) Tämän direktiivin voimaantulo ei saisi viivästyttää sellaisten ERTMS-hankkeiden käyttöönottoa, joiden osalta tarjous- tai sopimusmenettely on jo päättynyt.

(49) Kalustoyksikköjen markkinoille saattamisen helpottamiseksi ja hallinnollisten rasitteiden vähentämiseksi olisi otettava käyttöön koko unionissa voimassa oleva kalustoyksikön markkinoillesaattamislupa. Vaikka markkinoillesaattamisluvilla sallitaan kalustoyksikköjen kaupalliset toimet missä tahansa unionin markkinoilla, kalustoyksikköä voidaan käyttää ainoastaan sillä käyttöalueella, jota varten lupa on myönnetty. Näin ollen mikä tahansa käyttöalueen laajentaminen edellyttää kalustoyksikköluvan saattamista ajan tasalle. On syytä edellyttää markkinoillesaattamislupaa myös aikaisempien direktiivien mukaisesti luvan saaneilta kalustoyksiköiltä, jos näitä on tarkoitus käyttää verkoilla, jotka eivät kuulu niiden aiemman luvan soveltamisalaan.

(50) Kun käyttöalue rajoittuu yhteen tai useampaan verkkoon yhdessä jäsenvaltiossa, hakijan olisi voitava valita, jättääkö se kalustoyksikköä koskevan lupahakemuksensa asetuksessa (EU) …/… (*) tarkoitetun keskitetyn palvelupisteen kautta kyseisen jäsenvaltion kansalliselle turvallisuusviranomaiselle vai virastolle. Hakijan tekemän valinnan olisi oltava sitova, kunnes hakemus on käsitelty tai se peruutetaan.

(51) Käytettävissä olisi oltava asianmukainen menettely, jota noudattaen hakija voi valittaa viraston tai kansallisten turvallisuusviranomaisten päätöksistä tai toimimatta jättämisestä. Lisäksi olisi vahvistettava selkeät menettely- ja riitojenratkaisusäännökset, jotta voitaisiin puuttua tilanteisiin, joissa virasto ja kansalliset turvallisuusviranomaiset ovat eri mieltä kalustoyksikkölupien myöntämistä koskevista arvioista.

(52) Tiettyjen jäsenvaltioiden erityinen maantieteellinen tai historiallinen tilanne olisi otettava huomioon erityistoimenpiteillä, mukaan lukien yhteistyösopimukset, mutta samalla on varmistettava sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta.

(53) Jos toiminta rajoittuu rataverkkoihin, joilla tarvitaan erityistä asiantuntemusta maantieteellisistä tai historiallisista syistä, ja jos nämä rataverkot ovat erillään muusta unionin rautatiejärjestelmästä, hakijan pitäisi voida hoitaa tarvittavat muodollisuudet paikallisella tasolla asiaankuuluvien kansallisten turvallisuusviranomaisten kanssa. Hallinnollisten rasitteiden ja kustannusten vähentämiseksi viraston ja asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten välillä tehtävissä yhteistyösopimuksissa olisi voitava tämän vuoksi määrätä tehtävien asianmukaisesta jakamisesta, tämän kuitenkaan vaikuttamatta virastolla olevaan lopulliseen vastuuseen luvan antamisessa.

(*) Asiakirjassa 2013/0014 (COD) olevan asetuksen numero.

(54) Baltian maissa (Viro, Latvia ja Liettua) sijaitsevien rautatieverkkojen raideleveys on 1 520 millimetriä, joka on sama kuin niiden naapureina olevissa kolmansissa maissa, mutta joka eroaa unionin pääasiallisen rautatieverkon raideleveydestä. Näillä Baltian verkoilla on yhteiset tekniset ja toiminnalliset vaatimukset, jotka takaavat tosiasiassa niiden välisen yhteentoimivuuden, ja tässä suhteessa yhdessä näistä jäsenvaltioista myönnetty kalustoyksikkölupa saattaa olla pätevä muissakin kyseisissä verkoissa. Jotta voitaisiin helpottaa tehokasta ja oikeasuhteista resurssien kohdentamista kalustoyksikköjen markkinoillesaattamislupien myöntämistä tai kalustoyksikköjen tyyppihyväksyntää varten ja vähentää hakijalle aiheutuvaa taloudellista ja hallinnollista rasitetta tällaisissa tapauksissa, viraston ja asiaankuuluvien kansallisten turvallisuusviranomaisten välisiin erityisiin yhteistyöjärjestelyihin olisi kuuluttava tarvittaessa mahdollisuus antaa tehtäviä toimeksi kyseisille kansallisille turvallisuusviranomaisille.

(55) Jäsenvaltioiden, joiden rautatieliikenteestä merkittävä osa tapahtuu sellaisten kolmansien maiden kanssa, joilla on sama raideleveys, joka eroaa unionin pääasiallisen rautatieverkon raideleveydestä, olisi voitava soveltaa eri menettelyjä kalustoyksikköluvan saamiseksi tavaravaunuille ja matkustajavaunuille, jotka ovat yhteiskäytössä kyseisten kolmansien maiden kanssa.

(56) Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi jäljitettävyyden ja turvallisuuden varmistamiseksi annettava kalustoyksikölle eurooppalainen kalustoyksikkönumero, jos kalustoyksikön haltija sitä pyytää. Kalustoyksikköä koskevat tiedot olisi tämän jälkeen merkittävä kalustorekisteriin. Kalustorekistereiden olisi oltava sekä kaikkien jäsenvaltioiden että tiettyjen talouden toimijoiden käytettävissä unionissa. Kalustorekistereissä olevien tietojen olisi oltava muodoltaan yhdenmukaiset. Tämän vuoksi rekisterejä varten olisi laadittava yhteiset tekniset ja toiminnalliset eritelmät. Hallinnollisten rasitteiden ja aiheettomien kustannusten vähentämiseksi komission olisi hyväksyttävä eritelmä eurooppalaisesta kalustorekisteristä, johon sisällytettäisiin kansalliset kalustorekisterit, jotta voitaisiin luoda yhteinen väline, samalla kun mahdollistetaan se, että pidetään voimassa jäsenvaltioiden erityisten tarpeiden kannalta merkitykselliset lisätoiminnot.

(57) Kalustoyksikköjen ja niiden historian jäljitettävyyden turvaamiseksi kalustoyksikön markkinoillesaattamislupien viitetiedot olisi tallennettava yhdessä kalustoyksikköä koskevien muiden tietojen kanssa.

(58) Olisi otettava käyttöön menettelyt kalustoyksikköjen ja reittien, joilla niitä on määrä käyttää, yhteensopivuuden tarkistamiseksi, sen jälkeen kun kalustoyksikön markkinoillesaattamislupa on myönnetty ja ennen kuin rautatieyritys käyttää kalustoyksikköä sen markkinoillesaattamisluvassa mainitulla käyttöalueella.

(59) Ilmoitettujen laitosten, jotka vastaavat vaatimustenmukaisuuden arvioinnin ja osatekijöiden käyttöön soveltuvuuden menettelyjen samoin kuin osajärjestelmien arviointimenettelyn tarkastamisesta, olisi erityisesti silloin, kun eurooppalaista eritelmää ei ole, sovitettava päätöksensä mahdollisimman tiiviisti yhteen.

(60) Kansallisten viranomaisten olisi kaikkialla unionissa pidettävä läpinäkyvää akkreditointia, sellaisena kuin siitä säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 765/2008 ([1]) ja jolla varmistetaan riittävä luottamus vaatimustenmukaisuustodistuksiin, ensisijaisena keinona, jolla osoitetaan ilmoitettujen laitosten ja soveltuvin osin nimettyjen laitosten tekniset valmiudet tarkistaa kansallisten sääntöjen noudattaminen. Kansallisten viranomaisten olisi kuitenkin voitava katsoa, että niillä on käytettävissään asianmukaiset keinot suorittaa tämä arviointi itse. Jotta varmistetaan muiden kansallisten viranomaisten tekemän arvioinnin riittävä uskottavuus, niiden olisi tällaisessa tapauksessa toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tarvittavat asiakirjatodisteet siitä, että arvioidut vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset ovat asiaa koskevien säädettyjen vaatimusten mukaisia.

(61) Tässä direktiivissä olisi ainoastaan vahvistettava yhteentoimivuuden osatekijöiden ja osajärjestelmien yhteentoimivuusvaatimukset. Kyseisten vaatimusten noudattamisen helpottamiseksi on tarpeen säätää vaatimustenmukaisuusolettamasta niiden yhteentoimivuuden osatekijöiden ja osajärjestelmien osalta, jotka ovat sellaisten yhdenmukaistettujen standardien mukaisia, jotka on hyväksytty asetuksen (EU) N:o 1025/2012 mukaisesti kyseisiä vaatimuksia koskevien yksityiskohtaisten teknisten eritelmien ilmaisemista varten.

(62) Tämän direktiivin nojalla hyväksyttäviä toimenpiteitä olisi täydennettävä aloitteilla, joilla pyritään antamaan rahoitustukea innovatiivisille ja yhteentoimiville tekniikoille unionin rautatiealalla.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

(63) Komissiolle olisi tämän direktiivin muiden kuin oleellisten osien täydentämiseksi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti kunkin YTE:en erityisten tavoitteiden osalta. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

(64) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta seuraavien osalta: YTE:t ja YTE:ien muutokset, mukaan lukien muutokset, jotka ovat tarpeen YTE:issä olevien puutteiden korjaamiseksi; yhteentoimivuuden osatekijöiden EY-vaatimustenmukaisuus- tai käyttöönsoveltuvuusvakuutuksen malli ja siihen liittyvät asiakirjat; niihin asiakirjoihin sisällytettävät tiedot, jotka olisi liitettävä pyyntöön saada olla soveltamatta yhtä tai useampaa YTE:ää tai osia niistä, kyseisten asiakirjojen muoto ja toimittamistavat sekä tilanteen mukaan päätös olla soveltamatta YTE:ää; ilmoitettujen kansallisten sääntöjen luokittelu eri ryhmiin kiinteiden ja liikkuvien laitteiden yhteensopivuustarkastusten helpottamiseksi; EY-tarkastusmenettelyn yksityiskohdat sekä tarkastusmenettelyn yksityiskohdat, jos kyse on kansallisista säännöistä, ja EY-tarkastusvakuutuksen mallit ja niiden teknisten asiakirjojen mallit, jotka olisi liitettävä tarkastusvakuutukseen, sekä tarkastustodistusten mallit; käytännön järjestelyt kalustoyksikkölupia varten; tyypinmukaisuusvakuutuksen malli ja tarvittaessa ad hoc -moduulit vaatimustenmukaisuuden arviointia varten; kansalliset kalustorekisterit, eurooppalainen kalustorekisteri ja kalustoyksikkötyyppien markkinoillesaattamisluvista pidettävä rekisteri; ja yhteiset eritelmät, jotka koskevat infrastruktuurirekisterin sisältöä, tietomuotoa, toiminnallista ja teknistä rakennetta ja toimintatapaa sekä tietojen tallentamiseen ja käyttöön sovellettavia sääntöjä. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ([1]) mukaisesti.

(65) YTE:t olisi tarkistettava säännöllisin väliajoin. Jos YTE:issä todetaan puutteita, virastolta olisi pyydettävä lausunto, joka voidaan tietyin edellytyksin julkaista ja jota kaikki sidosryhmät (teollisuus ja ilmoitetut laitokset mukaan luettuina) voivat käyttää vaatimusten täyttämiseksi hyväksyttävänä menetelmänä siihen asti, kunnes kyseinen YTE on tarkistettu.

(66) Täytäntöönpanosäädöksissä, joilla otetaan käyttöön uusia YTE:iä tai muutetaan YTE:iä, olisi otettava huomioon komission delegoiduilla säädöksillä vahvistamat erityiset tavoitteet.

(67) Tietyt organisointitoimet ovat tarpeen viraston valmistamiseksi sille tämän direktiivin mukaisesti annettavaan suurempaan rooliin. Sen vuoksi olisi säädettävä asianmukaisesta siirtymäkaudesta. Sen aikana komission olisi tarkasteltava, miten virasto on edistynyt sille tämän direktiivin mukaisesti annettavaan suurempaan rooliin valmistautumisessa. Sen jälkeen komission olisi annettava säännöllisesti kertomus tämän direktiivin täytäntöönpanon edistymisestä. Kertomuksessa olisi erityisesti arvioitava kalustoyksikköjen markkinoillesaattamislupamenettelyä, tapauksia, joissa YTE:iä ei sovelleta, ja rekisterien käyttöä. Komission olisi kertomuksessa käsiteltävä myös toimia, joihin on ryhdytty turvallisuuden kannalta olennaisten komponenttien tunnistettavuuden ja jäljitettävyyden osalta.

(68) Jäsenvaltioille, kansallisille turvallisuusviranomaisille ja sidosryhmille on annettava riittävästi aikaa valmistautua tämän direktiivin täytäntöönpanoon.

(69) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on rautatiejärjestelmän koko unionin laajuinen yhteentoimivuus, vaan se voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

(70) Velvollisuuden saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoituttava säännöksiin, joilla muutetaan direktiivin 2008/57/EY asiasisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu direktiiviin 2008/57/EY.

(71) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä V olevassa B osassa lueteltuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan edellytykset, jotka on täytettävä unionin rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden toteuttamiseksi yhteensopivasti direktiivin (EU) …/… (*) kanssa, tarkoituksena määritellä teknisen yhdenmukaistamisen optimaalinen taso sekä tarjota mahdollisuus helpottaa, parantaa ja kehittää rautatieliikennepalveluja sekä unionissa että unionin ja kolmansien maiden välillä sekä edistää yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen toteuttamista ja sisämarkkinoiden asteittaista toteutumista. Nämä edellytykset koskevat tämän järjestelmän osien suunnittelua, rakentamista, käyttöönottoa, parantamista, uudistamista, käyttöä ja kunnossapitoa sekä järjestelmän käyttöön ja kunnossapitoon osallistuvan henkilöstön ammattipätevyyttä ja heihin sovellettavia työterveys- ja työturvallisuusolosuhteita.

2. Tässä direktiivissä annetaan säännökset kunkin osajärjestelmän yhteentoimivuuden osatekijöistä, liitännöistä ja menettelyistä sekä unionin rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden saavuttamiseksi vaadittavista järjestelmän yleisen yhteensopivuuden edellytyksistä.

3. Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin:

a) metrot;

b) raitiotieliikenteen ja kevytraideliikenteen kalustoyksiköt sekä yksinomaan näiden kalustoyksikköjen käyttämä infrastruktuuri;

c) verkot, jotka ovat muusta unionin rautatiejärjestelmästä toiminnallisesti erillisiä ja jotka on tarkoitettu ainoastaan paikalliseen, kaupunkien tai esikaupunkien henkilöliikenteeseen, ja yksinomaan näillä verkoilla liikennöivät yritykset.

4. Jäsenvaltiot voivat jättää tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi hyväksymiensä toimenpiteiden soveltamisalan ulkopuolelle

a) yksityisomistuksessa olevat rautateiden infrastruktuurit, sivuraiteet mukaan luettuina, joita niiden omistaja tai joku toimija käyttää omassa tavaraliikenteessään tai muussa kuin kaupallisessa tarkoituksessa harjoittamassaan henkilöliikenteessä, ja yksinomaan tällaisessa infrastruktuurissa käytettävät kalustoyksiköt;

b) infrastruktuurin ja kalustoyksiköt, jotka on tarkoitettu ainoastaan paikalliseen, historialliseen tai matkailukäyttöön;

c) kevytraideinfrastruktuurin, joilla raskaan rautatieliikenteen kalustoyksiköt satunnaisesti liikkuvat kevytraidejärjestelmän liikennöintiedellytyksiä noudattaen, ainoastaan sikäli kuin tämä on näiden kalustoyksikköjen toimivien ratayhteyksien vuoksi välttämätöntä; ja

d) kalustoyksiköt, joita käytetään pääasiallisesti kevytraideliikenteen infrastruktuurissa mutta joiden varustukseen kuuluu sellaisia raskaan rautatieliikenteen komponentteja, jotka ovat välttämättömiä sitä varten, että nämä kalustoyksiköt pystyvät kulkemaan raskaan rautatieliikenteen infrastruktuuriin kuuluvan rajoitetun osuuden kautta, ainoastaan sikäli kuin tämä on tarpeen toimivien ratayhteyksien vuoksi.

5. Kun kyseessä ovat unionin rautatiejärjestelmässä liikennöivät raitiojunat eikä ole olemassa tällaisiin raitiojuniin sovellettavia YTE:iä, sovelletaan seuraavaa:

a) asianomaisten jäsenvaltioiden on varmistettava, että hyväksytään kansallisia sääntöjä tai muita asiaankuuluvia käytettävissä olevia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että tällaiset raitiojunat täyttävät asiaankuuluvat olennaiset vaatimukset;

b) jäsenvaltiot voivat hyväksyä kansallisia sääntöjä määrittääkseen tällaisiin raitiojuniin sovellettavan lupamenettelyn. Kalustoyksikköluvan myöntävän viranomaisen on kuultava asiaankuuluvaa kansallista turvallisuusviranomaista varmistaakseen, että raitiojunien ja raskaan rautatieliikenteen junien yhdistetty liikenne täyttää kaikki olennaiset vaatimukset sekä asiaankuuluvat yhteiset turvallisuustavoitteet;

(*) Asiakirjassa 2013/0016 (COD) olevan direktiivin numero.

c) poiketen siitä, mitä 21 artiklassa säädetään, asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä kalustoyksikkölupien myöntämiseksi, kun kyse on rajat ylittävästä liikenteestä.

Tätä kohtaa ei sovelleta kalustoyksikköihin, jotka on jätetty tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

1) ”unionin rautatiejärjestelmällä” liitteessä I lueteltuja perusosia;

2) ”yhteentoimivuudella” rautatiejärjestelmän soveltuvuutta junien varmaan ja keskeytymättömään liikennöintiin vaadittavalla suoritustasolla;

3) ”kalustoyksiköllä” raideliikenteen kalustoyksikköä, joka liikkuu pyörillä raiteilla vetovoiman avulla tai ilman sitä. Kalustoyksikkö koostuu yhdestä tai useammasta rakenteellisesta ja toiminnallisesta osajärjestelmästä;

4) ”verkolla” unionin rautatiejärjestelmän turvallisen ja jatkuvan toiminnan varmistamiseksi tarvittavia ratoja, rautatieliikennepaikkoja, terminaaleja ja kaikenlaisia kiinteitä laitteita;

5) ”osajärjestelmillä” liitteessä II tarkoitettuja unionin rautatiejärjestelmän rakenteellisia tai toiminnallisia osia;

6) ”liikkuvalla osajärjestelmällä” liikkuvan kaluston osajärjestelmää ja junassa olevaa ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-osajärjestelmää;

7) ”yhteentoimivuuden osatekijöillä” osajärjestelmään kuuluvan tai siihen liitettäväksi tarkoitetun laitteen sellaista perusosaa, perusosien ryhmää, osakokonaisuutta tai kokonaisuutta, josta rataverkon yhteentoimivuus riippuu suoraan tai välillisesti, mukaan lukien aineelliset esineet ja aineettomat hyödykkeet;

8) ”tuotteella” jonkin valmistusprosessin avulla muodostettua tuotetta yhteentoimivuuden osatekijät ja osajärjestelmät mukaan lukien;

9) ”olennaisilla vaatimuksilla” kaikkia liitteessä III kuvattuja edellytyksiä, jotka unionin rautatiejärjestelmän, osajärjestelmien ja yhteentoimivuuden osatekijöiden, myös liitäntöjen, on täytettävä;

10) ”eurooppalaisella eritelmällä” eritelmää, joka kuuluu johonkin seuraavista luokista:

— yhteinen tekninen eritelmä, sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 2014/25/EU liitteessä VIII;

— eurooppalainen tekninen hyväksyntä sellaisena kuin sitä tarkoitetaan direktiivin 2014/25/EU 60 artiklassa; tai

— eurooppalainen standardi, sellaisena kuin se on määritelty asetuksen (EU) N:o 1025/2012 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa;

11) ”yhteentoimivuuden teknisellä eritelmällä” (YTE) kutakin osajärjestelmää tai osajärjestelmän osaa koskevaa, tämän direktiivin mukaisesti hyväksyttyä eritelmää, jolla mahdollistetaan olennaisten vaatimusten noudattaminen ja varmistetaan unionin rautatiejärjestelmän yhteentoimivuus;

12) ”perusparametreilla” kaikkia yhteentoimivuuden kannalta ratkaisevia lakisääteisiä, teknisiä tai toiminnallisia edellytyksiä, jotka täsmennetään asiaankuuluvissa YTE:issä;

13) ”erityistapauksella” rautatiejärjestelmän osaa, jota varten YTE:iin on sisällytettävä joko tilapäisiä tai pysyviä erityismääräyksiä maantieteellisten tai topografisten esteiden takia tai koska kaupunkiympäristö tai yhdenmukaisuus olemassa olevan järjestelmän kanssa asettaa rajoituksia, erityisesti muusta unionin verkosta erillään olevia ratoja ja verkkoja, kuormaulottumaa, raideleveyttä tai raideväliä sekä ainoastaan paikalliseen, alueelliseen tai historiallisessa tarkoituksessa tapahtuvaan käyttöön tarkoitettuja kalustoyksikköjä sekä kalustoyksikköjä, jotka ovat peräisin kolmannesta maasta tai joiden määränpäänä on kolmas maa;

14) ”parantamisella” osajärjestelmän tai sen osan muuttamiseen liittyviä merkittäviä töitä, joista aiheutuu EY-tarkastusvakuutuksen liitteenä olevien teknisten asiakirjojen muutos, jos tällaiset tekniset asiakirjat ovat olemassa, ja joilla parannetaan osajärjestelmän yleistä suoritustasoa;

15) ”uudistamisella” osajärjestelmän tai osajärjestelmän osan korvaamiseen liittyviä merkittäviä töitä, joilla ei muuteta osajärjestelmän yleistä suoritustasoa;

16) ”nykyisellä rautatiejärjestelmällä” nykyisen rataverkon ratojen ja kiinteiden laitteiden muodostamaa infrastruktuuria sekä mihin tahansa luokkaan kuuluvaa ja mitä tahansa alkuperää olevaa kalustoyksikköä, joka kulkee näillä rataverkoilla;

17) ”kunnossapidon yhteydessä tapahtuvalla osien vaihtamisella” osien vaihtamista toiminnaltaan ja suoritustasoltaan vastaaviin osiin ennakko- tai korjauskunnossapidon yhteydessä;

18) ”raitiojunalla” kalustoyksikköä, joka on suunniteltu yhdistettyyn käyttöön sekä kevytraideinfrastruktuurissa että raskaan rautatieliikenteen infrastruktuurissa;

19) ”käyttöönotolla” kaikkia toimenpiteitä, joilla osajärjestelmä saatetaan toimintaan;

20) ”hankintayksiköllä” julkista tai yksityistä yksikköä, joka tilaa osajärjestelmän suunnittelun ja/tai rakentamisen taikka uudistamisen tai parantamisen;

21) ”kalustoyksikön haltijalla” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka kalustoyksikön omistajana tai sen käyttöoikeuden saaneena käyttää kalustoyksikköä kuljetusvälineenä ja joka on rekisteröity kalustoyksikön haltijaksi 47 artiklassa tarkoitettuun kalustorekisteriin;

22) ”hakijalla” lupaa hakevaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka voi olla rautatieyritys, rataverkon haltija tai joku muu henkilö tai oikeushenkilö, kuten valmistaja, omistaja tai kalustoyksikön haltija; tämän direktiivin 15 artiklaa sovellettaessa ”hakijalla” tarkoitetaan hankintayksikköä tai valmistajaa tai sen valtuutettuja edustajia; tämän direktiivin 19 artiklaa sovellettaessa ”hakijalla” tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka pyytää viraston päätöstä ERTMS-ratalaitteita koskevia hankkeita varten suunniteltujen teknisten ratkaisujen hyväksymiseksi;

23) ”pitkälle edenneellä hankkeella” hanketta, joka on edennyt sellaiseen suunnittelu- tai rakennusvaiheeseen, että teknisten eritelmien muuttaminen voi vaarantaa hankkeen suunnitellun toteutettavuuden;

24) ”yhdenmukaistetulla standardilla” asetuksen (EU) N:o 1025/2012 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määriteltyä eurooppalaista standardia;

25) ”kansallisella turvallisuusviranomaisella” direktiivin (EU) …/… (*) 3 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua turvallisuusviranomaista;

26) ”tyypillä” kalustoyksikkötyyppiä, jolla määritellään asiaa koskevassa tarkastusmoduulissa kuvaillun tyyppi- tai suunnittelutarkastustodistuksen kattamat kalustoyksikön suunnittelua koskevat perusominaisuudet;

27) ”sarjalla” tietyn suunnittelutyypin mukaisten, keskenään samanlaisten kalustoyksikköjen joukkoa;

28) ”kunnossapidosta vastaavalla yksiköllä” direktiivin (EU) …/… (*) 3 artiklan 20 kohdassa määriteltyä kunnossapidosta vastaavaa yksikköä;

29) ”kevytraiteella” kaupunkien ja esikaupunkien raideliikennejärjestelmää, jonka törmäysturvallisuus on luokiteltu (standardin EN 15227:2011 mukaisesti) tasolle C-III tai C-IV ja jossa käytettävän kalustoyksikön lujuus on korkeintaan 800 kN (pituussuuntainen puristusvoima kytkentäalueella); kevytraidejärjestelmillä voi olla oma tai tieliikenteen kanssa jaettu väylä, ja sen kalustoyksikköjä ei tavallisesti vaihdeta pitkän matkan matkustaja- tai tavaraliikenteen kanssa;

30) ”kansallisilla säännöillä” kaikkia jäsenvaltiossa vahvistettuja sitovia sääntöjä riippumatta siitä, mikä elin on säännöt antanut, joihin sisältyy rautateiden turvallisuutta koskevia tai teknisiä vaatimuksia, jotka ovat muita kuin unionin tai kansainvälisissä säännöissä asetetut vaatimukset, ja joita sovelletaan kyseisessä jäsenvaltiossa rautatieyrityksiin, rataverkon haltijoihin tai kolmansiin osapuoliin;

31) ”suunnitellulla toimintakunnolla” normaalia toimintaa ja ennakoitavissa olevia vajaatoimintatilanteita (kuluminen mukaan luettuna) teknisten ja huoltoa koskevien ohjeiden mukaisissa rajoituksissa ja käyttöoloissa;

32) ”kalustoyksikön käyttöalueella” verkkoa tai verkkoja jäsenvaltiossa tai jäsenvaltioiden ryhmässä, joissa kalustoyksikköä on tarkoitus käyttää;

33) ”vaatimusten täyttämiseksi hyväksyttävällä menetelmällä” viraston laatimia muita kuin sitovia lausuntoja, joissa määritellään tapoja, joilla olennaisten vaatimusten noudattaminen voidaan varmistaa;

34) ”vaatimusten täyttämiseksi hyväksyttävällä kansallisella menetelmällä” jäsenvaltioiden antamia muita kuin sitovia lausuntoja, joissa määritellään tapoja, joilla kansallisten sääntöjen noudattaminen voidaan varmistaa;

35) ”markkinoille saattamisella” yhteentoimivuuden osatekijän, osajärjestelmän tai kalustoyksikön asettamista ensimmäistä kertaa saataville unionin markkinoilla toimintavalmiina suunnitellussa toimintakunnossaan;

(*) Asiakirjassa 2013/0016 (COD) olevan direktiivin numero.

36) ”valmistajalla” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka valmistaa taikka suunnitteluttaa tai valmistuttaa tuotteen, joka on yhteentoimivuuden osatekijä, osajärjestelmä tai kalustoyksikkö, ja markkinoi sitä omalla nimellään tai tavaramerkillään;

37) ”valtuutetulla edustajalla” unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on valmistajan tai hankintayksikön antama kirjallinen toimeksianto hoitaa kyseisen valmistajan tai hankintayksikön puolesta tietyt tehtävät;

38) ”teknisellä eritelmällä” asiakirjaa, jossa määrätään tekniset vaatimukset, jotka tuotteen, osajärjestelmän, prosessin tai palvelun on täytettävä;

39) ”akkreditoinnilla” asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 10 kohdassa määriteltyä akkreditointia;

40) ”kansallisella akkreditointielimellä” asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 11 kohdassa määriteltyä kansallista akkreditointielintä;

41) ”vaatimustenmukaisuuden arvioinnilla” menettelyä sen osoittamiseksi, ovatko tuotteelle, prosessille, palvelulle, osajärjestelmälle, henkilölle tai elimelle asetetut erityiset vaatimukset täyttyneet;

42) ”vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella” elintä, jonka on ilmoitettu olevan vastuussa tai joka on nimetty vastaamaan vaatimustenmukaisuuden arviointitoimista, kuten kalibroinnista, testauksesta, sertifioinnista ja tarkastuksista. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos luokitellaan ”ilmoitetuksi laitokseksi” jäsenvaltion annettua tätä koskevan ilmoituksen. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos luokitellaan ”nimetyksi laitokseksi” jäsenvaltion tehtyä tällaisen nimeämisen;

43) ”vammaisella henkilöllä ja liikkumisesteisellä henkilöllä” henkilöä, jolla on sellainen fyysinen, psyykkinen, älyllinen tai aisteihin liittyvä vamma, joka yhdessä erilaisten esteiden kanssa voi estää kyseisen henkilön täysimääräistä, tehokasta, muiden matkustajien kanssa yhdenvertaista liikennevälineiden käyttöä, tai henkilöä, jonka liikuntakyky hänen käyttäessään liikennevälineitä on iän vuoksi heikentynyt;

44) ”rataverkon haltijalla” Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/34/EU ([1]) 3 artiklan 2 kohdassa määriteltyä rataverkon haltijaa;

45) ”rautatieyrityksellä” direktiivin 2012/34/EU 3 artiklan 1 kohdassa määriteltyä rautatieyritystä sekä muuta julkista tai yksityistä yritystä, joka harjoittaa rautateiden tavara- ja/tai matkustajaliikennettä ja joka on velvollinen huolehtimaan vetopalvelusta; tähän kuuluvat myös yksinomaan vetopalveluja tarjoavat yritykset.

3 artikla

Olennaiset vaatimukset

1. Unionin rautatiejärjestelmän, sen osajärjestelmien ja yhteentoimivuuden osatekijöiden, liitännät mukaan lukien, on täytettävä niitä koskevat olennaiset vaatimukset.

2. Direktiivin 2014/25/EU 60 artiklassa tarkoitetut tekniset eritelmät, jotka ovat välttämättömiä eurooppalaisten eritelmien tai muiden unionissa käytössä olevien standardien täydentämiseksi, eivät saa olla ristiriidassa olennaisten vaatimusten kanssa.

II LUKU

YHTEENTOIMIVUUDEN TEKNISET ERITELMÄT

4 artikla

YTE:ien sisältö

1. Kutakin liitteessä II määriteltyä osajärjestelmää varten laaditaan yksi YTE. Tarvittaessa osajärjestelmää varten voidaan laatia useita YTE:iä tai yksi YTE voi kattaa useita osajärjestelmiä.

2. Kiinteiden osajärjestelmien on oltava tässä direktiivissä säädetyllä tavalla niiden YTE:ien ja kansallisten sääntöjen mukaisia, jotka ovat voimassa käyttöönottoa koskevan lupahakemuksen hetkellä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan f alakohdan soveltamista.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/34/EU, annettu 21 päivänä marraskuuta 2012, yhtenäisestä eurooppalaisesta rautatiealueesta (EUVL L 343, 14.12.2012, s. 32).

Kalustoyksikköjen on oltava tässä direktiivissä säädetyllä tavalla niiden YTE:ien ja kansallisten sääntöjen mukaisia, jotka ovat voimassa markkinoille saattamista koskevan lupahakemuksen hetkellä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan f alakohdan soveltamista.

Kiinteiden osajärjestelmien ja ajoneuvojen yhdenmukaisuutta ja vastaavuutta on ylläpidettävä jatkuvasti niiden käytön ajan.

3. Siinä määrin kuin on tarpeen tämän direktiivin 1 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi, kussakin YTE:ssä on

a) ilmoitettava sen aiottu soveltamisala (liitteessä I tarkoitetun verkon tai kalustoyksikön osa; liitteessä II tarkoitettu osajärjestelmä tai osajärjestelmän osa);

b) täsmennettävä olennaiset vaatimukset kullekin osajärjestelmälle ja sen liitännät muihin osajärjestelmiin;

c) määriteltävä toiminnalliset ja tekniset eritelmät, jotka osajärjestelmän ja sillä muiden osajärjestelmien kanssa olevien liitäntöjen on täytettävä. Nämä eritelmät voivat tarvittaessa poiketa toisistaan osajärjestelmän käytön mukaan, esimerkiksi liitteessä I mainittujen rataluokkien, solmukohtien ja/tai kalustoyksikköjen mukaan;

d) määritettävä yhteentoimivuuden osatekijät ja liitännät, joita varten on oltava olemassa eurooppalaiset eritelmät, mukaan lukien eurooppalaiset standardit, jotka ovat välttämättömiä unionin rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden toteuttamiseksi;

e) ilmoitettava kussakin tapauksessa menettelyt, joita on käytettävä yhtäältä yhteentoimivuuden osatekijöiden vaatimustenmukaisuuden tai käyttöönsoveltuvuuden arvioinnissa tai toisaalta osajärjestelmien EY-tarkastuksessa. Näiden menettelyjen on perustuttava komission päätöksessä 2010/713/EU ([1]) määriteltyihin moduuleihin;

f) ilmoitettava YTE:n soveltamisstrategia. On erityisesti täsmennettävä välivaiheet, joiden kautta siirrytään asteittain nykytilanteesta sellaiseen lopulliseen tilanteeseen, jossa YTE:n noudattaminen on yleistä, ottaen huomioon arvioidut kustannukset ja hyödyt sekä odotetut vaikutukset asianomaisiin sidosryhmiin. Jos YTE:n soveltaminen edellyttää koordinointia esimerkiksi liikennekäytävän varrella tai rataverkon haltijoiden ja rautatieyritysten välillä, strategiaan voidaan sisällyttää ehdotuksia sen asteittaisesta saattamisesta päätökseen;

g) ilmoitettava asianomaisen henkilöstön osalta ammattipätevyyttä ja työterveyttä ja -turvallisuutta koskevat edellytykset, joita tarkoitetun osajärjestelmän käyttö ja ylläpito sekä YTE:ien soveltaminen edellyttävät;

h) ilmoitettava, mitä sen määräyksistä sovelletaan nykyisiin osajärjestelmiin ja kalustoyksikköihin, erityisesti parantamisen ja uudistamisen yhteydessä, sekä tällaisissa tapauksissa ne muutostyöt, jotka edellyttävät uuden luvan hakemista;

i) ilmoitettava kalustoyksikköjen ja kiinteiden osajärjestelmien parametrit, jotka rautatieyrityksen on tarkistettava, ja menettelyt, joita kyseisten parametrien tarkistamiseen sovelletaan kalustoyksikköjen ja reittien, joilla niitä on tarkoitus käyttää, yhteensopivuuden varmistamiseksi, sen jälkeen kun kalustoyksikön markkinoillesaattamislupa on myönnetty ja ennen kalustoyksikön ensimmäistä käyttökertaa.

4. Kunkin YTE:n kehittäminen perustuu olemassa olevan osajärjestelmän tutkimiseen, ja siinä esitetään tavoitteena oleva osajärjestelmä, joka voidaan saavuttaa asteittain kohtuullisessa ajassa. Tällä tavoin YTE:ien hyväksyminen ja niiden noudattaminen mahdollistavat asteittain unionin rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden toteuttamisen.

5. YTE:illä on säilytettävä asianmukaisella tavalla kunkin jäsenvaltion nykyisen rautatiejärjestelmän yhteensopivuus. Tätä varten kussakin YTE:ssä voidaan määrätä erityistapauksista sekä verkon että kalustoyksikköjen osalta ja erityisesti kuormaulottumien, raideleveyden, raidevälin ja sellaisten kalustoyksikköjen osalta, jotka ovat peräisin kolmansista maista tai joiden määränpäänä on kolmas maa. Kutakin erityistapausta varten YTE:issä on täsmennettävä täytäntöönpanoa koskevat säännöt niille YTE:n perusosille, joista säädetään 3 kohdan c–g alakohdassa.

([1]) Komission päätös 2010/713/EU, annettu 9 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/57/EY mukaisesti hyväksytyissä yhteentoimivuuden teknisissä eritelmissä käytettävistä vaatimustenmukaisuuden ja käyttöönsoveltuvuuden arviointimenettelyjen ja EY-tarkastusmenettelyn moduuleista (EUVL L 319, 4.12.2010, s. 1).

6. Jollei joitakin olennaisten vaatimusten mukaisia teknisiä seikkoja voida nimenomaan käsitellä YTE:ssä, ne on yksilöitävä selvästi YTE:n liitteessä avoimina kohtina.

7. YTE:t eivät saa estää jäsenvaltioita päättämästä rataverkon käytöstä muiden kuin YTE:issä tarkoitettujen kalustoyksikköjen liikennöintiin.

8. YTE:issä voidaan viitata nimenomaisesti ja selvästi nimettyihin eurooppalaisiin tai kansainvälisiin standardeihin tai eritelmiin taikka viraston julkaisemiin teknisiin asiakirjoihin silloin, kun se on ehdottoman välttämätöntä tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi. Tällöin kyseiset standardit tai eritelmät (tai niiden kyseeseen tulevat osat) tai tekniset asiakirjat katsotaan asianomaisen YTE:n liitteiksi, ja ne muuttuvat velvoittaviksi heti, kun YTE:ää aletaan soveltaa. Tällaisten standardien tai eritelmien tai teknisten asiakirjojen puuttuessa ja niiden laatimista odottaessa voidaan viitata muihin selvästi nimettyihin säädösluonteisiin asiakirjoihin, joiden on oltava helposti saatavilla ja julkisia.

5 artikla

YTE:ien laatiminen, hyväksyminen ja tarkistaminen

1. Jotta voidaan vahvistaa erityiset tavoitteet kunkin YTE:n osalta, komissiolle siirretään valta antaa 50 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä erityisesti seuraavien osalta ja tarvittaessa:

a) YTE:ien maantieteellinen ja tekninen soveltamisala;

b) sovellettavat olennaiset vaatimukset;

c) luettelo lakisääteisistä, teknisistä ja toiminnallisista edellytyksistä, jotka on yhdenmukaistettava osajärjestelmien tasolla ja osajärjestelmien välisten liitäntöjen tasolla ja niiden odotettu yhdenmukaistamistaso;

d) rautatiekohtaiset menettelyt, joilla arvioidaan yhteentoimivuuden osatekijöiden vaatimustenmukaisuutta ja käyttöönsoveltuvuutta;

e) rautatiekohtaiset menettelyt, joilla arvioidaan osajärjestelmien EY-tarkastusta;

f) henkilöstöryhmät, jotka osallistuvat asiaankuuluvien osajärjestelmien toimintaan ja kunnossapitoon, sekä yleiset tavoitteet ammattipätevyyttä ja työterveys- ja työturvallisuusolosuhteita koskevien vähimmäisvaatimusten vahvistamiseksi kyseessä olevaa henkilöstöä varten;

g) muut tarvittavat tekijät, jotka on otettava huomioon unionin rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden varmistamiseksi 1 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla, kuten YTE:n mukauttaminen eurooppalaisiin ja kansainvälisiin standardeihin tai eritelmiin.

Komissio perustelee näitä delegoituja säädöksiä antaessaan tarpeen hyväksyä uusi tai merkittävästi muutettu YTE, mukaan lukien sen vaikutus olemassa oleviin sääntöihin ja teknisiin eritelmiin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissio pyytää virastoa laatimaan esitykset YTE:iksi ja niiden muutoksiksi sekä antamaan komissiolle asiaa koskevia suosituksia.

Kunkin YTE-esityksen laatimisessa on oltava seuraavat vaiheet:

a) virasto määrittelee kyseisen YTE:n perusparametrit sekä liitännät muihin osajärjestelmiin ja muut tarpeelliset erityispiirteet;

b) virasto laatii YTE-esityksen a alakohdassa tarkoitettujen perusparametrien pohjalta. Viraston on tarvittaessa otettava huomioon tekninen kehitys, aiemmin tehty standardointityö, olemassa olevien työryhmien työ sekä tunnustetut tutkimustulokset.

3. Viraston on kutakin YTE:ää, perusparametrit mukaan lukien, laatiessaan tai tarkistaessaan otettava liitäntöjen ohella huomioon niiden noudattamisen edellyttämien teknisten ratkaisujen arvioidut kustannukset ja hyödyt, jotta voidaan määritellä ja toteuttaa mahdollisimman toteuttamiskelpoisia ratkaisuja. Tässä arvioinnissa on kartoitettava ennakoidut vaikutukset kaikkiin niihin toimijoihin ja talouden toimijoihin, joita asia koskee, ja otettava asianmukaisesti huomioon direktiivin (EU) …/… (*) vaatimukset. Jäsenvaltioiden on osallistuttava tähän arviointiin antamalla tarvittaessa vaadittavat tiedot.

4. Virasto laatii YTE:t ja niiden muutokset asetuksen (EU) …/… (**) 5 ja 19 artiklan mukaisesti täyttäen avoimuuden, yhteisymmärryksen ja läpinäkyvyyden vaatimukset, siten kuin ne määritellään asetuksen (EU) N:o 1025/2012 liitteessä II.

5. Jäljempänä 51 artiklassa tarkoitetulle komitealle, jäljempänä ”komitea”, on tiedotettava säännöllisesti YTE:ien laatimisen edistymisestä. Komissio voi kyseisen työn aikana tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten noudattamiseksi antaa mitä tahansa tarpeelliseksi katsomiaan YTE:ien laatimista sekä kustannusten ja hyötyjen arviointia koskevia toimintaohjeita tai suosituksia. Erityisesti komissio voi vaatia, että vaihtoehtoisia ratkaisuja tarkastellaan ja että näiden vaihtoehtoisten ratkaisujen kustannukset ja hyödyt mainitaan YTE-esitykseen liitetyssä kertomuksessa.

6. Jos eri osajärjestelmät on teknisen yhteensopivuuden vuoksi otettava samanaikaisesti käyttöön, asiaankuuluvilla YTE:illä on oltava samat soveltamisen alkamispäivät.

7. Viraston on YTE:iä laatiessaan, hyväksyessään tai tarkistaessaan otettava huomioon käyttäjien mielipide niistä ominaisuuksista, joilla on suora vaikutus osajärjestelmien käyttöedellytyksiin näiden käyttäjien kannalta. Tässä tarkoituksessa virasto kuulee YTE:ien laatimisen ja tarkistamisen aikana käyttäjiä edustavia yhdistyksiä ja järjestöjä. Se liittää YTE-esitykseen kertomuksen tämän kuulemisen tuloksista.

8. Komissio laatii asetuksen (EU) …/… (**) 7 artiklan mukaisesti ja komitean avustuksella luettelon kuultavista matkustajien yhdistyksistä ja järjestöistä sekä saattaa sen säännöllisesti ajan tasalle. Tätä luetteloa voidaan tarkistaa ja se voidaan saattaa ajan tasalle jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai komission aloitteesta.

9. Viraston on YTE:iä laatiessaan tai tarkistaessaan otettava huomioon työmarkkinaosapuolten kanta 4 artiklan 3 kohdan g alakohdassa tarkoitettuihin ammattipätevyyteen sekä työterveys- ja työturvallisuusolosuhteisiin. Tätä varten virasto kuulee työmarkkinaosapuolia, ennen kuin se toimittaa YTE:iä ja niiden muutoksia koskevat suositukset komissiolle. Työmarkkinaosapuolia kuullaan komission päätöksen 98/500/EY ([1]) mukaisesti perustetussa alakohtaisessa neuvottelukomiteassa. Työmarkkinaosapuolten on annettava lausuntonsa kolmen kuukauden kuluessa kuulemisesta.

10. Kun YTE:n tarkistaminen johtaa vaatimusten muuttamiseen, YTE:n uudessa versiossa on varmistettava, että se on yhteensopiva YTE:n entisten versioiden mukaisesti käyttöön otettujen osajärjestelmien kanssa.

11. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä YTE:t 1 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen erityisten tavoitteiden täytäntöön panemiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 51 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Niiden on sisällettävä kaikki 4 artiklan 3 kohdassa luetellut seikat ja täytettävä kaikki 4 artiklan 4–6 ja 8 kohdassa säädetyt vaatimukset.

6 artikla

YTE:ien puutteellisuudet

1. Jos YTE:n hyväksymisen jälkeen osoittautuu, että siinä on puutteita, kyseistä YTE:ää on muutettava 5 artiklan 11 kohdan mukaisesti. Tarvittaessa komissio soveltaa tätä menettelyä viipymättä. Tällaisiin puutteisiin luetaan tapaukset, jotka voivat vaarantaa toiminnan turvallisuuden jäsenvaltiossa.

2. Kun YTE:ää ollaan tarkistamassa, komissio voi pyytää virastolta lausunnon. Komissio tutkii viraston lausunnon ja ilmoittaa päätelmänsä komitealle.

(*) Asiakirjassa 2013/0016 (COD) olevan direktiivin numero.
(**) Asiakirjassa 2013/0014 (COD) olevan asetuksen numero.
([1]) Komission päätös 98/500/EY, tehty 20 päivänä toukokuuta 1998, Euroopan tason työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua edistävien alakohtaisten neuvottelukomiteoiden perustamisesta (EYVL L 225, 12.8.1998, s. 27).

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetut viraston lausunnot muodostavat komission pyynnöstä vaatimusten täyttämiseksi hyväksyttävän menetelmän, ja niitä voidaan näin ollen käyttää hankkeiden arvioinnissa ennen tarkistetun YTE:n hyväksymistä.

4. Kuka tahansa asetuksen (EU) …/… (*) 38 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun edustavien elinten verkoston jäsen voi antaa komission tiedoksi mahdollisia YTE:ien puutteellisuuksia.

7 artikla

YTE:ien soveltamatta jättäminen

1. Jäsenvaltiot voivat sallia hakijan olla soveltamatta yhtä tai useampaa YTE:ää tai YTE:ien osaa seuraavissa tapauksissa:

a) kun kyseessä on uutta osajärjestelmää tai sen osaa tai nykyisen osajärjestelmän tai sen osan uudistamista tai parantamista koskeva hanke taikka jokin 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu seikka, jonka kehittäminen on edennyt pitkälle tai jota koskeva sopimus on toteuttamisvaiheessa kyseisen YTE:n tai kyseisten YTE:ien soveltamisen alkamispäivänä;

b) kun edellytykset verkon saattamiseksi nopeasti ennalleen onnettomuuden tai luonnonkatastrofin jälkeen eivät taloudellisesti tai teknisesti salli vastaavien YTE:ien osittaista tai täysimittaista soveltamista, jolloin YTE:ien soveltamatta jättäminen voidaan sallia vain, kunnes verkko on saatettu ennalleen;

c) kun on kyseessä nykyisen osajärjestelmän tai sen osan uudistamista, laajentamista tai parantamista koskeva hanke ja kyseisen YTE:n tai kyseisten YTE:ien soveltaminen vaarantaisi hankkeen taloudellisen elinkelpoisuuden ja/tai asianomaisen jäsenvaltion rautatiejärjestelmän yhtenäisyyden esimerkiksi kuormaulottuman, raideleveyden tai raidevälin taikka sähköistysjärjestelmän jännitteen osalta;

d) kun kalustoyksikköjen lähtö- tai määräpaikka on kolmannessa maassa, jonka raideleveys poikkeaa unionissa pääasiallisesti käytetystä raideleveydestä;

e) kun kyseessä on uutta osajärjestelmää tai nykyisen osajärjestelmän uudistamista tai parantamista koskeva hanke, joka toteutetaan asianomaisen jäsenvaltion alueella, jos tämän rataverkko on meren eristämä tai saartama tai maantieteellisten erityisolosuhteiden vuoksi erillään muusta unionin rataverkosta.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle yhden vuoden kuluessa kunkin YTE:n voimaantulosta luettelo sen alueella toteutettavista hankkeista, jotka ovat asianomaisen jäsenvaltion mukaan edenneet pitkälle.

3. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle päätöksestään olla soveltamatta yhtä tai useampaa YTE:ää tai osia niistä.

4. Tämän artiklan 1 kohdan a, c, d ja e alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle pyyntö saada olla soveltamatta YTE:iä tai niiden osia ja liitettävä pyyntöön sen perusteet sisältävä asiakirja sekä ilmoitettava vaihtoehtoiset säännökset, joita kyseinen jäsenvaltio aikoo soveltaa YTE:ien sijasta. Tämän artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa komissio tutkii pyynnön ja päättää sen hyväksymisestä arviointiperusteinaan mainitussa asiakirjassa esitettyjen tietojen kattavuus ja johdonmukaisuus. Tämän artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa komissio hyväksyy päätöksensä täytäntöönpanosäädöksillä tällaisen tutkimuksen pohjalta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 51 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Jäljempänä 21 artiklan 6 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa hakija toimittaa kyseisen asiakirjan virastolle. Virasto kuulee asiaankuuluvia turvallisuusviranomaisia ja antaa lopullisen lausuntonsa komissiolle.

5. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksellä ne tiedot, jotka 4 kohdassa tarkoitettuun asiakirjaan on sisällytettävä, samoin kuin kyseisen asiakirjan muotoa ja toimittamistapaa koskevat vaatimukset. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 51 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6. Komission päätöstä odotettaessa jäsenvaltio saa soveltaa 4 kohdassa tarkoitettuja vaihtoehtoisia säännöksiä viipymättä.

7. Komissio tekee päätöksen neljän kuukauden kuluessa pyynnön ja siihen liitettyjen täydellisten asiakirjojen esittämisestä. Jos tällaista päätöstä ei tehdä, pyyntö on katsottava hyväksytyksi.

(*) Asiakirjassa 2013/0014 (COD) olevan asetuksen numero.

8. Jäsenvaltioille ilmoitetaan tutkimusten tulokset sekä 4 kohdassa säädetyn menettelyn tulokset.

III LUKU

YHTEENTOIMIVUUDEN OSATEKIJÄT

8 artikla

Yhteentoimivuuden osatekijöiden markkinoille saattamisen ehdot

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteentoimivuuden osatekijöitä

a) saatetaan markkinoille vain, jos ne mahdollistavat unionin rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden toteuttamisen siten, että ne ovat olennaisten vaatimusten mukaisia;

b) käytetään alallaan tarkoitustaan vastaavalla tavalla sekä asennetaan ja pidetään kunnossa asianmukaisesti.

Tämä kohta ei estä kyseisten osatekijöiden saattamista markkinoille muuta käyttöä varten.

2. Jäsenvaltiot eivät voi tämän direktiivin perusteella kieltää, rajoittaa tai estää omalla alueellaan saattamasta markkinoille yhteentoimivuuden osatekijöitä niiden käyttämiseksi unionin rautatiejärjestelmässä, jos nämä osatekijät ovat tämän direktiivin mukaisia. Ne eivät erityisesti voi vaatia tarkastuksia, jotka on jo suoritettu osana 10 artiklan mukaista EY-vaatimustenmukaisuus- tai EY-käyttöönsoveltuvuusvakuutuksen antamiseen liittyvää menettelyä.

9 artikla

Vaatimustenmukaisuus tai käyttöönsoveltuvuus

1. Jäsenvaltioiden ja viraston on katsottava yhteentoimivuuden osatekijä olennaisten vaatimusten mukaiseksi, jos se on vastaavan YTE:n edellytysten mukainen tai näiden edellytysten noudattamiseksi kehitettyjen eurooppalaisten eritelmien mukainen. EY-vaatimustenmukaisuus- tai EY-käyttöönsoveltuvuusvakuutuksella ilmoitetaan, että yhteentoimivuuden osatekijöiden osalta on noudatettu vastaavan YTE:n mukaisia menettelyjä arvioitaessa niiden vaatimustenmukaisuus ja käyttöönsoveltuvuus.

2. Jos YTE:ssä niin edellytetään, EY-vakuutukseen on liitettävä:

a) yhden tai useamman ilmoitetun laitoksen antama todistus siitä, että yhteentoimivuuden osatekijä sellaisenaan, erillään arvioituna, on niiden teknisten eritelmien vaatimusten mukainen, jotka sen on täytettävä;

b) yhden tai useamman ilmoitetun laitoksen antama todistus siitä, että yhteentoimivuuden osatekijä soveltuu käyttöönsä, kun sitä arvioidaan rautatieympäristössään, erityisesti kyseessä olevien toiminnallisten vaatimusten osalta.

3. Valmistajan tai sen valtuutetun edustajan on päivättävä ja allekirjoitettava EY-vakuutus.

4. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä yhteentoimivuuden osatekijöiden EY-vaatimustenmukaisuus- tai EY-käyttöönsoveltuvuusvakuutuksen mallin ja siihen liitettävien asiakirjojen luettelon. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 51 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Varaosat sellaisiin osajärjestelmiin, jotka on otettu käyttöön vastaavan YTE:n tullessa voimaan, voidaan asentaa näihin osajärjestelmiin soveltamatta niihin 1 kohtaa.

6. YTE:issä voidaan määrätä siirtymäkaudesta kyseisissä YTE:issä yhteentoimivuuden osatekijöiksi määritellyille rautatieliikennetuotteille, jotka on jo saatettu markkinoille YTE:ien tullessa voimaan. Tällaisten osatekijöiden on oltava 8 artiklan 1 kohdan mukaisia.

10 artikla

EY-vaatimustenmukaisuus- tai EY-käyttöönsoveltuvuusvakuutusta koskeva menettely

1. Valmistajan tai sen valtuutetun edustajan on laatiessaan yhteentoimivuuden osatekijän EY-vaatimustenmukaisuus- tai EY-käyttöönsoveltuvuusvakuutuksen noudatettava tätä osatekijää koskevan YTE:n määräyksiä.

2. Kun asianomaisessa YTE:ssä niin edellytetään, ilmoitetun laitoksen, jolle valmistaja tai sen valtuutettu edustaja esittää asiaa koskevan pyynnön, on suoritettava yhteentoimivuuden osatekijän vaatimustenmukaisuuden tai käyttöönsoveltuvuuden arviointi.

3. Jos yhteentoimivuuden osatekijöistä on annettu muita seikkoja koskevia unionin säädöksiä, EY-vaatimustenmukaisuus- tai EY-käyttöönsoveltuvuusvakuutuksessa on ilmaistava, että yhteentoimivuuden osatekijä täyttää myös näiden muiden säädösten vaatimukset.

4. Jos valmistaja tai sen valtuutettu edustaja eivät ole täyttäneet 1 ja 3 kohdassa säädettyjä velvoitteita, nämä velvoitteet siirtyvät koskemaan jokaista, joka saattaa markkinoille yhteentoimivuuden osatekijän. Tämän direktiivin soveltamiseksi samat velvoitteet koskevat myös eri alkuperää olevien yhteentoimivuuden osatekijöiden tai niiden osien jokaista kokoajaa tai valmistajaa, joka valmistaa yhteentoimivuuden osatekijöitä omaan käyttöönsä.

5. Jos jäsenvaltio katsoo, että EY-vakuutus on laadittu epäasianmukaisesti, sen on varmistettava, että yhteentoimivuuden osatekijää ei saateta markkinoille. Tällöin valmistaja tai sen valtuutettu edustaja on velvollinen saattamaan yhteentoimivuuden osatekijän vaatimustenmukaiseksi kyseisen jäsenvaltion määrittämien edellytysten mukaisesti.

11 artikla

Olennaisten vaatimusten noudattamatta jättäminen yhteentoimivuuden osatekijöissä

1. Jos jäsenvaltio katsoo, että yhteentoimivuuden osatekijä, jolle on annettu EY-vaatimustenmukaisuus- tai EY-käyttöönsoveltuvuusvakuutus ja joka on saatettu markkinoille, ei tarkoituksensa mukaisesti käytettynä todennäköisesti täytä olennaisia vaatimuksia, kyseisen jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet osatekijän käyttöalan rajoittamiseksi, sen käytön kieltämiseksi, sen poistamiseksi markkinoilta tai takaisin vetämiseksi. Jäsenvaltion on välittömästi ilmoitettava komissiolle, virastolle ja muille jäsenvaltioille toteutetuista toimenpiteistä ja esitettävä tähän päätökseen johtaneet syyt ja erityisesti, johtuuko vaatimustenvastaisuus

a) olennaisten vaatimusten noudattamatta jättämisestä;

b) eurooppalaisten eritelmien virheellisestä soveltamisesta, silloin kun näitä eritelmiä on ollut sovellettava;

c) eurooppalaisissa eritelmissä olevista puutteista.

2. Virasto aloittaa komission valtuuttamana kuulemismenettelyn asianomaisten osapuolten kanssa viipymättä ja joka tapauksessa 20 päivän kuluessa kyseisen valtuutuksen saamispäivästä. Jos virasto katsoo tämän kuulemisen jälkeen, että toimenpide ei ole perusteltu, se ilmoittaa asiasta välittömästi komissiolle, aloitteen tehneelle jäsenvaltiolle ja muille jäsenvaltioille sekä valmistajalle tai sen valtuutetulle edustajalle. Jos virasto katsoo, että toimenpide on perusteltu, se ilmoittaa asiasta välittömästi jäsenvaltioille.

3. Jos 1 kohdassa tarkoitettu päätös on seurausta eurooppalaisten eritelmien puutteellisuudesta, tapauksen mukaan jäsenvaltiot, komissio tai virasto soveltavat yhtä tai useampaa seuraavista toimenpiteistä:

a) kyseisten eritelmien poistaminen kokonaan tai osittain julkaisuista, joissa ne esiintyvät;

b) jos asiaa koskeva eritelmä on yhdenmukaistettu standardi, tämän standardin rajoittaminen tai peruuttaminen asetuksen (EU) N:o 1025/2012 11 artiklan mukaisesti;

c) YTE:n tarkistaminen 6 artiklan mukaisesti.

4. Jos yhteentoimivuuden osatekijä, jolle on annettu EY-vaatimustenmukaisuusvakuutus, osoittautuu olennaisten vaatimusten vastaiseksi, toimivaltaisen jäsenvaltion on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet vakuutuksen laatinutta yksikköä vastaan sekä ilmoitettava niistä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

IV LUKU

OSAJÄRJESTELMÄT

12 artikla

Osajärjestelmien vapaa liikkuvuus

Jäsenvaltiot eivät voi tähän direktiiviin liittyvistä syistä kieltää, rajoittaa tai estää omalla alueellaan sellaisten unionin rautatiejärjestelmän rakenteellisten osajärjestelmien valmistamista, käyttöönottoa ja käyttöä, jotka täyttävät olennaiset vaatimukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta V luvun säännösten soveltamista. Ne eivät erityisesti voi vaatia tarkastuksia, jotka on jo suoritettu:

a) osana EY-tarkastusvakuutuksen antamiseen liittyvää menettelyä; tai

b) muissa jäsenvaltioissa ennen tämän direktiivin voimaantuloa tai sen jälkeen vastaavien vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi vastaavissa käyttöolosuhteissa.

13 artikla

YTE:ien ja kansallisten sääntöjen mukaisuus

1. Viraston ja kansallisten turvallisuusviranomaisten on pidettävä olennaisten vaatimusten mukaisina sellaisia unionin rautatiejärjestelmän rakenteellisia osajärjestelmiä, joilla on asianmukainen EY-tarkastusvakuutus, joka on laadittu viittaamalla YTE:iin 15 artiklan mukaisesti, tai tarkastusvakuutus, joka on laadittu viittaamalla kansallisiin sääntöihin 15 artiklan 8 kohdan mukaisesti, tai molemmat.

2. Kansallisia sääntöjä, jotka koskevat olennaisten vaatimusten soveltamista, ja tarvittaessa vaatimusten täyttämiseksi hyväksyttäviä kansallisia menetelmiä sovelletaan seuraavissa tapauksissa:

a) jos YTE:t eivät kata tai eivät täysin kata olennaisia vaatimuksia vastaavia tiettyjä seikkoja, mukaan lukien 4 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut avoimet kohdat;

b) jos on ilmoitettu yhden tai useamman YTE:n tai YTE:ien osien soveltamatta jättämisestä 7 artiklan mukaisesti;

c) jos jokin erityistapaus edellyttää sellaisten teknisten sääntöjen soveltamista, jotka eivät sisälly asianomaiseen YTE:ään;

d) kun kansallisia sääntöjä käytetään täsmentämään nykyisiä järjestelmiä siten rajoitettuina, että tavoitteena on arvioida kalustoyksikön ja verkon teknistä yhteensopivuutta;

e) kun YTE:t eivät kata verkkoja ja kalustoyksikköjä;

f) kun on toteutettava kiireellisesti tilapäinen ennaltaehkäisevä toimenpide, erityisesti onnettomuuden jälkeen.

14 artikla

Kansallisten sääntöjen ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja virastolle 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut olemassa olevat kansalliset säännöt seuraavissa tapauksissa:

a) jos kansallista sääntöä tai kansallisia sääntöjä ei ole ilmoitettu … päivään …kuuta … (*) mennessä. Siinä tapauksessa ne on ilmoitettava viimeistään … päivänä …kuuta … (**);

b) aina kun sääntöjä muutetaan;

c) kun on tehty YTE:n noudattamatta jättämistä koskeva uusi pyyntö 7 artiklan mukaisesti;

d) kun kansallisista säännöistä tulee tarpeettomia sen jälkeen, kun asianomainen YTE on julkaistu tai kun sitä on tarkistettu.

(*) Tämän direktiivin voimaantulopäivä.
(**) Kuusi kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta.

2. Jäsenvaltioiden on annettava 1 kohdassa tarkoitettujen kansallisten sääntöjen koko teksti tiedoksi asetuksen (EU) …/… (*) 27 artiklan mukaisesti asianmukaista tietoteknistä järjestelmää käyttäen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetut kansalliset säännöt, kalustoyksikköjen ja verkkojen välisiä liitäntöjä koskevat säännöt mukaan luettuina, ovat helposti saatavilla, julkisia ja muotoiltu siten, että niiden termistö on kaikkien asianosaisten ymmärrettävissä. Jäsenvaltioita voidaan pyytää esittämään lisätietoja kyseisistä kansallisista säännöistä.

4. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa uusia kansallisia sääntöjä ainoastaan seuraavissa tapauksissa:

a) YTE ei täytä olennaisia vaatimuksia kaikilta osin;

b) on toteutettava kiireellisesti ennaltaehkäisevä toimenpide, erityisesti onnettomuuden jälkeen.

5. Jäsenvaltioiden on toimitettava asetuksen (EU) …/… (*) 27 artiklan mukaisesti asianmukaista tietoteknistä järjestelmää käyttäen uusien kansallisten sääntöjen luonnokset virastolle ja komissiolle tarkasteltavaksi ennen ehdotetun uuden säännön odotettua käyttöönottoa kansallisessa oikeusjärjestelmässä hyvissä ajoin ja asetuksen (EU) …/… (*) 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa määräajoissa sekä esitettävä perustelut uuden kansallisen säännön käyttöönotolle. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luonnos on kehitetty niin pitkälle, että viraston on mahdollista tarkastella sitä asetuksen (EU) …/… (*) 25 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

6. Uutta kansallista sääntöä hyväksyessään jäsenvaltioiden on ilmoitettava siitä virastolle ja komissiolle asetuksen (EU) …/… (*) 27 artiklan mukaisesti asianmukaista tietoteknistä järjestelmää käyttäen.

7. Jos kyseessä ovat kiireelliset ehkäisevät toimenpiteet, jäsenvaltiot voivat hyväksyä uuden kansallisen säännön ja soveltaa sitä välittömästi. Kyseinen sääntö on annettava tiedoksi asetuksen (EU) …/… (*) 27 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja viraston on tehtävä siitä arviointi kyseisen asetuksen 26 artiklan 1, 2 ja 5 kohdan mukaisesti.

8. Ilmoittaessaan 1 kohdassa tarkoitetun kansallisen säännön tai uuden kansallisen säännön jäsenvaltioiden on perusteltava kyseisen säännön tarve sellaisen olennaisen vaatimuksen täyttämiseksi, jota asiaa koskeva YTE ei vielä kata.

9. Virasto tutkii kansallisten sääntöjen luonnokset ja 1 kohdassa tarkoitetut kansalliset säännöt asetuksen (EU) …/… (*) 25 ja 26 artiklassa säädettyjä menettelyjä noudattaen.

10. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä ilmoitettujen kansallisten sääntöjen luokittelun eri ryhmiin eri jäsenvaltioissa tapahtuvan ristiinhyväksynnän ja kalustoyksikköjen markkinoille saattamisen helpottamiseksi, kiinteiden ja liikkuvien laitteiden välinen yhteensopivuus mukaan lukien. Nämä täytäntöönpanosäädökset perustuvat viraston ristiinhyväksynnän alalla saavuttamaan edistymiseen, ja ne hyväksytään 51 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Viraston on luokiteltava tämän artiklan nojalla ilmoitetut kansalliset säännöt ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

11. Jäsenvaltiot voivat päättää olla ilmoittamatta puhtaasti paikallisia sääntöjä ja rajoituksia. Tällöin jäsenvaltioiden on mainittava kyseiset säännöt ja rajoitukset 49 artiklassa tarkoitetuissa infrastruktuurirekistereissä.

12. Tämän artiklan mukaisesti ilmoitettaviin kansallisiin sääntöihin ei sovelleta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2015/1535 ([1]) säädettyä ilmoitusmenettelyä.

13. Kansallisia sääntöjä, joita ei ole ilmoitettu tämän artiklan mukaisesti, ei sovelleta tätä direktiiviä sovellettaessa.

(*) Asiakirjassa 2013/0014 (COD) olevan asetuksen numero.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/1535, annettu 9 päivänä syyskuuta 2015, teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä (EUVL L 241, 17.9.2015, s. 1).

15 artikla

EY-tarkastusvakuutuksen laatimismenettely

1. Jäljempänä V luvussa tarkoitettua markkinoille saattamista ja käyttöönottoa varten tarvittavan EY-tarkastusvakuutuksen laatimiseksi hakijan on pyydettävä tätä tarkoitusta varten valitsemaansa yhtä tai useampaa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosta suorittamaan liitteessä IV vahvistettu EY-tarkastusmenettely.

2. Hakija on laadittava osajärjestelmän EY-tarkastusvakuutus. Hakijan on vakuutettava yksinomaisella vastuullaan, että asianomaiselle osajärjestelmälle on tehty asiaa koskevat tarkastusmenettelyt ja että se täyttää asiaa koskevan unionin oikeuden ja asiaa koskevien kansallisten sääntöjen vaatimukset. Hakijan on päivättävä ja allekirjoitettava EY-tarkastusvakuutus ja siihen liittyvät asiakirjat.

3. Osajärjestelmän EY-tarkastuksesta vastaavan ilmoitetun laitoksen tehtävä alkaa suunnitteluvaiheessa ja kattaa koko valmistusajan aina osajärjestelmän markkinoille saattamista tai käyttöönottoa edeltävään luovutukseen saakka. Tehtävä kattaa asiaa koskevan YTE:n mukaisesti myös sen tarkistamisen, että kyseisen osajärjestelmän liitännät ovat yhdenmukaiset sen järjestelmän kanssa, jonka osaksi se liitetään.

4. Hakija vastaa EY-tarkastusvakuutukseen oheistettavien teknisten asiakirjojen laatimisesta. Näihin teknisiin asiakirjoihin on sisällyttävä kaikki tarpeelliset osajärjestelmän ominaisuuksiin liittyvät asiakirjat sekä tarvittaessa kaikki asiakirjat, jotka osoittavat, että yhteentoimivuuden osatekijät ovat vaatimusten mukaisia. Niistä on myös käytävä ilmi kaikki tekijät, jotka liittyvät käyttöolosuhteisiin ja -rajoituksiin sekä kunnossapitoa, jatkuvaa tai määräaikaista tarkkailua, säätöjä ja kunnossapitoa koskeviin ohjeisiin.

5. Kun on kyse osajärjestelmän uudistamisesta tai parantamisesta, jonka seurauksena teknisiä asiakirjoja muutetaan ja joka vaikuttaa jo tehtyjen tarkastusmenettelyjen pätevyyteen, hakijan on arvioitava uuden EY-tarkastusvakuutuksen tarvetta.

6. Ilmoitettu laitos voi antaa välivaiheen tarkastuslausumia, jotka kattavat tietyt tarkastusmenettelyn vaiheet tai tietyt osajärjestelmän osat.

7. Ilmoitettu laitos voi antaa yhtä tai useampaa osajärjestelmää tai näiden osajärjestelmien tiettyjä osia koskevia tarkastustodistuksia, jos vastaava YTE tämän sallii.

8. Jäsenvaltioiden on nimettävä elimet, jotka vastaavat kansallisiin sääntöihin liittyvän tarkastusmenettelyn suorittamisesta. Nimetyt laitokset ovat tältä osin vastuussa asiaan liittyvistä tehtävistä. Jäsenvaltio voi nimetä ilmoitetun laitoksen nimetyksi laitokseksi, jolloin yksi vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos voi huolehtia koko menettelystä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 30 artiklan soveltamista.

9. Komissio voi määrittää täytäntöönpanosäädöksillä:

a) osajärjestelmien EY-tarkastusmenettelyjen yksityiskohdat, mukaan luettuna tarkastusmenettely kansallisten sääntöjen tapauksessa sekä asiakirjat, jotka hakijan on esitettävä kyseistä menettelyä varten;

b) EY-tarkastusvakuutuksen mallit, mukaan lukien välivaiheen tarkastuslausuma siinä tapauksessa, että osajärjestelmää muutetaan tai tehdään lisätarkastuksia, sekä niiden teknisten asiakirjojen mallit, jotka on liitettävä näihin vakuutuksiin, ja tarkastustodistuksen mallit.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 51 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

16 artikla

Olennaisten vaatimusten noudattamatta jättäminen osajärjestelmissä

1. Jos jäsenvaltio katsoo, että rakenteellinen osajärjestelmä, jolle on annettu EY-tarkastusvakuutus siihen liittyvine teknisine asiakirjoineen, ei kaikilta osin vastaa tämän direktiivin säännöksiä eikä erityisesti olennaisia vaatimuksia, jäsenvaltio voi pyytää lisätarkastusten suorittamista.

2. Pyynnön esittäneen jäsenvaltion on ilmoitettava pyydetyistä lisätarkastuksista välittömästi komissiolle esittäen samalla pyynnön perusteet. Komissio kuulee osapuolia, joita asia koskee.

3. Pyynnön esittäneen jäsenvaltion on ilmoitettava, johtuuko se, että osajärjestelmä ei vastaa kaikilta osin tätä direktiiviä,

a) siitä, ettei olennaisia vaatimuksia tai YTE:ää ole noudatettu tai YTE:ää on sovellettu väärin, jolloin komissio ilmoittaa viipymättä sille jäsenvaltiolle, jossa virheellisen EY-tarkastusvakuutuksen antajalla on toimipaikka, ja pyytää sitä toteuttamaan asianmukaiset toimenpiteet;

b) YTE:n puutteellisuudesta, jolloin noudatetaan 6 artiklassa tarkoitettua menettelyä YTE:n muuttamiseksi.

17 artikla

Vaatimustenmukaisuusolettama

Yhdenmukaistettujen standardien tai niiden osien, joiden viitetiedot on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä, mukaisten yhteentoimivuuden osatekijöiden ja osajärjestelmien katsotaan täyttävän kyseisten standardien tai niiden osien soveltamisalaan kuuluvat olennaiset vaatimukset.

V LUKU

MARKKINOILLE SAATTAMINEN JA KÄYTTÖÖNOTTO

18 artikla

Kiinteiden laitteiden käyttöönottolupa

1. Ratalaitteiden ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-osajärjestelmät ja energia- ja infrastruktuuriosajärjestelmät saa ottaa käyttöön vain, jos ne on suunniteltu, rakennettu ja asennettu siten, että ne täyttävät olennaiset vaatimukset, ja niille on saatu lupa 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

2. Kukin kansallinen turvallisuusviranomainen myöntää luvan jäsenvaltionsa alueella olevien tai käytettävien energia- ja infrastruktuuriosajärjestelmien sekä ratalaitteiden ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-osajärjestelmien käyttöönottoon.

3. Kansallisten turvallisuusviranomaisten on annettava yksityiskohtaista opastusta tässä artiklassa tarkoitettujen lupien hakemiseen. Hakemusohjeet, joissa kuvaillaan ja selitetään lupien saamista koskevia vaatimuksia ja luetellaan vaadittavat asiakirjat, on annettava hakijoiden saataville maksutta. Viraston ja kansallisten turvallisuusviranomaisten on tehtävä yhteistyötä näiden tietojen jakamiseksi.

4. Hakijan on toimitettava kiinteiden laitteiden käyttöönottolupaa koskeva pyyntö kansalliselle turvallisuusviranomaiselle. Hakemukseen on liitettävä asiakirjat, joihin on sisällyttävä asiakirjatodisteet seuraavista:

a) edellä 15 artiklassa tarkoitetut tarkastusvakuutukset;

b) osajärjestelmien tekninen yhteensopivuus sen järjestelmän kanssa, johon ne yhdistetään, määritettynä asiaa koskevien YTE:ien, kansallisten sääntöjen ja rekisterien perusteella;

c) osajärjestelmien turvallinen yhdistäminen, mikä todennetaan asiaa koskevien YTE:ien, kansallisten sääntöjen sekä direktiivin (EU) …/… (*) 6 artiklassa säädettyjen yhteisten turvallisuusmenetelmien perusteella.

d) jos kyseessä ovat ratalaitteiden ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-osajärjestelmät, joihin liittyy eurooppalaisen junakulunvalvontajärjestelmän (ETCS) ja/tai raidesovellusten GSM-järjestelmän (GSM-R) laitteita, tämän direktiivin 19 artiklan mukaisesti tehty viraston myönteinen päätös, ja jos kyseessä on sellainen muutos luonnokseen tarjouseritelmiksi tai suunniteltujen teknisten ratkaisujen kuvaukseen, joka tapahtui myönteisen päätöksen jälkeen, asetuksen (EU) …/… (**) 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn tuloksen noudattaminen.

5. Kansallisen turvallisuusviranomaisen on kuukauden kuluessa hakijan pyynnön vastaanottamisesta ilmoitettava hakijalle, että asiakirjat ovat täydelliset, tai pyydettävä asiaankuuluvia lisätietoja asettaen kohtuullisen määräajan niiden toimittamiselle.

(*) Asiakirjassa 2013/0016 (COD) olevan direktiivin numero.
(**) Asiakirjassa 2013/0014 (COD) olevan asetuksen numero.

Kansallisen turvallisuusviranomaisen on tarkistettava asiakirjojen täydellisyys, relevanssi ja johdonmukaisuus ja, jos kyseessä ovat ERTMS-ratalaitteet, viraston tämän direktiivin 19 artiklan mukaisesti tekemän myönteisen päätöksen noudattaminen ja tarvittaessa asetuksen (EU) …/… (*) 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn tuloksen noudattaminen. Tällaisen tarkistamisen jälkeen kansallisen turvallisuusviranomaisen on annettava kiinteiden laitteiden käyttölupa tai ilmoitettava hakijalle kielteisestä päätöksestään ennalta määrätyssä kohtuullisessa ajassa ja joka tapauksessa neljän kuukauden kuluessa siitä, kun kaikki tarvittavat tiedot on vastaanotettu.

6. Kun on kyse nykyisten osajärjestelmien uusimisesta tai parantamisesta, hakijan on lähetettävä kansalliselle turvallisuusviranomaiselle kuvaus hankkeesta. Kansallisen turvallisuusviranomaisen on kuukauden kuluessa hakijan pyynnön vastaanottamisesta ilmoitettava hakijalle, että asiakirjat ovat täydelliset, tai pyydettävä asiaankuuluvia lisätietoja asettaen kohtuullisen määräajan niiden toimittamiselle. Kansallisen turvallisuusviranomaisen on, tiiviissä yhteistyössä viraston kanssa ERTMS-ratalaitteita koskevien hankkeiden ollessa kyseessä, tarkasteltava asiakirjoja ja päätettävä seuraavien kriteerien perusteella, onko uusi käyttöönottolupa tarpeen:

a) aiotuilla töillä voi olla kielteisiä vaikutuksia asianomaisen osajärjestelmän yleiseen turvallisuustasoon;

b) sitä edellytetään asiaa koskevissa YTE:issä;

c) sitä edellytetään jäsenvaltioiden vahvistamissa kansallisissa täytäntöönpanosuunnitelmissa;

d) niihin parametrien arvoihin, joiden perusteella lupa oli jo myönnetty, tehdään muutoksia.

Kansallisen turvallisuusviranomaisen on tehtävä päätöksensä ennalta määrätyssä kohtuullisessa ajassa ja joka tapauksessa neljän kuukauden kuluessa siitä, kun kaikki tarvittavat tiedot on vastaanotettu.

7. Kansallisen turvallisuusviranomaisen on perusteltava asianmukaisesti päätös kiinteiden laitteiden käyttöönottolupaa koskevan pyynnön hylkäämisestä. Hakija voi pyytää kuukauden kuluessa kielteisen päätöksen vastaanottamisesta, että kansallinen turvallisuusviranomainen tarkastelisi päätöstään uudelleen. Pyyntöön on liitettävä perustelu. Kansallisen turvallisuusviranomaisen on joko vahvistettava tai kumottava päätöksensä kahden kuukauden kuluessa uudelleentarkastelua koskevan pyynnön vastaanottamisesta. Jos kansallisen turvallisuusviranomaisen kielteinen päätös vahvistetaan, hakija voi valittaa siitä asianomaisen jäsenvaltion direktiivin (EU) …/… (**) 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti nimeämälle muutoksenhakuelimelle.

19 artikla

ERTMS:in yhdenmukainen täytäntöönpano unionissa

1. Jos kyseessä ovat ratalaitteiden ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-osajärjestelmät, joihin liittyy ETCS- ja/tai GSM-R-laitteita, viraston on varmistettava ERTMS:in yhdenmukainen täytäntöönpano unionissa.

2. Jotta voidaan varmistaa ERTMS:in yhdenmukainen täytäntöönpano ja yhteentoimivuus unionin tasolla, viraston on ennen ERTMS-ratalaitteita koskevia tarjouskilpailuja tarkistettava, että suunnitellut tekniset ratkaisut ovat täysin yhdenmukaisia asiaankuuluvien YTE:ien kanssa ja näin ollen täysin yhteentoimivia.

3. Hakijan on toimitettava pyyntö viraston hyväksyttäväksi. Yksittäisiä ERTMS-hankkeita tai hankkeiden yhdistelmää, rataa, ratojen ryhmää tai verkkoa koskevaan hakemukseen on liitettävä asiakirja-aineisto, johon sisältyvät:

a) luonnos tarjouseritelmiksi tai suunniteltujen teknisten ratkaisujen kuvaus;

b) asiakirjatodisteet edellytyksistä, jotka ovat tarpeen osajärjestelmän teknisen ja toiminnallisen yhteensopivuuden varmistamiseksi asiaankuuluvassa verkossa liikennöimään tarkoitettujen kalustoyksikköjen kanssa;

c) asiakirjatodisteet suunniteltujen teknisten ratkaisujen yhdenmukaisuudesta asiaankuuluvien YTE:ien kanssa;

d) muut asiaankuuluvat asiakirjat kuten kansallisten turvallisuusviranomaisten lausunnot, tarkastusvakuutukset tai vaatimustenmukaisuustodistukset.

(*) Asiakirjassa 2013/0014 (COD) olevan asetuksen numero.
(**) Asiakirjassa 2013/0016 (COD) olevan direktiivin numero.

Kyseinen hakemus ja tiedot kaikista hakemuksista, asiaankuuluvien menettelyjen vaiheista ja tuloksista sekä tapauksen mukaan valituslautakunnan pyynnöistä ja päätöksistä on toimitettava asetuksen (EU) …/… (*) 12 artiklassa tarkoitetun keskitetyn palvelupisteen kautta.

Kansalliset turvallisuusviranomaiset voivat antaa lausunnon hyväksymistä koskevasta pyynnöstä joko hakijalle ennen pyynnön toimittamista tai virastolle sen toimittamisen jälkeen.

4. Viraston on kuukauden kuluessa hakijan pyynnön vastaanottamisesta ilmoitettava hakijalle, että asiakirja-aineisto on täydellinen, tai pyydettävä asiaankuuluvia täydentäviä tietoja asettaen kohtuullisen määräajan niiden toimittamiselle.

Viraston on tehtävä myönteinen päätös tai ilmoitettava hakijalle mahdollisista puutteista ennalta määrätyssä kohtuullisessa määräajassa ja joka tapauksessa kahden kuukauden kuluessa siitä, kun kaikki tarvittavat tiedot on vastaanotettu. Viraston lausunnon on perustuttava hakijan asiakirja-aineistoon ja kansallisten turvallisuusviranomaisten mahdollisesti antamiin lausuntoihin.

Jos hakija on samaa mieltä viraston määrittämistä puutteista, hakijan on korjattava hankesuunnittelua ja esitettävä uusi pyyntö viraston hyväksyttäväksi.

Jos hakija ei ole samaa mieltä viraston määrittämistä puutteista, sovelletaan 5 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

Jos kyse on 7 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta tapauksesta, hakija ei pyydä uutta arviointia.

5. Jos viraston päätös ei ole myönteinen, viraston on perusteltava se asianmukaisesti. Hakija voi kuukauden kuluessa tällaisen päätöksen vastaanottamisesta esittää perustellun pyynnön, että virasto tarkastelisi päätöstään uudelleen. Viraston on vahvistettava tai kumottava päätöksensä kahden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Jos virasto vahvistaa alkuperäisen päätöksensä, hakija voi valittaa siitä asetuksen (EU) …/… (*) 55 artiklan mukaisesti perustetulle valituslautakunnalle.

6. Jos kyseessä on sellainen muutos luonnokseen tarjouseritelmiksi tai suunniteltujen teknisten ratkaisujen kuvaukseen, joka tapahtui myönteisen päätöksen jälkeen, hakijan on ilman aiheetonta viivästystä ilmoitettava siitä virastolle ja kansalliselle turvallisuusviranomaiselle asetuksen (EU) …/… (*) 12 artiklassa tarkoitetun keskitetyn palvelupisteen kautta. Tällöin sovelletaan mainitun asetuksen 30 artiklan 2 kohdan a alakohtaa.

20 artikla

Liikkuvien osajärjestelmien saattaminen markkinoille

1. Hakija saa saattaa liikkuvia osajärjestelmiä markkinoille vain, jos ne on suunniteltu, rakennettu ja asennettu siten, että ne täyttävät olennaiset vaatimukset.

2. Hakijan on erityisesti varmistettava, että asiaankuuluva tarkastusvakuutus on annettu.

21 artikla

Kalustoyksikön markkinoillesaattamislupa

1. Hakija saa saattaa kalustoyksikön markkinoille vasta, kun sille on saatu viraston 5–7 kohdan mukaisesti tai kansallisen turvallisuusviranomaisen 8 kohdan mukaisesti antama kalustoyksikön markkinoillesaattamislupa.

2. Kalustoyksikön markkinoillesaattamislupaa koskevassa hakemuksessaan hakijan on täsmennettävä kalustoyksikön käyttöalue. Hakemuksessa on esitettävä todisteet siitä, että kalustoyksikön ja käyttöalueen verkon tekninen yhteensopivuus on tarkistettu.

(*) Asiakirjassa 2013/0014 (COD) olevan asetuksen numero.

3. Kalustoyksikön markkinoillesaattamislupaa koskevaan hakemukseen on liitettävä kalustoyksikköä tai kalustoyksikön tyyppiä koskevat asiakirjat, jotka sisältävät asiakirjatodisteet seuraavista:

a) niiden liikkuvien osajärjestelmien, joista kalustoyksikkö muodostuu, saattaminen markkinoille 20 artiklan mukaisesti EY-tarkastusvakuutuksen perusteella;

b) edellä a alakohdassa tarkoitettujen osajärjestelmien tekninen yhteensopivuus kalustoyksikössä asiaa koskevien YTE:ien ja tapauksen mukaan kansallisten sääntöjen perusteella;

c) edellä a alakohdassa tarkoitettujen osajärjestelmien turvallinen yhdistäminen kalustoyksikössä, mikä todennetaan asiaa koskevien YTE:ien ja tapauksen mukaan kansallisten sääntöjen ja direktiivin (EU) …/… (*) 6 artiklassa tarkoitettujen yhteisten turvallisuusmenetelmien perusteella;

d) kalustoyksikön ja 2 kohdassa tarkoitetun käyttöalueen verkon tekninen yhteensopivuus, mikä todennetaan asiaa koskevien YTE:ien ja tapauksen mukaan kansallisten sääntöjen, infrastruktuurirekisterien ja direktiivin (EU) …/… (*) 6 artiklassa tarkoitettujen riskien arviointia koskevien yhteisten turvallisuusmenetelmien perusteella.

Kyseinen hakemus ja tiedot kaikista hakemuksista, asiaankuuluvien menettelyjen vaiheista ja tuloksista sekä tapauksen mukaan valituslautakunnan pyynnöistä ja päätöksistä on toimitettava asetuksen (EU) …/… (**) 12 artiklassa tarkoitetun keskitetyn palvelupisteen kautta.

Aina kun tarvitaan testejä asiakirjatodisteiden saamiseksi ensimmäisen alakohdan b ja d alakohdassa tarkoitetusta teknisestä yhteensopivuudesta, asianomaiset kansalliset turvallisuusviranomaiset voivat antaa hakijalle väliaikaisia lupia kalustoyksikön käyttämiseksi verkolla käytännön tarkastuksia varten. Rataverkon haltijan on hakijaa kuullen toteutettava kaikki mahdolliset toimet sen varmistamiseksi, että tarvittavat testit voidaan toteuttaa kolmen kuukauden kuluessa hakijan pyynnön vastaanottamisesta. Tarvittaessa kansallisen turvallisuusviranomaisen on ryhdyttävä toimenpiteisiin varmistaakseen, että testit toteutetaan.

4. Viraston tai 8 kohdan tapauksessa kansallisen turvallisuusviranomaisen on annettava kalustoyksikköjen markkinoillesaattamisluvat tai ilmoitettava hakijalle kielteisestä päätöksestään ennalta määrätyssä kohtuullisessa ajassa ja joka tapauksessa neljän kuukauden kuluessa siitä, kun kaikki tarvittavat tiedot on saatu hakijalta. Viraston tai 8 kohdassa säädetyissä tapauksissa kansallisen turvallisuusviranomaisen on sovellettava 9 kohdassa tarkoitettuja, täytäntöönpanosäädöksessä vahvistettavia lupamenettelyä koskevia käytännön järjestelyjä. Näillä luvilla sallitaan ajoneuvojen saattaminen unionin markkinoille.

5. Virasto antaa kalustoyksikön markkinoillesaattamisluvan kalustoyksiköille, joiden käyttöalue on yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa. Tällaisten lupien antamiseksi viraston on

a) arvioitava 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b, c ja d alakohdassa mainitut asiakirjojen osat tarkistaakseen asiakirjojen täydellisyyden, relevanssin ja johdonmukaisuuden suhteessa asiaa koskeviin YTE:iin; ja

b) toimitettava hakijan asiakirjat aiotun käyttöalueen kansallisille turvallisuusviranomaisille, jotka arvioivat asiakirjat tarkistaakseen niiden täydellisyyden, relevanssin ja johdonmukaisuuden suhteessa 3 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohtaan ja 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa mainittuihin osiin asiaa koskevien kansallisten sääntöjen osalta.

Edellä olevien a ja b alakohdan mukaisten arviointien osana ja perusteltujen epäilysten tapauksessa virasto tai kansalliset turvallisuusviranomaiset voivat pyytää testien suorittamista verkolla. Näiden testien helpottamiseksi asiaan liittyvät kansalliset turvallisuusviranomaiset voivat antaa hakijalle väliaikaisia lupia kalustoyksikön käyttämiseksi verkolla suoritettaviin testeihin. Rataverkon haltijan on pyrittävä kaikin keinoin varmistamaan, että kaikki tällaiset testit voidaan toteuttaa kolmen kuukauden kuluessa viraston tai kansallisen turvallisuusviranomaisen pyynnöstä.

6. Viraston on kuukauden kuluessa hakijan pyynnön vastaanottamisesta ilmoitettava hakijalle, että asiakirjat ovat täydelliset, tai pyydettävä asiaankuuluvia lisätietoja asettaen kohtuullisen määräajan niiden toimittamiselle. Asiakirjojen täydellisyyden, relevanssin ja johdonmukaisuuden osalta virasto voi arvioida myös 3 kohdan d alakohdassa tarkoitetut osat.

(*) Asiakirjassa 2013/0016 (COD) olevan direktiivin numero.
(**) Asiakirjassa 2013/0014 (COD) olevan asetuksen numero.

Viraston on otettava 5 kohdan mukaiset arvioinnit täysipainoisesti huomioon, ennen kuin se tekee päätöksensä kalustoyksikön markkinoillesaattamisluvan myöntämisestä. Viraston on myönnettävä markkinoillesaattamislupa tai ilmoitettava hakijalle kielteisestä päätöksestään ennalta määrätyssä kohtuullisessa ajassa ja joka tapauksessa neljän kuukauden kuluessa siitä, kun kaikki tarvittavat tiedot on vastaanotettu.

Kun kyseessä on 7 artiklassa tarkoitettu yhden tai useamman YTE:n tai YTE:ien osien soveltamatta jättäminen, virasto voi myöntää kalustoyksikölle luvan vasta kyseisessä artiklassa säädetyn menettelyn soveltamisen jälkeen.

Viraston on otettava täysi vastuu myöntämistään luvista.

7. Jos virasto on eri mieltä yhden tai useamman kansallisen turvallisuusviranomaisen 5 kohdan b alakohdan nojalla antamasta kielteisestä arviosta, sen on ilmoitettava asiasta kyseisille viranomaisille esittäen syyt sille, miksi se on eri mieltä. Viraston ja kansallisen turvallisuusviranomaisen tai kansallisten turvallisuusviranomaisten on toimittava yhteistyössä, jotta molempien osapuolten hyväksyttävissä olevasta arviosta päästään yhteisymmärrykseen. Viraston ja kansallisen turvallisuusviranomaisen tai kansallisten turvallisuusviranomaisten päätöksellä tähän menettelyyn on tarvittaessa otettava mukaan myös hakija. Ellei molempien osapuolten hyväksyttävissä olevasta arviosta päästä yhteisymmärrykseen kuukauden kuluessa siitä, kun virasto on ilmoittanut kansalliselle turvallisuusviranomaiselle tai kansallisille turvallisuusviranomaisille erimielisyydestään, viraston on tehtävä lopullinen päätöksensä, elleivät kansalliset turvallisuusviranomaiset ole saattaneet asiaa sovintomenettelyyn asetuksen (EU) …/… (*) 55 artiklan mukaisesti perustettuun valituslautakuntaan. Valituslautakunnan on päätettävä viraston päätösluonnoksen vahvistamisesta kuukauden kuluessa kansallisen turvallisuusviranomaisen tai kansallisten turvallisuusviranomaisten pyynnöstä.

Jos valituslautakunta on samaa mieltä viraston kanssa, viraston on tehtävä päätös viipymättä.

Jos valituslautakunta on samaa mieltä kansallisen turvallisuusviranomaisen antamasta kielteisestä arviosta, viraston on myönnettävä käyttöalueella lupa, joka ei kata kielteisen arvion saaneita verkon osia.

Jos virasto on eri mieltä yhden tai useamman kansallisen turvallisuusviranomaisen 5 kohdan b alakohdan nojalla antamasta myönteisestä arviosta, sen on ilmoitettava asiasta kyseisille viranomaisille esittäen syyt sille, miksi se on eri mieltä. Viraston ja kansallisen turvallisuusviranomaisen tai kansallisten turvallisuusviranomaisten on toimittava yhteistyössä, jotta molempien osapuolten hyväksyttävissä olevasta arviosta päästään yhteisymmärrykseen. Viraston ja kansallisen turvallisuusviranomaisen tai kansallisten turvallisuusviranomaisten päätöksellä tähän menettelyyn on tarvittaessa otettava mukaan myös hakija. Ellei molempien osapuolten hyväksyttävissä olevasta arviosta päästä yhteisymmärrykseen kuukauden kuluessa siitä, kun virasto on ilmoittanut kansalliselle turvallisuusviranomaiselle tai kansallisille turvallisuusviranomaisille erimielisyydestään, viraston on tehtävä lopullinen päätöksensä.

8. Jos käyttöalue rajoittuu ainoastaan yhden jäsenvaltion verkkoon tai verkkoihin, kyseisen jäsenvaltion kansallinen turvallisuusviranomainen voi omalla vastuullaan ja hakijan niin pyytäessä myöntää kalustoyksikön markkinoillesaattamisluvan. Tällaisten lupien myöntämiseksi kansallisen turvallisuusviranomaisen on arvioitava asiakirjat 3 kohdassa mainittujen osien osalta ja 9 kohdan nojalla hyväksyttävässä täytäntöönpanosäädöksessä vahvistettavia menettelyjä noudattaen. Kansallisen turvallisuusviranomaisen on kuukauden kuluessa hakijan pyynnön vastaanottamisesta ilmoitettava hakijalle, että asiakirjat ovat täydelliset, tai pyydettävä asiaankuuluvia lisätietoja. Edellyttäen että toimivaltaisia kansallisia turvallisuusviranomaisia on kuultu, lupa on käyttöaluetta laajentamatta lisäksi voimassa niiden kalustoyksikköjen osalta, jotka liikennöivät sellaisten naapurijäsenvaltioiden asemille, joissa on samankaltaiset verkko-ominaisuudet, jos kyseiset asemat ovat lähellä rajaa. Tämä kuuleminen voidaan toteuttaa tapauskohtaisesti tai vahvistaa kansallisten turvallisuusviranomaisten välisessä rajat ylittävässä sopimuksessa.

Jos käyttöalue rajoittuu yhden jäsenvaltion alueeseen ja jos kyse on yhden tai useamman YTE:n tai YTE:ien osien soveltamatta jättämisestä 7 artiklan mukaisesti, kansallisen turvallisuusviranomaisen on myönnettävä kalustoyksikköä koskeva lupa vasta kyseisessä artiklassa säädetyn menettelyn soveltamisen jälkeen.

Kansallisen turvallisuusviranomaisen on otettava täysi vastuu myöntämistään luvista.

9. Komissio hyväksyy viimeistään … päivänä …kuuta … (**) täytäntöönpanosäännöksillä käytännön järjestelyt, joissa määritetään:

a) se, miten hakijan on täytettävä tässä artiklassa säädetyt kalustoyksikön markkinoillesaattamislupaan ja kalustoyksikön tyyppihyväksyntään liittyvät vaatimukset, ja luetellaan vaaditut asiakirjat;

(*) Asiakirjassa 2013/0014 (COD) olevan asetuksen numero.
(**) Kaksi vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

b) lupamenettelyn yksityiskohdat, kuten menettelyvaiheet ja menettelyn kunkin vaiheen määräajat;

c) se, miten viraston ja kansallisen turvallisuusviranomaisen on noudatettava tässä artiklassa säädettyjä vaatimuksia hakemus- ja lupamenettelyn eri vaiheissa, myös hakijoiden asiakirjojen arvioinnissa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 51 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Niissä otetaan huomioon tämän artiklan 14 kohdassa tarkoitettujen yhteistyösopimusten valmistelusta saatu kokemus.

10. Kalustoyksikköjen markkinoillesaattamisluvissa on ilmoitettava

a) käyttöalue tai -alueet;

b) YTE:issä ja tapauksen mukaan kansallisissa säännöissä vahvistetut parametrien arvot kalustoyksikön ja käyttöalueen teknisen yhteensopivuuden tarkistamiseksi;

c) kalustoyksikön vaatimustenmukaisuus asiaa koskevien YTE:ien ja b alakohdassa tarkoitettuihin parametreihin liittyvien kansallisten sääntöjen osalta;

d) kalustoyksikön käyttöä koskevat ehdot ja muut rajoitukset.

11. Kaikki päätökset kalustoyksikön markkinoillesaattamisluvan epäämisestä tai verkon osan jättämisestä sen soveltamisen ulkopuolelle 7 kohdassa tarkoitetun kielteisen arvion nojalla on perusteltava asianmukaisesti. Hakija voi kuukauden kuluessa kielteisen päätöksen vastaanottamisesta pyytää, että virasto tai tapauksen mukaan kansallinen turvallisuusviranomainen tarkastelisi päätöstä uudestaan. Viraston tai kansallisen turvallisuusviranomaisen on joko vahvistettava tai kumottava päätöksensä kahden kuukauden kuluessa uudelleentarkastelua koskevan pyynnön vastaanottamisesta.

Jos viraston kielteinen päätös vahvistetaan, hakija voi valittaa siitä asetuksen (EU) …/… (*) 55 artiklan mukaisesti nimetylle valituslautakunnalle.

Jos kansallisen turvallisuusviranomaisen kielteinen päätös vahvistetaan, hakija voi valittaa siitä muutoksenhakuelimelle kansallisen lain mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat nimetä direktiivin 2012/34/EU 55 artiklassa tarkoitetun sääntelyelimen tätä valitusmenettelyä varten. Tällöin sovelletaan direktiivin (EU) …/… (**) 18 artiklan 3 kohtaa.

12. Kun on kyseessä sellaisten nykyisten kalustoyksikköjen uusiminen tai parantaminen, joilla jo on kalustoyksikön markkinoillesaattamislupa, vaaditaan uusi kalustoyksikön markkinoillesaattamislupa, jos

a) edellä 10 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin parametrien arvoihin tehdään muutoksia, jotka eivät sisälly YTE:issä määriteltyjen hyväksyttävien parametrien piiriin;

b) aiotuilla töillä voi olla kielteisiä vaikutuksia asianomaisen kalustoyksikön yleiseen turvallisuustasoon; tai

c) sitä edellytetään asiaa koskevissa YTE:issä.

13. Jos hakija haluaa laajentaa sellaisen kalustoyksikön käyttöaluetta, jolla on jo lupa, sen on täydennettävä asiakirjoja 3 kohdassa tarkoitetuilla lisäkäyttöaluetta koskevilla asiaankuuluvilla asiakirjoilla. Hakijan on toimitettava asiakirjat virastolle, jonka on 4–7 kohdassa säädettyjä menettelyjä noudatettuaan myönnettävä ajan tasalle saatettu lupa, joka kattaa laajennetun käyttöalueen.

Jos hakija on saanut kalustoyksikköä koskevan luvan 8 kohdan mukaisesti ja haluaa laajentaa käyttöaluetta kyseisessä jäsenvaltiossa, sen on täydennettävä asiakirjoja 3 kohdassa tarkoitetuilla lisäkäyttöaluetta koskevilla asiaankuuluvilla asiakirjoilla. Sen on toimitettava asiakirjat kansalliselle turvallisuusviranomaiselle, jonka on 8 kohdassa säädettyjä menettelyjä noudatettuaan myönnettävä ajan tasalle saatettu lupa, joka kattaa laajennetun käyttöalueen.

(*) Asiakirjassa 2013/0014 (COD) olevan asetuksen numero.
(**) Asiakirjassa 2013/0016 (COD) olevan direktiivin numero.

14. Tämän artiklan 5 ja 6 kohdan soveltamiseksi viraston on tehtävä yhteistyösopimuksia kansallisten turvallisuusviranomaisten kanssa asetuksen (EU) …/… (*) 76 artiklan mukaisesti. Nämä sopimukset voivat olla erityissopimuksia tai puitesopimuksia, ja niiden osapuolena voi olla yksi tai useampi kansallinen turvallisuusviranomainen. Niiden on sisällettävä yksityiskohtainen kuvaus tehtävistä ja suoritteita koskevat ehdot, suoritteiden toimittamiselle asetetut määräajat ja hakijan suorittamien maksujen jakautuminen. Ne voivat sisältää myös erityisiä yhteistyöjärjestelyjä, kun kyse on maantieteellisten tai historiallisten syiden vuoksi erityisasiantuntemusta edellyttävistä verkoista, jotta hakijan hallinnollisia rasitteita ja kustannuksia voitaisiin vähentää. Jos tällaiset verkot ovat erillään unionin muusta rautatiejärjestelmästä, tällaisiin erityisiin yhteistyöjärjestelyihin voi sisältyä mahdollisuus antaa tehtäviä toimeksi asiaankuuluville kansallisille turvallisuusviranomaisille, kun tämä on tarpeen luvanantoresurssien tehokkaan ja oikeasuhteisen kohdentamisen varmistamiseksi. Näiden sopimusten on oltava voimassa, ennen kuin virasto toteuttaa luvanantotehtävät tämän direktiivin 54 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

15. Kun kyse on jäsenvaltioista, joiden rataverkon raideleveys eroaa unionin pääasiallisen rataverkon raideleveydestä ja joiden rataverkkoja koskevat samanlaiset tekniset ja toiminnalliset vaatimukset kuin naapureina olevissa kolmansissa maissa, kyseisten jäsenvaltioiden kaikkien asianomaisten kansallisten turvallisuusviranomaisten on tehtävä 14 kohdassa tarkoitettujen yhteistyösopimusten lisäksi viraston kanssa monenvälinen sopimus, jotta voidaan määritellä edellytykset, joilla yhdessä näistä jäsenvaltioista annettu kalustoyksikön markkinoillesaattamislupa on voimassa myös muiden asianomaisten jäsenvaltioiden osalta.

16. Tätä artiklaa ei sovelleta kolmansien maiden kanssa yhteiskäytössä oleviin tavaravaunuihin tai matkustajavaunuihin, joiden raideleveys poikkeaa unionin pääasiallisen rataverkon raideleveydestä ja joiden hyväksynnässä ei noudateta samaa kalustoyksikköjä koskevaa lupamenettelyä. Tällaisten kalustoyksikköjen lupamenettelyä koskevat säännöt on julkaistava ja niistä on ilmoitettava komissiolle. Asianomaisen rautatieyrityksen on varmistettava turvallisuudenhallintajärjestelmänsä puitteissa, että nämä kalustoyksiköt ovat tämän direktiivin olennaisten vaatimusten mukaisia. Komissio voi antaa viraston raportin pohjalta lausunnon siitä, ovatko tällaiset säännöt tämän direktiivin tavoitteiden mukaisia. Jos tällaiset säännöt eivät ole tämän direktiivin tavoitteiden mukaisia, asianomaiset jäsenvaltiot ja komissio voivat toimia yhteistyössä vahvistaakseen toteutettavat aiheelliset toimet, joihin osallistuu tarvittaessa asiaankuuluvia kansainvälisiä elimiä.

17. Jäsenvaltio voi päättää olla soveltamatta tätä artiklaa vetureihin tai omalla käyttövoimalla liikkuviin juniin, jotka tulevat kolmansista maista ja joiden on tarkoitus kulkea sen alueella olevalle asemalle, joka sijaitsee lähellä rajaa ja on nimetty rajatylittävää liikennettä varten. Asianomaisen rautatieyrityksen on varmistettava turvallisuudenhallintajärjestelmänsä puitteissa ja tarvittaessa direktiivin (EU) …/… (**) 10 artiklan 9 kohdan mukaisesti, että tällaiset kalustoyksiköt ovat tämän direktiivin olennaisten vaatimusten mukaisia.

22 artikla

Markkinoillesaattamisluvan saaneiden kalustoyksikköjen rekisteröinti

1. Ennen kuin kalustoyksikköä käytetään ensimmäisen kerran ja sen jälkeen kun sille on myönnetty 21 artiklan mukainen markkinoillesaattamislupa, se on rekisteröitävä 47 artiklassa tarkoitettuun kalustorekisteriin kalustoyksikön haltijan pyynnöstä.

2. Jos kalustoyksikön käyttöalue rajoittuu yhden jäsenvaltion alueeseen, se on rekisteröitävä kyseisessä jäsenvaltiossa.

3. Jos kalustoyksikön käyttöalue kattaa useamman kuin yhden jäsenvaltion alueen, se on rekisteröitävä yhdessä asianomaisista jäsenvaltioista.

23 artikla

Luvan saaneille kalustoyksiköille ennen käyttöä tehtävät tarkistukset

1. Ennen kuin rautatieyritys käyttää kalustoyksikköä tämän markkinoillesaattamisluvassa täsmennetyllä käyttöalueella, sen on tarkistettava seuraavat seikat:

(*) Asiakirjassa 2013/0014 (COD) olevan asetuksen numero.
(**) Asiakirjassa 2013/0016 (COD) olevan direktiivin numero.

a) kalustoyksikölle on myönnetty markkinoillesaattamislupa 21 artiklan mukaisesti ja se on rekisteröity asianmukaisesti;

b) kalustoyksikkö on yhteensopiva reitin kanssa infrastruktuurirekisterin, asiaa koskevien YTE:ien tai kaikkien muiden sellaisten asiaa koskevien tietojen perusteella, jotka rataverkon haltija toimittaa maksutta ja kohtuullisen ajan kuluessa, jos tällaista rekisteriä ei ole tai se on puutteellinen; ja

c) kalustoyksikkö on integroitu asianmukaisesti sen junan kokoonpanoon, jossa sitä on tarkoitus käyttää, ottaen huomioon direktiivin (EU) …/… (*) 9 artiklassa määritetyn turvallisuusjohtamisjärjestelmän sekä käyttötoimintaa ja liikenteen hallintaa koskevan YTE:n.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi rautatieyritykset voivat suorittaa testejä yhteistyössä rataverkon haltijan kanssa.

Rataverkon haltijan on hakijaa kuullen toteutettava kaikki mahdolliset toimet sen varmistamiseksi, että tarvittavat testit voidaan toteuttaa kolmen kuukauden kuluessa hakijan pyynnön vastaanottamisesta.

24 artikla

Kalustoyksikköjen tyyppihyväksyntä

1. Virasto tai kansallinen turvallisuusviranomainen voi tarvittaessa myöntää 21 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti kalustoyksikköjen tyyppihyväksyntöjä. Kalustoyksikön tyyppihyväksyntää koskeva hakemus ja tiedot kaikista hakemuksista, asiaankuuluvien menettelyjen vaiheista ja tuloksista sekä tapauksen mukaan valituslautakunnan pyynnöistä ja päätöksistä on toimitettava asetuksen (EU) …/… (**) 12 artiklassa tarkoitetun keskitetyn palvelupisteen kautta.

2. Jos virasto tai kansallinen turvallisuusviranomainen myöntää kalustoyksikön markkinoillesaattamisluvan, sen on hakijan pyynnöstä myönnettävä samalla kalustoyksikön tyyppihyväksyntä, joka koskee samaa kalustoyksikön käyttöaluetta.

3. Jos niitä YTE:ien asiaa koskevia määräyksiä tai kansallisia sääntöjä muutetaan, joiden perusteella kalustoyksikön tyyppihyväksyntä on myönnetty, YTE:ssä tai kansallisessa säännössä on määritettävä, säilyykö kalustoyksikön tyyppihyväksyntä voimassa vai onko se uusittava. Jos hyväksyntä on tarpeen uusia, viraston tai kansallisen turvallisuusviranomaisen tekemät tarkistukset saavat koskea vain muutettuja sääntöjä.

4. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tyypinmukaisuusvakuutuksen mallin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 51 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Tyypinmukaisuusvakuutuksen laatimisessa on noudatettava

a) asiaankuuluvien YTE:ien tarkistusmenettelyjä; tai

b) jos YTE:iä ei sovelleta, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 768/2008/EY ([1]) moduuleissa B+D, B+F ja H1 määriteltyjä vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjä.

6. Komissio voi tarvittaessa antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan ad hoc -moduuleja vaatimustenmukaisuuden arviointia varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 51 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

7. Kalustoyksikön tyyppihyväksyntä merkitään 48 artiklassa tarkoitettuun hyväksyttyjen kalustoyksikkötyyppien eurooppalaiseen rekisteriin.

(*) Asiakirjassa 2013/0016 (COD) olevan direktiivin numero.
(**) Asiakirjassa 2013/0014 (COD) olevan asetuksen numero.
([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 768/2008/EY, tehty 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista ja päätöksen 93/465/ETY kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 82).

25 artikla

Kalustoyksikköjen yhdenmukaisuus hyväksytyn kalustoyksikkötyypin kanssa

1. Hyväksytyn kalustoyksikkötyypin mukaisen kalustoyksikön tai kalustoyksikköjen sarjan on ilman lisätarkistuksia saatava 21 artiklan mukainen kalustoyksikkölupa hakijan toimittaman kyseistä kalustoyksikkötyyppiä koskevan vaatimustenmukaisuusvakuutuksen perusteella.

2. Edellä 24 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kalustoyksikkötyypin luvan uusiminen ei vaikuta kalustoyksikön markkinoillesaattamislupiin, jotka on jo myönnetty kyseisen kalustoyksikkötyypin markkinoille saattamista koskevan aikaisemman luvan perusteella.

26 artikla

Kalustoyksikköjen tai kalustoyksikkötyyppien olennaisten vaatimusten vastaisuus

1. Kun rautatieyritys katsoo toiminnan aikana, että sen käyttämä kalustoyksikkö ei täytä jotakin sovellettavista olennaisista vaatimuksista, se toteuttaa tarvittavat korjaavat toimenpiteet kalustoyksikön saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi. Lisäksi se voi ilmoittaa toteutetuista toimenpiteistä virastolle ja asianomaisille kansallisille turvallisuusviranomaisille. Jos rautatieyrityksellä on näyttöä siitä, että vaatimustenvastaisuus oli olemassa jo silloin, kun markkinoillesaattamislupa myönnettiin, sen on ilmoitettava siitä virastolle ja muille kansallisille turvallisuusviranomaisille, joita asia koskee.

2. Kun kansallinen turvallisuusviranomainen saa tietää esimerkiksi direktiivin (EU) …/… (*) 17 artiklassa säädetyn valvontamenettelyn yhteydessä, että kalustoyksikkö tai kalustoyksikkötyyppi, jolle markkinoillesaattamisluvan oli myöntänyt joko virasto 21 artiklan 5 kohdan tai 24 artiklan mukaisesti taikka kansallinen turvallisuusviranomainen 21 artiklan 8 kohdan tai 24 artiklan mukaisesti, ei tarkoituksensa mukaisesti käytettynä täytä jotakin sovellettavista olennaisista vaatimuksista, se ilmoittaa tästä kalustoyksikköä tai kalustoyksikkötyyppiä käyttävälle rautatieyritykselle ja pyytää sitä toteuttamaan tarvittavat korjaavat toimenpiteet kalustoyksikön tai kalustoyksikköjen saattamiseksi vaatimusten mukaisiksi. Kansallisen turvallisuusviranomaisen on ilmoitettava asiasta virastolle ja muille kansallisille turvallisuusviranomaisille, joita asia koskee, mukaan lukien niille, joiden alueella samantyyppisen kalustoyksikön markkinoille saattamista koskeva lupahakemus on vireillä.

3. Kun tämän artiklan 1 tai 2 kohdassa esitetyissä tapauksissa rautatieyrityksen soveltamilla korjaavilla toimenpiteillä ei voida varmistaa sovellettavien olennaisten vaatimusten täyttämistä ja tämä vaatimustenvastaisuus aiheuttaa vakavan turvallisuusriskin, asianomainen kansallinen turvallisuusviranomainen voi soveltaa valvontatehtäviensä puitteissa väliaikaisia turvallisuustoimenpiteitä direktiivin (EU) …/… (*) 17 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Kansallinen turvallisuusviranomainen tai virasto voi soveltaa samanaikaisesti kalustoyksikön tyyppihyväksynnän keskeyttämistä väliaikaisena turvatoimenpiteenä, johon voidaan hakea muutosta tuomioistuimessa ja soveltaa 21 artiklan 7 kohdassa säädettyä sovintomenettelyä.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa virasto tai luvan myöntänyt kansallinen turvallisuusviranomainen voi vakavan turvallisuusriskin käsittelemiseksi mahdollisesti toteutettujen toimenpiteiden tehokkuutta tarkasteltuaan päättää peruuttaa luvan tai muuttaa sitä, jos osoitetaan, että olennainen vaatimus ei täyttynyt luvan myöntämishetkellä. Tätä varten niiden on ilmoitettava päätöksestään markkinoillesaattamisluvan tai kalustoyksikön tyyppihyväksynnän haltijalle esittäen päätöksensä syyt. Haltija voi kuukauden kuluessa viraston tai kansallisen turvallisuusviranomaisen päätöksen vastaanottamisesta pyytää, että virasto tai kansallinen turvallisuusviranomainen tarkastelisi päätöstä uudestaan. Tässä tapauksessa peruuttamispäätös keskeytetään väliaikaisesti. Viraston tai kansallisen turvallisuusviranomaisen on joko vahvistettava tai kumottava päätöksensä kuukauden kuluessa uudelleentarkastelua koskevan pyynnön vastaanottamisesta.

Mikäli virasto ja kansallinen turvallisuusviranomainen ovat eri mieltä luvan rajoittamisen tai peruuttamisen tarpeesta, noudatetaan tarvittaessa 21 artiklan 7 kohdassa säädettyä sovintomenettelyä. Jos kyseisen menettelyn tuloksena on, että kalustoyksikkölupaa ei rajoiteta eikä peruuteta, tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetut väliaikaiset turvallisuustoimenpiteet keskeytetään.

(*) Asiakirjassa 2013/0016 (COD) olevan direktiivin numero.

5. Jos viraston päätös vahvistetaan, kalustoyksikköluvan haltija voi valittaa siitä asetuksen (EU) …/… (*) 55 artiklan mukaisesti nimetylle valituslautakunnalle kyseisen asetuksen 59 artiklassa tarkoitetussa määräajassa. Jos kansallisen turvallisuusviranomaisen päätös vahvistetaan, kalustoyksikköluvan haltija voi valittaa siitä direktiivin (EU) …/… (**) 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti kansalliselle tuomioistuimelle kahden kuukauden kuluessa kyseisen päätöksen tiedoksiannosta. Jäsenvaltiot voivat nimetä direktiivin 2012/34/EU 56 artiklan mukaisen sääntelyelimen tätä valitusmenettelyä varten.

6. Kun virasto päättää peruuttaa myöntämänsä markkinoillesaattamisluvan tai muuttaa sitä, sen on ilmoitettava tästä suoraan kaikille kansallisille turvallisuusviranomaisille esittäen päätöksensä syyt.

Kun kansallinen turvallisuusviranomainen päättää peruuttaa myöntämänsä markkinoillesaattamisluvan, sen on ilmoitettava tästä virastolle viipymättä esittäen päätöksensä syyt. Virasto ilmoittaa sitten asiasta muille kansallisille turvallisuusviranomaisille.

7. Viraston tai kansallisen turvallisuusviranomaisen päätös luvan peruuttamisesta on otettava huomioon asiaankuuluvassa kalustorekisterissä 22 artiklan mukaisesti tai, jos kyseessä on kalustoyksikön tyyppihyväksyntä, hyväksyttyjen kalustoyksikkötyyppien eurooppalaisessa rekisterissä 24 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Viraston ja kansallisten turvallisuusviranomaisten on varmistettava, että rautatieyritykset, jotka käyttävät peruuttamisen kohteena olevan kalustoyksikön tai kalustoyksikkötyypin kaltaisia kalustoyksikköjä, saavat tästä asianmukaiset tiedot. Tällaisten rautatieyritysten on ensin tarkistettava, onko niillä sama vaatimusten noudattamatta jättämistä koskeva ongelma. Siinä tapauksessa sovelletaan tässä artiklassa säädettyä menettelyä.

8. Kun markkinoillesaattamislupa peruutetaan, kyseessä olevaa kalustoyksikköä ei saa enää käyttää eikä sen käyttöaluetta saa laajentaa. Kun kalustoyksikön tyyppihyväksyntä peruutetaan, sen pohjalta valmistettuja kalustoyksikköjä ei saa saattaa markkinoille tai, jos ne on jo saatettu markkinoille, ne on vedettävä pois. Uutta lupaa voidaan hakea yksittäisten kalustoyksikköjen osalta 21 artiklassa säädetyn tai kalustoyksikkötyypin osalta 24 artiklassa säädetyn menettelyn perusteella.

9. Kun 1 tai 2 kohdassa säädetyissä tapauksissa olennaisten vaatimusten noudattamatta jättäminen rajoittuu osaan kyseessä olevan kalustoyksikön käyttöalueesta ja tällainen noudattamatta jättäminen oli jo olemassa silloin, kun markkinoillesaattamislupa myönnettiin, lupaa on muutettava käyttöalueen kyseisten osien poissulkemiseksi.

VI LUKU

VAATIMUSTENMUKAISUUDEN ARVIOINTILAITOKSET

27 artikla

Ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset, jotka ovat vastuussa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten arviointiin, ilmoittamiseen ja valvontaan liittyvien tarvittavien menettelyjen perustamisesta ja suorittamisesta, mukaan luettuna 34 artiklan noudattaminen.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nämä viranomaiset ilmoittavat komissiolle ja muille jäsenvaltioille laitokset, joille on annettu lupa suorittaa kolmantena osapuolena vaatimustenmukaisuuden arviointitehtäviä 10 artiklan 2 kohdassa ja 15 artiklan 1 kohdassa säädetyn mukaisesti. Niiden on myös varmistettava, että nämä viranomaiset ilmoittavat komissiolle ja muille jäsenvaltioille 15 artiklan 8 kohdassa tarkoitetut nimetyt laitokset.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin ja valvonnan suorittaa asetuksessa (EY) N:o 765/2008 tarkoitettu kansallinen akkreditointielin kyseisen asetuksen mukaisesti.

4. Jos ilmoittamisesta vastaava viranomainen siirtää tai muulla tavoin osoittaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin, ilmoittamisen tai valvonnan laitokselle, joka ei ole valtiollinen elin, kyseisen laitoksen on oltava oikeushenkilö ja noudatettava 28 artiklassa säädettyjä vaatimuksia. Sen on toteutettava järjestelyt toiminnastaan syntyvien vastuiden kattamiseksi.

5. Ilmoituksen tekevän viranomaisen on otettava täysi vastuu 3 kohdassa tarkoitetun laitoksen suorittamista tehtävistä.

(*) Asiakirjassa 2013/0014 (COD) olevan asetuksen numero.
(**) Asiakirjassa 2013/0016 (COD) olevan direktiivin numero.

28 artikla

Ilmoittamisesta vastaavia viranomaisia koskevat vaatimukset

Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) se on perustettu sillä tavoin, että vältetään eturistiriidat vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten kanssa;

b) se on organisaatioltaan ja toiminnaltaan sellainen, että sen toimien objektiivisuus ja puolueettomuus on turvattu;

c) se on organisaatioltaan sellainen, että kunkin päätöksen, joka koskee vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen ilmoittamista, tekevät eri toimivaltaiset henkilöt kuin ne, jotka suorittivat arvioinnin;

d) se ei tarjoa eikä suorita toimintoja, joita vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset suorittavat, eikä konsultointipalveluja kaupallisin tai kilpailullisin perustein;

e) se turvaa saamiensa tietojen luottamuksellisuuden;

f) sillä on käytössään riittävä määrä pätevää henkilöstöä tehtäviensä asianmukaista hoitamista varten.

29 artikla

Ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten velvollisuus antaa tietoja

Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle kansallisista menettelyistään, jotka koskevat vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten arviointia, ilmoittamista ja valvontaa, sekä mahdollisista muutoksista näihin tietoihin.

Komissio saattaa nämä tiedot julkisesti saataville.

30 artikla

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset

1. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on ilmoittamista varten täytettävä tämän artiklan 2–7 kohdassa sekä 31 ja 32 artiklassa säädetyt vaatimukset.

2. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on oltava perustettu kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja sen on oltava oikeushenkilö.

3. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on kyettävä suorittamaan kaikki vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävät, jotka tällaiselle laitokselle on osoitettu asiaa koskevassa YTE:ssä ja joita varten se on ilmoitettu, riippumatta siitä, suorittaako vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos kyseiset tehtävät itse vai suoritetaanko ne sen puolesta ja sen vastuulla.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella on kaikissa tapauksissa ja kunkin sellaisen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn ja tuotetyypin tai -luokan osalta, jota varten se on ilmoitettu, oltava käytössään

a) tarvittava henkilöstö, jolla on tekninen tietämys ja riittävä ja soveltuva kokemus vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamiseksi;

b) kuvaukset menettelyistä, joiden mukaisesti vaatimustenmukaisuuden arviointi on suoritettava siten, että varmistetaan näiden menettelyiden avoimuus ja sovellettavuus. Sen käytössä on oltava asianmukaiset toimintatavat ja menettelyt, joilla erotetaan toisistaan ilmoitettuna vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksena suoritetut tehtävät ja muu toiminta;

c) asianmukaiset menettelyt, joiden mukaisesti se hoitaa tehtäviä siten, että otetaan huomioon yritysten koko, toimiala ja rakenne, tuotteissa käytettävän teknologian monimutkaisuuden aste sekä tuotantoprosessin sarja- tai massatuotantoluonne.

Sillä on oltava käytössään tarvittavat keinot niiden teknisten ja hallinnollisten tehtävien asianmukaiseen suorittamiseen, joita vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet edellyttävät, ja sillä on oltava mahdollisuus käyttää kaikkia tarvittavia laitteita tai välineitä.

4. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on otettava vastuuvakuutus, jollei tällainen vastuu kuulu valtiolle kansallisen lainsäädännön perusteella tai jollei jäsenvaltio itse ole välittömästi vastuussa vaatimustenmukaisuuden arvioinnista.

5. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten henkilöstöllä on vaitiolovelvollisuus kaikkien niiden tietojen suhteen, joita se saa suorittaessaan tehtäviään asiaa koskevan YTE:n tai sen täytäntöön panemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön säännösten mukaisesti, paitsi sen jäsenvaltion toimivaltaisiin viranomaisiin nähden, jossa laitosten toimet suoritetaan. Omistusoikeudet on suojattava.

6. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on osallistuttava asiaankuuluviin standardointitoimiin ja unionin oikeuden nojalla perustetun ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten koordinointiryhmän toimiin tai varmistettava, että niiden arviointihenkilöstö saa niistä tiedon, ja sovellettava yleisinä ohjeina kyseisen ryhmän työn tuloksena saatuja hallinnollisia päätöksiä ja asiakirjoja.

7. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten, jotka on ilmoitettu ratalaitteiden ja/tai veturilaitteiden ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-osajärjestelmien osalta, on osallistuttava asetuksen (EU) …/… (*) 29 artiklassa tarkoitetun ERTMS-ryhmän toimintaan tai varmistettava sen toiminnasta tiedottaminen arviointihenkilöstölleen. Niiden on noudatettava ryhmän työskentelyn tuloksena laadittavia suuntaviivoja. Jos vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos pitää suuntaviivojen soveltamista epätarkoituksenmukaisena tai mahdottomana, sen on toimitettava asiaa koskevat huomionsa ERTMS-työryhmälle, jotta se voi keskustella suuntaviivojen jatkuvasta kehittämisestä.

31 artikla

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten puolueettomuus

1. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on oltava arvioimastaan organisaatiosta tai arvioimansa tuotteen valmistajasta riippumaton kolmas osapuoli.

Elintä, joka kuuluu yrittäjäjärjestöön tai ammattialajärjestöön, joka edustaa yrityksiä, jotka ovat osallisina elimen arvioimien tuotteiden suunnittelussa, valmistuksessa, toimittamisessa, asentamisessa, käytössä tai ylläpidossa, voidaan pitää tällaisena elimenä sillä ehdolla, että osoitetaan sen riippumattomuus ja välttyminen eturistiriidoilta.

2. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten, niiden ylimmän johdon ja arviointihenkilöstön puolueettomuus on taattava.

3. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos, sen ylin johto ja vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamisesta vastaava henkilöstö eivät saa olla arvioimiensa tuotteiden suunnittelijoita, valmistajia, toimittajia, asentajia, ostajia, omistajia, käyttäjiä tai ylläpitäjiä taikka minkään tällaisen osapuolen valtuutettuja edustajia. Tämä ei sulje pois sellaisten arvioitujen tuotteiden käyttöä, jotka ovat vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen toimien kannalta tarpeellisia, tai sellaisten tuotteiden käyttöä henkilökohtaisiin tarkoituksiin.

4. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos, sen ylin johto ja vaatimustenarviointitehtävien suorittamisesta vastaava henkilöstö eivät myöskään saa olla suoranaisesti mukana näiden tuotteiden suunnittelussa, valmistuksessa tai rakentamisessa, kaupan pitämisessä, asentamisessa, käytössä tai ylläpidossa eivätkä edustaa näissä toiminnoissa mukana olevia osapuolia. Ne eivät saa osallistua mihinkään toimintaan, joka voi olla ristiriidassa sen kanssa, että ne ovat arvioissaan riippumattomia, tai vaarantaa niiden riippumattomuutta, joka liittyy vaatimuksenmukaisuuden arviointitoimiin, joita varten ne on ilmoitettu. Tämä kielto koskee erityisesti konsultointipalveluja.

5. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on varmistettava, että niiden tytäryhtiöiden tai alihankkijoiden toimet eivät vaikuta niiden suorittamien vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien luottamuksellisuuteen, objektiivisuuteen ja puolueettomuuteen.

6. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten ja niiden henkilöstön on suoritettava vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet mahdollisimman suurta ammatillista luotettavuutta ja kyseisellä erityisalalla vaadittavaa teknistä pätevyyttä noudattaen ja oltava riippumattomia kaikenlaisesta ja erityisesti taloudellisesta painostuksesta ja johdattelusta, joka saattaisi vaikuttaa heidän arviointiinsa tai vaatimustenmukaisuuden arviointitoimiensa tuloksiin, erityisesti niiden henkilöiden tai henkilöryhmien taholta, joille näiden toimien tuloksilla on merkitystä.

32 artikla

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten henkilöstö

1. Vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien suorittamisesta vastaavalla henkilöstöllä on oltava seuraavat taidot:

a) vankka tekninen ja ammatillinen koulutus, joka kattaa kaikki ne vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet, joita varten vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos on ilmoitettu;

(*) Asiakirjassa 2013/0014 (COD) olevan asetuksen numero.

b) riittävät tiedot suoritettavia arviointeja koskevista vaatimuksista ja riittävät valtuudet tällaisten arviointien suorittamiseen;

c) asianmukaiset tiedot ja ymmärrys olennaisista vaatimuksista, sovellettavista yhdenmukaistetuista standardeista sekä asiaan liittyvistä unionin oikeuden säännöksistä;

d) kyky laatia todistuksia, asiakirjoja ja selosteita, joilla osoitetaan, että arvioinnit on suoritettu.

2. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen ylimmän johdon ja arviointihenkilöstön palkka ei saa olla riippuvainen suoritettujen arviointien määrästä eikä arviointien tuloksista.

33 artikla

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen vaatimustenmukaisuusolettama

Jos vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos osoittaa olevansa sellaisissa olennaisissa yhdenmukaistetuissa standardeissa tai niiden osissa vahvistettujen edellytysten mukainen, joiden viitetiedot on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä, sen oletetaan täyttävän 30–32 artiklassa säädetyt vaatimukset, jos sovellettavat yhdenmukaistetut standardit kattavat nämä vaatimukset.

34 artikla

Ilmoitettujen laitosten tytäryhtiöt ja alihankinta

1. Jos ilmoitettu laitos antaa alihankintaan tietyt vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyvät tehtävät tai käyttää tytäryhtiötä, sen on varmistettava, että alihankkija tai tytäryhtiö täyttää 30–32 artiklassa säädetyt vaatimukset, ja tiedotettava siitä ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle.

2. Ilmoitettujen laitosten on otettava täysi vastuu alihankkijoiden tai tytäryhtiöiden suorittamista tehtävistä riippumatta siitä, mihin nämä ovat sijoittautuneet.

3. Ilmoitettujen laitosten toimia voidaan antaa alihankintaan tai teettää tytäryhtiöllä ainoastaan, jos siitä on sovittu asiakkaan kanssa.

4. Ilmoitettujen laitosten on pidettävä ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen saatavilla asiakirjat, jotka koskevat alihankkijan tai tytäryhtiön pätevyyden arviointia sekä työtä, jonka ne ovat suorittaneet asiaa koskevan YTE:n mukaisesti.

35 artikla

Akkreditoidut sisäiset laitokset

1. Hakijat voivat käyttää akkreditoitua sisäistä laitosta vaatimustenmukaisuuden arviointitoimiin pantaessa täytäntöön menettelyjä, joista säädetään päätöksen 768/2008/EY liitteessä II vahvistetuissa moduuleissa A1, A2, C1 tai C2 ja päätöksen 2010/713/EU liitteessä I vahvistetuissa moduuleissa CA1 ja CA2. Tällaisen laitoksen on muodostettava erillinen ja erotettavissa oleva osa kyseessä olevasta hakijasta, eikä se saa osallistua niiden tuotteiden suunnitteluun, tuotantoon, valmistukseen, toimittamiseen, asentamiseen, käyttöön tai ylläpitoon, joita se arvioi.

2. Akkreditoidun sisäisen laitoksen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) sen on oltava akkreditoitu asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti;

b) laitoksen ja sen henkilöstön on sen yrityksen sisällä, joiden osia ne ovat, muodostettava määriteltävissä oleva osa organisaatiosta, niillä on oltava käytössään raportointimenettelyt, jotka varmistavat niiden puolueettomuuden, ja niiden on osoitettava se toimivaltaiselle kansalliselle akkreditointielimelle;

c) laitos ja sen henkilöstö eivät saa olla vastuussa arvioimiensa tuotteiden suunnittelusta, valmistuksesta, toimituksista, asennuksesta, käytöstä tai ylläpidosta eivätkä osallisena missään sellaisessa toiminnassa, joka voisi vaikuttaa niiden arvioinnin puolueettomuuteen tai arviointitoimien luotettavuuteen;

d) laitoksen on toimitettava palvelujaan yksinomaan sille yritykselle, jonka osa se on.

3. Akkreditoitua sisäistä laitosta ei ilmoiteta jäsenvaltioille eikä komissiolle, mutta yrityksen tai kansallisen akkreditointielimen on ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen pyynnöstä toimitettava sen akkreditointia koskevat tiedot kyseiselle viranomaiselle.

36 artikla

Ilmoittamista koskeva hakemus

1. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on toimitettava ilmoittamista koskeva hakemus sen jäsenvaltion ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle, johon se on sijoittautunut.

2. Hakemukseen on liitettävä kuvaus vaatimustenmukaisuuden arviointitoimista, vaatimustenmukaisuuden arviointimoduulista tai -moduuleista ja tuotteesta tai tuotteista, joiden osalta laitos katsoo olevansa pätevä, sekä mahdollinen akkreditointitodistus, jonka kansallinen akkreditointielin on antanut ja jossa todistetaan, että vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos täyttää 30–32 artiklassa säädetyt vaatimukset.

3. Jos asianomainen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos ei voi toimittaa akkreditointitodistusta, sen on toimitettava ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle kaikki tarpeelliset asiakirjatodisteet, joiden avulla voidaan tarkastaa, tunnustaa ja säännöllisesti valvoa, että se täyttää 30–32 artiklassa säädetyt vaatimukset.

37 artikla

Ilmoitusmenettely

1. Ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset voivat ilmoittaa ainoastaan sellaiset vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset, jotka täyttävät 30–32 artiklassa säädetyt vaatimukset.

2. Ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitetut laitokset komissiolle ja muille jäsenvaltioille käyttäen komission kehittämää ja hallinnoimaa sähköistä ilmoitusvälinettä.

3. Ilmoituksen on sisällettävä täydelliset tiedot vaatimustenmukaisuuden arviointitoimista, vaatimustenmukaisuuden arviointimoduulista tai -moduuleista ja asianomaisesta tuotteesta tai asianomaisista tuotteista sekä asiaankuuluva akkreditointitodistus tai muu 4 kohdan mukainen todistus pätevyydestä.

4. Jos ilmoitus ei perustu 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun akkreditointitodistukseen, ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille asiakirjatodisteet, joilla todistetaan vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen pätevyys sekä käytössä olevat toimet, joilla varmistetaan, että laitosta valvotaan säännöllisesti ja että se täyttää edelleen 30–32 artiklassa säädetyt vaatimukset.

5. Asianomainen laitos voi suorittaa ilmoitetun laitoksen tehtäviä ainoastaan siinä tapauksessa, että komissio tai muut jäsenvaltiot eivät esitä vastalauseita kahden viikon kuluessa ilmoittamisesta siinä tapauksessa, että akkreditointitodistusta käytetään, ja kahden kuukauden kuluessa ilmoituksesta siinä tapauksessa, että akkreditointia ei käytetä.

6. Ilmoituksen tietoihin vaikuttavista merkityksellisistä muutoksista on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

38 artikla

Ilmoitettuja laitoksia koskevat tunnusnumerot ja luettelot

1. Komissio antaa ilmoitetulle laitokselle tunnusnumeron.

Ilmoitetulle laitokselle annetaan vain yksi tunnusnumero, vaikka se ilmoitettaisiin useiden unionin säädösten nojalla.

2. Komissio asettaa julkisesti saataville luettelon laitoksista, jotka on ilmoitettu tämän direktiivin nojalla, mukaan luettuina tunnusnumerot, jotka niille on annettu, ja toimet, joita varten ne on ilmoitettu.

Komissio huolehtii luettelon pitämisestä ajan tasalla.

39 artikla

Ilmoituksiin tehtävät muutokset

1. Jos ilmoittamisesta vastaava viranomainen on todennut tai saanut tietää, ettei ilmoitettu laitos enää täytä 30–32 artiklassa säädettyjä vaatimuksia tai ettei se täytä velvollisuuksiaan, ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on tarpeen mukaan rajoitettava ilmoitusta taikka peruutettava se väliaikaisesti tai kokonaan riippuen kyseisten vaatimusten tai velvollisuuksien laiminlyönnin vakavuudesta. Sen on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

2. Jos ilmoitusta rajoitetaan tai se peruutetaan toistaiseksi tai kokonaan tai jos ilmoitettu laitos on lopettanut toimintansa, ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen, että kyseisen laitoksen asiakirja-aineiston joko käsittelee toinen ilmoitettu laitos tai ne pidetään ilmoituksen tehneen viranomaisen ja markkinavalvontaviranomaisten pyynnöstä niiden saatavilla.

40 artikla

Ilmoitettujen laitosten pätevyyden riitauttaminen

1. Komissio tutkii kaikki tapaukset, joissa sillä on epäilys tai sen tietoon saatetaan epäilys siitä, onko ilmoitettu laitos pätevä tai täyttääkö ilmoitettu laitos edelleen sille asetetut vaatimukset ja velvollisuudet.

2. Ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on toimitettava pyynnöstä komissiolle kaikki tiedot, jotka liittyvät ilmoituksen perusteisiin tai asianomaisen laitoksen pätevyyden ylläpitoon.

3. Komissio varmistaa, että kaikkia sen tutkimusten yhteydessä saatuja arkaluontoisia tietoja käsitellään luottamuksellisesti.

4. Jos komissio toteaa, että ilmoitettu laitos ei täytä tai ei enää täytä sen ilmoittamiselle asetettuja vaatimuksia, se tiedottaa asiasta ilmoituksen tehneelle jäsenvaltiolle ja pyytää sitä ryhtymään tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin, mukaan luettuna ilmoituksen peruuttaminen tarvittaessa.

41 artikla

Ilmoitettujen laitosten toimintaan liittyvät velvollisuudet

1. Ilmoitettujen laitosten on suoritettava vaatimustenmukaisuuden arvioinnit niiden vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen mukaisesti, joista säädetään asiaa koskevassa YTE:ssä.

2. Vaatimustenmukaisuuden arvioinnit on suoritettava oikeasuhteisesti siten, että vältetään tarpeettoman rasitteen aiheuttamista talouden toimijoille. Ilmoitettujen laitosten on tehtäviään hoitaessaan otettava asianmukaisesti huomioon asianomaisten yritysten koko, toimiala ja rakenne, tuotteissa käytettävän teknologian monimutkaisuuden aste sekä tuotantoprosessin massa- tai sarjatuotantoluonne.

Tässä yhteydessä niiden toiminnan tavoitteena on kuitenkin oltava sen arviointi, onko tuote tämän direktiivin mukainen.

3. Jos ilmoitettu laitos katsoo, että valmistaja ei ole täyttänyt vaatimuksia, joista säädetään asiaa koskevassa YTE:ssä tai vastaavissa yhdenmukaistetuissa standardeissa tai teknisissä eritelmissä, sen on vaadittava valmistajaa ryhtymään tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin eikä se saa antaa vaatimustenmukaisuustodistusta.

4. Jos ilmoitettu laitos katsoo todistuksen antamisen jälkeen suoritettavan vaatimustenmukaisuuden valvonnan yhteydessä, ettei tuote ole enää asiaa koskevan YTE:n tai vastaavien yhdenmukaistettujen standardien tai teknisten eritelmien mukainen, sen on vaadittava valmistajaa ryhtymään tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin ja tarvittaessa peruutettava todistus väliaikaisesti tai kokonaan.

5. Jos korjaavia toimenpiteitä ei suoriteta tai niillä ei ole vaadittua vaikutusta, ilmoitetun laitoksen on tarpeen mukaan rajoitettava todistuksia taikka peruutettava ne väliaikaisesti tai kokonaan.

42 artikla

Ilmoitettujen laitosten velvollisuus antaa tietoja

1. Ilmoitettujen laitosten on ilmoitettava ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle seuraavista:

a) todistusten epäämiset, rajoittamiset taikka peruuttamiset väliaikaisesti tai kokonaan;

b) olosuhteet, jotka vaikuttavat ilmoituksen soveltamisalaan ja ehtoihin;

c) vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia koskevat tietopyynnöt, jotka ne ovat saaneet markkinavalvontaviranomaisilta;

d) pyynnöstä vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet, jotka on suoritettu niitä koskevan ilmoituksen soveltamisalalla, ja mahdollisesti suoritetut muut toimet, mukaan luettuna rajatylittävä toiminta ja alihankinta.

Edellä olevan a alakohdan mukaisista todistusten epäämisistä, rajoittamisista taikka peruuttamisista väliaikaisesti tai kokonaan on ilmoitettava myös toimivaltaisille kansallisille turvallisuusviranomaisille.

2. Ilmoitettujen laitosten on toimitettava tämän direktiivin nojalla ilmoitetuille muille laitoksille, jotka suorittavat samanlaisia vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia ja kattavat samat tuotteet, asiaankuuluvat tiedot kysymyksistä, jotka liittyvät vaatimustenmukaisuuden arvioinnin kielteisiin tuloksiin ja pyynnöstä myös myönteisiin tuloksiin.

3. Ilmoitettujen laitosten on toimitettava virastolle osajärjestelmien EY-tarkastustodistukset, yhteentoimivuuden osatekijöiden EY-vaatimustenmukaisuustodistukset ja EY-käyttöönsoveltuvuustodistukset.

43 artikla

Parhaiden käytäntöjen vaihto

Komissio huolehtii ilmoittamista koskeviin toimintalinjoihin liittyvien parhaiden käytäntöjen vaihdon järjestämisestä vastaavien jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten välillä.

44 artikla

Ilmoitettujen laitosten koordinointi

Komissio varmistaa asianmukaisen koordinoinnin ja yhteistyön tämän direktiivin nojalla ilmoitettujen laitosten välillä perustamalla ilmoitettujen laitosten alakohtaisen ryhmän. Virasto tukee ilmoitettujen laitosten toimintaa asetuksen (EU) …/… (*) 24 artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden ilmoittamat laitokset osallistuvat kyseisen ryhmän työhön suoraan tai nimettyjen edustajien välityksellä.

45 artikla

Nimetyt laitokset

1. Edellä 30–34 artiklassa säädettyjä vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksia koskevia vaatimuksia sovelletaan myös 15 artiklan 8 kohdan mukaisesti nimettyihin laitoksiin, paitsi jos

a) kyse on sen henkilöstöltä 32 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti vaadituista taidoista, joiden osalta nimetyllä laitoksella on oltava asianmukaiset tiedot ja ymmärrys kansallisesta lainsäädännöstä;

b) kyse on ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen saatavilla 34 artiklan 4 kohdan mukaisesti pidettävistä asiakirjoista, joihin nimetyn laitoksen on sisällytettävä asiakirjat, jotka koskevat tytäryhtiöiden tai alihankkijoiden asiaa koskevien kansallisten sääntöjen mukaisesti tekemää työtä.

2. Edellä 41 artiklassa säädettyjä toimintaan liittyviä velvollisuuksia sovelletaan myös 15 artiklan 8 kohdan mukaisesti nimettyihin laitoksiin, paitsi että kyseiset velvollisuudet viittaavat YTE:ien sijasta kansallisiin sääntöihin.

3. Edellä 42 artiklan 1 kohdassa säädettyä tiedotusvelvollisuutta sovelletaan myös nimettyihin laitoksiin, joiden on ilmoitettava jäsenvaltioille vastaavat tiedot.

VII LUKU

REKISTERIT

46 artikla

Kalustoyksikköjen numerointijärjestelmä

1. Rekisteröintivaltion toimivaltainen viranomainen antaa kullekin kalustoyksikölle 22 artiklan mukaisen rekisteröinnin yhteydessä eurooppalaisen kalustoyksikkönumeron. Kuhunkin kalustoyksikköön on merkittävä sille annettu eurooppalainen kalustoyksikkönumero.

(*) Asiakirjassa 2013/0014 (COD) olevan asetuksen numero.

2. Eurooppalaista kalustoyksikkönumeroa koskevat eritelmät on vahvistettava 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä asiaa koskevan YTE:n mukaisesti.

3. Kullekin kalustoyksikölle annetaan eurooppalainen kalustoyksikkönumero vain kerran, ellei 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa toimenpiteissä toisin mainita, asiaa koskevan YTE:n mukaisesti.

4. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sellaisten kalustoyksikköjen osalta, jotka liikennöivät tai joiden on tarkoitus liikennöidä kolmansista maista tai kolmansiin maihin, joiden raideleveys eroaa unionin pääasiallisen rataverkon raideleveydestä, hyväksyä kalustoyksikköjen selkeän yksilöinnin muunlaisen tunnistejärjestelmän mukaisesti.

47 artikla

Kalustorekisterit

1. Siihen saakka kun 5 kohdassa tarkoitettu eurooppalainen kalustorekisteri on toiminnassa, kunkin jäsenvaltion on pidettävä kansallista kalustorekisteriä. Tämän rekisterin on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) rekisterissä noudatetaan 2 kohdassa tarkoitettuja yhteisiä eritelmiä;

b) rekisteriä pitää ajan tasalla rautatiealan yrityksistä riippumaton elin;

c) direktiivin (EU) …/… (*) 16 ja 22 artiklassa nimetyillä kansallisilla turvallisuusviranomaisilla ja tutkintaelimillä on pääsy rekisteriin; oikeutetun pyynnön perusteella tietoja voivat saada myös direktiivin 2012/34/EU 55 artiklassa tarkoitetut sääntelyelimet ja virasto, rautatieyritykset ja rataverkon haltijat sekä ne henkilöt tai organisaatiot, jotka rekisteröivät kalustoyksikköjä tai jotka on yksilöity rekisterissä.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä yhteisiä eritelmiä, jotka koskevat kansallisten kalustorekisterien sisältöä, tietomuotoa, toiminnallista ja teknistä rakennetta ja toimintatapaa, mukaan lukien tietojen vaihtoon liittyvät järjestelyt sekä tietojen tallentamista ja käyttöä koskevat säännöt.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 51 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Kansallisessa kalustorekisterissä on oltava vähintään seuraavat tiedot:

a) eurooppalainen kalustoyksikkönumero;

b) viitetiedot EY-tarkastusvakuutuksesta ja sen antajasta;

c) viitetiedot 48 artiklassa tarkoitetusta hyväksyttyjen kalustoyksikkötyyppien eurooppalaisesta rekisteristä;

d) kalustoyksikön omistajan ja haltijan tunnistetiedot;

e) kalustoyksikön käyttöön liittyvät rajoitukset;

f) kunnossapidosta vastaava yksikkö.

4. Niin kauan kuin jäsenvaltioiden kansalliset kalustorekisterit eivät ole 2 kohdassa tarkoitetun eritelmän mukaisesti yhteydessä toisiinsa, kunkin jäsenvaltion on pidettävä rekisteriään ajan tasalla niiden tietojen osalta, joita se koskee, sisällyttäen siihen muutokset, jotka toinen jäsenvaltio tekee omaan rekisteriinsä.

5. Jäsenvaltioiden ja sidosryhmien hallinnollisten rasitteiden ja aiheettomien kustannusten vähentämiseksi komissio hyväksyy viimeistään … päivänä …kuuta … (**) kustannus-hyötyanalyysin tuloksen huomioon ottaen täytäntöönpanosäädöksillä tekniset ja toiminnalliset eritelmät eurooppalaista kalustorekisteriä varten, johon sisällytettäisiin kansalliset kalustorekisterit, jotta varmistettaan yhdenmukaistettu liitäntä kaikille käyttäjille kalustoyksikköjen rekisteröintiä ja tiedonhallintaa varten. Tällöin sovelletaan 1 kohdan b ja c alakohtaa sekä 3 kohtaa. Tällaiseen eritelmään on sisällytettävä sisältö, tietomuoto, toiminnallinen ja tekninen rakenne, toimintatapa, tietojen vaihtoa koskevat järjestelyt mukaan lukien, sekä tietojen tallentamista ja käyttöä koskevat säännöt samoin kuin siirtymävaiheet.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 51 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen ja viraston suosituksen pohjalta.

(*) Asiakirjassa 2013/0016 (COD) olevan direktiivin numero.
(**) Kaksi vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

Eurooppalainen kalustorekisteri kehitetään ottaen huomioon viraston ja jäsenvaltioiden jo käyttöön ottamat tietotekniset sovellukset ja rekisterit, kuten kansallisiin kalustorekistereihin liitetty eurooppalainen keskitetty virtuaalinen kalustorekisteri. Eurooppalaisen kalustorekisterin on oltava toiminnassa viimeistään … päivänä …kuuta … (*).

6. Kalustoyksikön haltijan on ilmoitettava välittömästi kalustorekistereihin merkittyihin tietoihin tehdyistä muutoksista, kalustoyksikön romuttamisesta ja päätöksestään olla enää rekisteröimättä kalustoyksikköä jäsenvaltiolle, jossa kalustoyksikkö on rekisteröity.

7. Jos kalustoyksiköt hyväksytään ensimmäisen kerran kolmannessa maassa ja niitä käytetään sen jälkeen jäsenvaltiossa, kyseisen jäsenvaltion on varmistettava, että kalustoyksikköä koskevat tiedot, joihin kuuluvat vähintään kyseessä olevan kalustoyksikön haltijaa ja sen kunnossapidosta vastaavaa yksikköä koskevat tiedot sekä kalustoyksikön käyttöön liittyvät rajoitukset, voidaan saada käyttöön kalustorekisteristä tai että ne ovat muutoin viipymättä saatavilla helposti luettavassa muodossa samojen syrjimättömyysperiaatteiden mukaisesti, joita sovelletaan kalustorekisterin samanlaisiin tietoihin.

48 artikla

Hyväksyttyjen kalustoyksikkötyyppien eurooppalainen rekisteri

1. Viraston on perustettava ja pidettävä ajan tasalla rekisteri 24 artiklan mukaisesti annetuista kalustoyksikkötyyppien markkinoillesaattamisluvista. Kyseisen rekisterin on:

a) oltava julkinen ja siihen on oltava kaikilla sähköinen pääsy;

b) noudatettava 2 kohdassa tarkoitettuja yhteisiä eritelmiä;

c) oltava liitetty asiaankuuluviin kalustorekistereihin.

2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla se hyväksyy yhteisiä eritelmiä, jotka koskevat hyväksyttyjen kalustoyksikkötyyppien rekisterien sisältöä, tietomuotoa, toiminnallista ja teknistä rakennetta ja toimintatapaa sekä tietojen tallentamiseen ja käyttöön sovellettavia sääntöjä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 51 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Rekisterin on sisällettävä ainakin seuraavat tiedot kustakin kalustoyksikkötyypistä:

a) kalustoyksikkötyypin tekniset ominaispiirteet sellaisina kuin ne on määritelty asiaa koskevissa YTE:issä, mukaan lukien ne, jotka koskevat esteettömyyttä vammaisten ja liikkumisesteisten henkilöiden kannalta;

b) valmistajan nimi;

c) kalustoyksikkötyypin käyttöalueeseen liittyvien lupien tiedot, mukaan lukien mahdolliset rajoitukset tai peruutukset.

49 artikla

Infrastruktuurirekisteri

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että julkaistaan infrastruktuurirekisteri, jossa ilmoitetaan asiaa koskevassa YTE:ssä esitetyn kunkin asianomaisen osajärjestelmän tai osajärjestelmän osan verkkoparametrien arvot.

2. Infrastruktuurirekisteriin tallennettuja parametrien arvoja on käytettävä yhdessä kalustoyksikön markkinoillesaattamislupaan sisältyvien parametrien arvojen kanssa tarkistettaessa kalustoyksikön ja verkon teknistä yhteensopivuutta.

3. Infrastruktuurirekisterissä voi olla kiinteiden laitteiden käyttöä koskevia ehtoja ja muita rajoituksia.

4. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että infrastruktuurirekisteri pidetään ajan tasalla 5 kohdan mukaisesti.

5. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla se hyväksyy yhteisiä eritelmiä, jotka koskevat infrastruktuurirekisterin sisältöä, tietomuotoa, toiminnallista ja teknistä rakennetta ja toimintatapaa sekä tietojen tallentamiseen ja käyttöön sovellettavia sääntöjä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 51 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

(*) Viisi vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

VIII LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

50 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle … päivästä …kuuta … (*) viiden vuoden ajaksi 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. On erityisen tärkeää, että komissio noudattaa tavanomaista käytäntöään ja toteuttaa ennen kyseisten delegoitujen säädösten hyväksymistä asianmukaiset asiantuntijoiden, mukaan lukien jäsenvaltioiden asiantuntijat, kuulemiset.

4. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevan 5 artiklan 1 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

51 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa neuvoston direktiivin 96/48/EY ([1]) 21 artiklalla perustettu komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa. Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

52 artikla

Perusteluvelvollisuus

Tätä direktiiviä sovellettaessa tehdyt päätökset, jotka koskevat yhteentoimivuuden osatekijöiden vaatimustenmukaisuuden tai käyttöönsoveltuvuuden arviointia tai unionin rautatiejärjestelmän osajärjestelmien tarkistamista, sekä 7, 12 ja 17 artiklan mukaisesti tehdyt päätökset on perusteltava yksityiskohtaisesti. Päätöksestä on ilmoitettava viipymättä sille, jota asia koskee, ja samalla on ilmoitettava kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaisista muutoksenhakukeinoista ja niille asetetuista määräajoista.

53 artikla

Kertomukset ja tiedot

1. Komissio antaa viimeistään … päivänä …kuuta … (**) kertomuksen siitä, miten on edistytty virastolle tämän direktiivin mukaisesti annettavaan suurempaan rooliin valmistautumisessa. Lisäksi komissio antaa joka kolmas vuosi ja ensimmäisen kerran kolmen vuoden kuluttua 54 artiklassa säädetyn siirtymäkauden päättymisestä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen unionin rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden alalla saavutetusta edistymisestä sekä viraston toiminnasta tässä yhteydessä. Kertomukseen sisältyy myös arvio VII luvun mukaisten rekisterien täytäntöönpanosta ja käytöstä sekä analyysi 7 artiklassa mainituista tapauksista ja V luvun soveltamisesta, jossa arvioidaan erityisesti viraston ja kansallisten turvallisuusviranomaisten välillä tehtyjen yhteistyösopimusten toimintaa. Siirtymäkauden jälkeen annettavaa

(*) Tämän direktiivin voimaantulopäivä.
([1]) Neuvoston direktiivi 96/48/EY, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1996, Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta (EYVL L 235, 17.9.1996, s. 6).
(**) Kaksi vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

ensimmäistä kertomusta varten komissio järjestää asiaankuuluvien sidosryhmien laajan kuulemisen ja laatii ohjelman, joka mahdollistaa edistymisen arvioinnin. Komissio ehdottaa tarvittaessa edellä mainitun analyysin perusteella lainsäädäntötoimenpiteitä, jotka koskevat esimerkiksi viraston tulevaa roolia yhteentoimivuuden parantamisessa.

2. Virasto kehittää välineen, jonka avulla voidaan jäsenvaltion, Euroopan parlamentin tai komission pyynnöstä laatia katsaus unionin rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden tasosta, ja pitää sitä säännöllisesti ajan tasalla. Tässä välineessä käytetään VII luvussa säädetyissä rekistereissä saatavilla olevia tietoja.

54 artikla

Kalustoyksikköjen käyttöä koskevat siirtymäjärjestelyt

1. Kalustoyksikköihin, joille on myönnettävä lupa … päivän …kuuta … (*) ja … päivän …kuuta … (**) välillä, sovelletaan direktiivin 2008/57/EY V luvussa esitettyjä säännöksiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 4 kohdan soveltamista.

2. Kalustoyksikköjen käyttöönottoluvat, jotka on myönnetty 1 kohdan mukaisesti, ja kaikki muut ennen … päivää … kuuta … (*) myönnetyt luvat, myös kansainvälisten sopimusten, erityisesti RIC (Regolamento Internazionale Carrozze) ja RIV (Regolamento Internazionale Veicoli) -sopimusten, nojalla myönnetyt luvat, ovat edelleen voimassa niiden ehtojen mukaisesti, joiden perusteella luvat on myönnetty.

3. Kalustoyksikköjen, joille on myönnetty käyttöönottolupa 1 ja 2 kohdan mukaisesti, on saatava uusi kalustoyksikön markkinoillesaattamislupa, jotta niitä voisi käyttää yhdellä tai useammalla verkolla, joka ei vielä kuulu niiden luvan soveltamisalaan. Markkinoillesaattamiseen tällaisilla lisäverkoilla sovelletaan 21 artiklaa.

4. Virasto toteuttaa 21 ja 24 artiklan mukaiset luvanantotehtävät ja 19 artiklassa tarkoitetut tehtävät viimeistään … päivänä …kuuta … (**) niiden jäsenvaltioiden käyttöalueiden osalta, jotka eivät ole antaneet ilmoitusta virastolle ja komissiolle 57 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Poiketen siitä, mitä 21 ja 24 artiklassa säädetään, niiden jäsenvaltioiden kansalliset turvallisuusviranomaiset, jotka ovat antaneet ilmoituksen virastolle ja komissiolle 57 artiklan 2 kohdan mukaisesti, voivat edelleen antaa lupia direktiivin 2008/57/EY mukaisesti … päivään …kuuta … (***) saakka.

55 artikla

Muut siirtymäsäännökset

1. Direktiivin 2008/57/EY liitteitä IV, V, VII ja IX sovelletaan tämän direktiivin 7 artiklan 5 kohdassa, 9 artiklan 4 kohdassa, 14 artiklan 10 kohdassa ja 15 artiklan 9 kohdassa tarkoitettujen vastaavien täytäntöönpanosäädösten soveltamispäivään asti.

2. Direktiiviä 2008/57/EY sovelletaan edelleen ERTMS-ratalaitteita koskeviin hankkeisiin, jotka on tarkoitus ottaa käyttöön … päivän …kuuta … (*) ja … päivän …kuuta … (**) välillä.

3. Hankkeisiin, joihin liittyvä tarjous- tai sopimusvaihe on päättynyt ennen … päivää …kuuta … (**), ei sovelleta 19 artiklassa tarkoitettua viraston antamaa ennakkohyväksyntää.

4. Sellaisiin sopimuksiin sisältyviin vaihtoehtoihin, jotka allekirjoitettiin ennen … päivää …kuuta … (*), ei … kuun … päivään … (****) saakka sovelleta 19 artiklassa tarkoitettua viraston antamaa ennakkohyväksyntää, vaikka niitä käytettäisiin … päivän …kuuta … (*) jälkeen.

(*) Tämän direktiivin voimaantulopäivä.
(**) Kolme vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.
(***) Neljä vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.
(****) 15 vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

5. Ennen kuin kansalliset turvallisuusviranomaiset antavat luvan sellaisten ERTMS-ratalaitteiden käyttöönotolle, joihin ei sovelleta 19 artiklassa tarkoitettua viraston antamaa ennakkohyväksyntää, niiden on toimittava yhteistyössä viraston kanssa varmistaakseen, että tekniset ratkaisut ovat täysin yhteentoimivia, asetuksen (EU) …/… (*) 30 artiklan 3 kohdan ja 31 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

56 artikla

Viraston suositukset ja lausunnot

Virasto antaa asetuksen (EU) …/… (*) 19 artiklan mukaisesti suosituksia ja lausuntoja tämän direktiivin soveltamiseksi. Tarvittaessa nämä suositukset ja lausunnot otetaan huomioon laadittaessa tämän direktiivin nojalla täytäntöönpanosäädöksiä.

57 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava 1 ja 2 artiklan, 7 artiklan 1–4 kohdan ja 6 kohdan, 8 artiklan, 9 artiklan 1 kohdan, 10 artiklan 5 kohdan, 11 artiklan 1, 3 ja 4 kohdan, 12, 13 ja 14 artiklan, 15 artiklan 1–8 kohdan, 16 artiklan, 18 artiklan, 19 artiklan 3 kohdan, 21–39 artiklan, 40 artiklan 2 kohdan, 41, 42, 44, 45 ja 46 artiklan, 47 artiklan 1, 3, 4 ja 7 kohdan, 49 artiklan 1–4 kohdan, 54 artiklan sekä liitteiden I, II, III ja IV noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään … päivänä …kuuta … (**). Niiden on toimitettava viipymättä nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

2. Jäsenvaltiot voivat jatkaa 1 kohdassa tarkoitettua määräaikaa direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä yhdellä vuodella. Tätä varten jäsenvaltioiden, jotka eivät saata voimaan lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä 1 kohdassa tarkoitetussa määräajassa direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä, on ilmoitettava asiasta virastolle ja komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … (***) ja perusteltava tällainen määräajan jatkaminen.

3. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Niissä on myös mainittava, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset tällä direktiivillä kumottuihin direktiiveihin on katsottava viittauksiksi tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininta tehdään.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

5. Velvoitetta saattaa tämän direktiivin 13 artikla, 14 artiklan 1–8, 11 ja 12 kohta, 15 artiklan 1–9 kohta, 16 artiklan 1 kohta, 19–26 artikla, 45, 46 ja 47 artikla, 49 artiklan 1–4 kohta ja 54 artikla osaksi kansallista lainsäädäntöä ja panna ne täytäntöön ei sovelleta Kyprokseen eikä Maltaan, niin kauan kuin niiden alueilla ei ole rautatiejärjestelmää.

Heti kun julkinen tai yksityinen yhteisö jättää virallisen hakemuksen rautatielinjan rakentamisesta yhden tai useamman rautatieyrityksen liikennöintiä varten, kyseisten jäsenvaltioiden on kuitenkin hyväksyttävä säädökset ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen artiklojen täytäntöön panemiseksi kahden vuoden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.

58 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2008/57/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä V olevassa A osassa luetelluilla direktiiveillä, … päivästä …kuuta … (****), sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä V olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä VI olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

(*) Asiakirjassa 2013/0014 (COD) olevan asetuksen numero.
(**) Kolme vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.
(***) 30 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta.
(****) Neljä vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

59 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

60 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
…	…

LIITE I

UNIONIN RAUTATIEJÄRJESTELMÄN PERUSOSAT

1. VERKKO

Tämän direktiivin soveltamiseksi unionin verkko sisältää seuraavat osat:

a) erityisesti suurnopeusjunia varten rakennetut tai rakennettavat radat, joilla voidaan ajaa yleensä vähintään 250 kilometrin tuntinopeudella,

b) erityisesti suurnopeusjunia varten parannetut tai parannettavat radat, joilla voidaan ajaa noin 200 kilometrin tuntinopeudella,

c) erityisesti suurnopeusjunia varten parannetut erityiset radat, joissa maasto, korkeuserot tai kaupunkiympäristö aiheuttavat hankaluuksia ja joilla nopeus on mukautettava tapauskohtaisesti. Tähän luokkaan kuuluvat suurten nopeuksien verkon ja tavanomaisen verkon väliset yhdysradat, asema-alueiden radat sekä terminaalien, varikkojen yms. radat, joilla suurten nopeuksien liikkuvaa kalustoa kuljetetaan tavanomaisella nopeudella,

d) henkilöliikenteeseen tarkoitetut tavanomaiset radat,

e) kaikkeen liikenteeseen (henkilö- ja tavaraliikenne) tarkoitetut tavanomaiset radat,

f) tavaraliikenteelle tarkoitetut tavanomaiset radat,

g) henkilöliikenteen solmukohdat,

h) tavaraliikenteen solmukohdat mukaan lukien yhdistettyjen kuljetusten terminaalit,

i) edellä mainittujen osien väliset liityntäraiteet.

Nämä verkot käsittävät seuraavat liikenteen hallinta-, paikantamis- ja navigointijärjestelmät: tällä verkolla tapahtuvaan pitkän matkan henkilöliikenteeseen ja tavaraliikenteeseen tarkoitetut tekniset tietojenkäsittely- ja televiestintälaitteet, jotta taataan verkon varma ja häiriötön käyttö ja tehokas liikenteen hoito.

2. KALUSTOYKSIKÖT

Tämän direktiivin soveltamiseksi unionin kalustoyksikköjä ovat kaikki kalustoyksiköt, jotka todennäköisesti kulkevat unionin verkolla tai jossain sen osassa:

— veturit ja henkilöliikenteen liikkuva kalusto, mukaan luettuina lämpövoimakoneella tai sähkömoottorilla varustetut vetoyksiköt, omalla käyttövoimalla liikkuvat lämpövoimakoneella tai sähkömoottorilla varustetut henkilöjunat ja matkustajavaunut;

— tavaravaunut, mukaan luettuina koko verkkoa varten tarkoitetut matalat kalustoyksiköt ja kuorma-autojen kuljetukseen tarkoitetut kalustoyksiköt;

— erityiskalustoyksiköt, kuten ratatyökoneet.

Tähän kalustoyksikköjen luetteloon on kuuluttava kalustoyksiköt, jotka on erityisesti suunniteltu kulkemaan 1 kohdassa kuvailluilla erityyppisillä suurnopeusjunia varten tarkoitetuilla radoilla.

LIITE II

OSAJÄRJESTELMÄT

1. LUETTELO OSAJÄRJESTELMISTÄ

Tämän direktiivin soveltamiseksi unionin rautatiejärjestelmä voidaan jakaa seuraaviin osajärjestelmiin joko:

a) rakenteellisin perustein:

— infrastruktuuri,

— energia,

— ratalaitteiden ohjaus, hallinta ja merkinanto,

— veturilaitteiden ohjaus, hallinta ja merkinanto,

— liikkuva kalusto; tai

b) toiminnallisin perustein:

— käyttötoiminta ja liikenteen hallinta,

— kunnossapito,

— henkilö- ja tavaraliikenteen telemaattiset sovellukset.

2. OSAJÄRJESTELMIEN KUVAUS

Virasto esittää kutakin osajärjestelmää tai osajärjestelmän osaa koskevien YTE:ien laatimisen yhteydessä luettelon yhteentoimivuuteen liittyvistä osatekijöistä ja näkökohdista. Osajärjestelmiin sisältyvät seuraavat näkökohdat tai osatekijät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta näiden näkökohtien tai yhteentoimivuuden osatekijöiden määrittämistä tai sitä järjestystä, jossa osajärjestelmistä laaditaan YTE:iä:

2.1 **Infrastruktuuri**

Raiteet, vaihteet, tasoristeykset, tekniset rakenteet (sillat, tunnelit jne.), asemien rautatieliikennettä palvelevat osat (mukaan luettuina sisäänkäynnit, laiturit, kulkuyhteydet, palvelupisteet, käymälät ja tietojärjestelmät ja niiden esteettömyys vammaisten ja liikkumisesteisten henkilöiden kannalta) sekä turva- ja suojalaitteet.

2.2 **Energia**

Sähköistysjärjestelmä, mukaan lukien ilmajohdot sekä sähkönkulutuksen mittaus- ja hinnoittelujärjestelmän ratalaitteisto.

2.3 **Ratalaitteiden ohjaus, hallinta ja merkinanto**

Kaikki ratalaitteet, joita tarvitaan varmistamaan verkolla luvallisesti liikkuvien junien turvallisuus, ohjaus ja valvonta.

2.4 **Veturilaitteiden ohjaus, hallinta ja merkinanto**

Kaikki veturilaitteet, joita tarvitaan varmistamaan verkolla luvallisesti liikkuvien junien turvallisuus, ohjaus ja valvonta.

2.5 **Käyttötoiminta ja liikenteen hallinta**

Menettelyt ja niihin liittyvät laitteet, joiden avulla voidaan varmistaa eri rakenteellisten osajärjestelmien yhdenmukainen käyttö sekä niiden tavanomaisen toiminnan että vajaatoiminnan aikana, mukaan lukien erityisesti junan kokoonpano ja junien ajaminen sekä liikenteen suunnittelu ja hallinta.

Minkä tahansa rautatieliikennepalvelun suorittamisen edellyttämä ammatillinen kelpoisuus.

2.6 **Telemaattiset sovellukset**

Liitteen I mukaisesti tämä osajärjestelmä koostuu kahdesta osasta:

a) henkilöliikenteen sovellukset, mukaan lukien järjestelmät matkustajille tiedottamiseksi ennen matkaa ja sen aikana, varausjärjestelmät, maksujärjestelmät, matkatavaroiden käsittely sekä yhteyksien järjestäminen junien välillä ja muiden liikennemuotojen kanssa;

b) tavaraliikenteen sovellukset, mukaan lukien tiedotusjärjestelmät (tavaroiden ja junien ajantasainen seuranta), lajittelu- ja jakelujärjestelmät, varaus-, maksu- ja laskutusjärjestelmät, yhteyksien järjestäminen muiden liikennemuotojen kanssa sekä saateasiakirjojen tuottaminen sähköisessä muodossa.

2.7 **Liikkuva kalusto**

Rakenteet, junien kaikkien laitteiden ohjaus- ja valvontajärjestelmä, virranottolaitteet, vetolaitteet, energian muuntolaitteet, kalustoyksikköön sijoitetut sähkönkulutuksen mittaus- ja hinnoittelulaitteet, jarrulaitteet, kytkinlaitteet, pyörästölaitteet (telit, akselit) ja jousitus, ovet, ihmisen ja koneen väliset rajapinnat (kuljettaja, junahenkilökunta, matkustajat, mukaan lukien vammaisten ja liikkumisesteisten henkilöiden esteettömän pääsyn edellytykset), passiiviset ja aktiiviset turvalaitteet sekä matkustajien ja junahenkilökunnan terveyttä turvaavat laitteet.

2.8 **Kunnossapito**

Menettelyt, niihin liittyvät välineet, kunnossapitotyön logistiset laitteistot sekä varastot, jotka mahdollistavat pakollisten korjaavien tai ennalta ehkäisevien kunnossapitotoimien toteuttamisen unionin rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden varmistamiseksi ja tarvittavan suorituskyvyn takaamiseksi.

LIITE III

OLENNAISET VAATIMUKSET

1. YLEISET VAATIMUKSET

1.1 **Turvallisuus**

1.1.1 Turvallisuuden kannalta olennaisten komponenttien ja erityisesti junien liikkumiseen liittyvien laitteiden suunnittelun, rakentamisen tai valmistamisen sekä kunnossapidon ja valvonnan on taattava sellainen turvallisuustaso, joka vastaa verkolle vahvistettuja tavoitteita, myös määritellyissä vajaatoimintatilanteissa.

1.1.2 Pyörien ja kiskojen kosketuksessa vaikuttavien parametrien on oltava sellaisten kulun vakautta koskevien perusteiden mukaisia, että niillä taataan turvallinen liikenne sallitulla enimmäisnopeudella. Jarrulaitteiston parametrien on oltava sellaiset, että niillä taataan pysähtyminen sallitusta enimmäisnopeudesta tietyllä jarrutusmatkalla.

1.1.3 Käytettävien laitteiden on kestettävä käyttöaikanaan niille määritetyt tavanomaiset tai poikkeukselliset rasitukset. Niiden satunnaisista vioista turvallisuudelle aiheutuvia seurauksia on rajoitettava asianmukaisilla keinoilla.

1.1.4 Kiinteät laitteistot ja liikkuva kalusto on suunniteltava ja käytettävät materiaalit valittava siten, että tulipalon sattuessa tulen ja savun syntymistä ja leviämistä sekä niiden vaikutuksia voidaan rajoittaa.

1.1.5 Käyttäjien käsiteltäviksi tarkoitetut laitteet on suunniteltava siten, etteivät ne vaaranna laitteiden turvallista käyttöä tai käyttäjien terveyttä ja turvallisuutta, jos niitä käytetään ennakoitavissa olevalla tavalla, mutta ei ohjeiden mukaisesti.

1.2 **Luotettavuus ja käyttökunto**

Junien liikkumiseen liittyvien kiinteiden tai liikkuvien komponenttien seuranta ja kunnossapito on järjestettävä ja toteutettava sekä niiden laajuus määritettävä siten, että ne pysyvät toimintakuntoisina tarkoitetuissa olosuhteissa.

1.3 **Terveys**

1.3.1 Materiaaleja, jotka voivat käyttötavastaan johtuen vaarantaa niiden kanssa kosketuksiin joutuvien ihmisten terveyden, ei saa käyttää junissa eikä rautateiden infrastruktuureissa.

1.3.2 Materiaalit on valittava ja niitä on käytettävä siten, että voidaan rajoittaa haitallisten ja vaarallisten savujen tai kaasujen muodostuminen, erityisesti tulipalossa.

1.4 **Ympäristönsuojelu**

1.4.1 Rautatiejärjestelmän toteuttamisen ja käytön ympäristövaikutukset on arvioitava ja otettava huomioon järjestelmää suunniteltaessa unionin oikeuden mukaisesti.

1.4.2 Junissa ja infrastruktuureissa käytettyjen materiaalien on oltava sellaisia, että voidaan välttää ympäristölle haitallisten tai vaarallisten savujen tai kaasujen muodostuminen, erityisesti tulipalossa.

1.4.3 Liikkuva kalusto ja energiansyöttöjärjestelmät on suunniteltava ja toteutettava siten, että ne ovat sähkömagneettisilta ominaisuuksiltaan yhteensopivia sellaisten julkisten tai yksityisten laitteistojen, laitteiden ja verkkojen kanssa, joihin ne saattavat vaikuttaa.

1.4.4 Rautatiejärjestelmän suunnittelusta ja toiminnasta ei saa aiheutua sallitut rajat ylittävää melutasoa

— rautatieinfrastruktuurin, sellaisena kuin se on määriteltynä direktiivin 2012/34/EU 3 artiklan 3 kohdassa, lähialueilla eikä

— ohjaamossa.

1.4.5 Rautatiejärjestelmän käyttö ei saa aiheuttaa maaperässä sen tasoista värähtelyä, että se tavanomaisessa kunnossa ollessaan häiritsee liikaa infrastruktuurin lähellä suoritettavia toimintoja ja radan ympäristöä.

1.5 **Tekninen yhteensopivuus**

Infrastruktuurien ja kiinteiden laitteistojen teknisten ominaisuuksien on sovittava yhteen keskenään sekä rautatiejärjestelmässä liikkuvien junien ominaisuuksien kanssa. Tämä vaatimus sisältää kalustoyksikön osajärjestelmän turvallisen yhdistämisen infrastruktuuriin.

Jos näiden ominaisuuksien noudattaminen osoittautuu vaikeaksi verkon tietyissä osissa, voidaan toteuttaa väliaikaisia ratkaisuja, joiden avulla taataan yhteensopivuus tulevaisuudessa.

1.6 **Esteettömyys**

1.6.1 Osajärjestelmien ”infrastruktuuri” ja ”liikkuva kalusto” on oltava vammaisten ja liikkumisesteisten henkilöiden esteettömästi saavutettavissa, jotta näillä henkilöillä on niihin muiden kanssa tasavertainen pääsy siten, että esteet ennaltaehkäistään tai poistetaan ja sovelletaan muita aiheellisia toimenpiteitä. Näihin on sisällyttävä osajärjestelmien niiden asiaan liittyvien osien, joihin yleisöllä on pääsy, suunnittelu, rakentaminen, uusiminen, parantaminen, ylläpito ja toiminta.

1.6.2 Osajärjestelmien ”käyttötoiminta” ja ”henkilöliikenteen telemaattiset sovellukset” on tarjottava tarvittavat toiminnot, joilla helpotetaan vammaisten henkilöiden ja liikkumisesteisten henkilöiden muiden kanssa tasavertaista pääsyä siten, että esteet ennaltaehkäistään tai poistetaan ja sovelletaan muita aiheellisia toimenpiteitä.

2. KUNKIN OSAJÄRJESTELMÄN ERITYISVAATIMUKSET

2.1 **Infrastruktuuri**

2.1.1 *Turvallisuus*

On ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin, jotta estetään pääsy tai asiaton tunkeutuminen laitteistoihin.

On ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin ihmisille aiheutuvan vaaraan rajoittamiseksi erityisesti junien kulkiessa asemien läpi.

Infrastruktuurit, joihin yleisöllä on pääsy, on suunniteltava ja toteutettava siten, että rajoitetaan ihmisille aiheutuvia turvallisuusriskejä (infrastruktuurien vakaus, tulipalot, pääsytiet, evakuointi, laiturit jne.).

On ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin pitkien tunneleiden ja maasiltojen asettamien erityisten turvallisuusvaatimusten huomioon ottamiseksi.

2.1.2 *Esteettömyys*

Infrastruktuuriosajärjestelmien, joihin yleisöllä on pääsy, on oltava vammaisten henkilöiden ja liikkumisesteisten henkilöiden esteettömästi saavutettavissa 1.6 kohdan mukaisesti.

2.2 **Energia**

2.2.1 *Turvallisuus*

Energian syöttölaitteiden toiminta ei saa vaarantaa junien eikä ihmisten (käyttäjät, käyttöhenkilökunta, ratavarren asukkaat, sivulliset) turvallisuutta.

2.2.2 *Ympäristönsuojelu*

Sähkö- tai lämpöenergiansyöttölaitteiden toiminnasta aiheutuvien ympäristöhaittojen on pysyttävä määritellyissä rajoissa.

2.2.3 *Tekninen yhteensopivuus*

Sähkö- tai lämpöenergian syöttöjärjestelmien on

— mahdollistettava se, että junat saavuttavat määritellyt suoritustasot,

— sähkönsyöttöjärjestelmien osalta sovittava yhteen juniin asennettujen virranottolaitteiden kanssa.

2.3 **Ohjaus, hallinta ja merkinanto**

2.3.1 *Turvallisuus*

Käytettyjen ohjaus-, hallinta- ja merkinantolaitteiden ja niiden toiminnan on mahdollistettava junaliikenne, jonka turvallisuustaso vastaa verkolle asetettuja tavoitteita. Ohjaus-, hallinta- ja merkinantojärjestelmien on edelleen mahdollistettava verkolla luvallisesti liikkuvien junien turvallinen liikkuminen määritellyssä vajaatoimintatilanteessa.

2.3.2 *Tekninen yhteensopivuus*

Uudet infrastruktuurit ja uusi liikkuva kalusto, joka on rakennettu tai kehitetty yhteensopivien ohjaus-, hallinta- ja merkinantojärjestelmien käyttöönoton jälkeen, on mukautettava näiden järjestelmien käyttöön.

Junien ohjaamoihin asennettujen ohjaus-, hallinta- ja merkinantolaitteiden on mahdollistettava tavanomainen käyttötoiminta määritellyissä olosuhteissa rautatiejärjestelmässä.

2.4 **Liikkuva kalusto**

2.4.1 *Turvallisuus*

Liikkuvan kaluston rakenteet ja kalustoyksikköjen välisten kytkentöjen rakenteet on suunniteltava siten, että matkustaja- ja ohjaamotilat ovat suojattuja, jos junat törmäävät tai suistuvat raiteilta.

Sähkölaitteet eivät saa vaarantaa ohjaus-, hallinta- ja merkinantolaitteiden toimintavarmuutta.

Jarrutustekniikoiden ja -tehojen on oltava yhteensopivia raiteiden, teknisten rakenteiden ja merkinantojärjestelmien kanssa.

On ryhdyttävä toimiin pääsyn estämiseksi jännitteisiin laitteisiin, jotta ihmisten turvallisuus ei vaarantuisi.

Vaaratilanteita varten on oltava käytettävissä laitteita, joiden avulla matkustajat voivat ilmoittaa vaarasta kuljettajalle ja junahenkilökunta voi olla yhteydessä heihin.

On varmistettava juniin nousevien ja niistä poistuvien matkustajien turvallisuus. Ovissa on oltava matkustajien turvallisuuden takaava sulkemis- ja avausjärjestelmä.

Käytössä on oltava hätäuloskäyntejä, ja ne on merkittävä.

On ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin hyvin pitkien tunneleiden asettamien erityisten turvallisuusvaatimusten huomioon ottamiseksi.

Junissa on oltava riittävän tehokas hätävalaistusjärjestelmä, jolla on riittävä oma tehonlähde.

Junissa on oltava kuulutusjärjestelmä, jonka avulla junahenkilökunta voi välittää viestejä matkustajille.

Matkustajille on annettava helposti ymmärrettäviä ja kattavia tietoja heihin sovellettavista säännöistä sekä rautatieasemilla että junissa.

2.4.2 *Luotettavuus ja käyttökunto*

Toiminnan kannalta olennaiset ajo-, veto- ja jarrutuslaitteet sekä ohjaus- ja hallintajärjestelmä on suunniteltava siten, että määritellyssä vajaatoimintatilanteessa juna voi jatkaa matkaansa ilman, että siitä on haittaa käyttöön jääville laitteille.

2.4.3 *Tekninen yhteensopivuus*

Sähkölaitteiden on oltava yhteensopivia ohjaus-, hallinta- ja merkinantolaitteiden toiminnan kanssa.

Jos vetovoima tuotetaan sähköllä, virranottolaitteiden on oltava sellaisia, että junat voivat kulkea rautatiejärjestelmän energiansyöttöjärjestelmän avulla.

Liikkuvan kaluston ominaisuuksien on oltava sellaisia, että se voi kulkea kaikilla rataosuuksilla, joilla sitä aiotaan käyttää, asiaan vaikuttavat ilmasto-olot huomioon ottaen.

2.4.4 *Valvonta*

Junat on varustettava tallennuslaitteella. Kyseisen laitteen kokoamat tiedot ja tietojen käsittely on yhdenmukaistettava.

2.4.5 *Esteettömyys*

Liikkuvan kaluston osajärjestelmien, joihin yleisöllä on pääsy, on oltava vammaisten henkilöiden ja liikkumisesteisten henkilöiden esteettömästi saavutettavissa 1.6 kohdan mukaisesti.

2.5 **Kunnossapito**

2.5.1 *Terveys ja turvallisuus*

Keskuksissa käytettävien teknisten laitteiden ja menetelmien on taattava kyseisen osajärjestelmän turvallinen käyttö, eikä niistä saa aiheutua vaaraa terveydelle ja turvallisuudelle.

2.5.2 *Ympäristönsuojelu*

Huoltokeskuksissa käytettävät tekniset laitteet ja menetelmät eivät saa ylittää ympäristön kannalta hyväksyttäviä haittatasoja.

2.5.3 *Tekninen yhteensopivuus*

Liikkuvassa kalustossa käytettävien kunnossapitolaitteiden on oltava sellaisia, että niillä voidaan suorittaa turvallisuuteen, terveyteen ja mukavuuteen liittyvät toimet sille kalustolle, joita varten ne on suunniteltu.

2.6 **Käyttötoiminta ja liikenteen hallinta**

2.6.1 *Turvallisuus*

Verkoilla on oltava yhtenäiset käyttösäännöt sekä kuljettajilla, junahenkilökunnalla ja liikenteenohjaushenkilökunnalla riittävä pätevyys, jotta voidaan taata turvallinen käyttö, ottaen huomioon rajat ylittävän liikenteen ja kotimaan liikenteen erilaiset vaatimukset.

Kunnossapitotoimien ja kunnossapitovälin, kunnossapitohenkilökunnan ja liikenteenohjaushenkilökunnan koulutuksen ja pätevyyden sekä asianomaisten toimijoiden liikenteenohjaus- ja huoltokeskuksissa käyttämän laadunvarmistusjärjestelmän on oltava sellaiset, että ne takaavat korkean turvallisuustason.

2.6.2 *Luotettavuus ja käyttökunto*

Kunnossapitotoimien ja kunnossapitovälin, kunnossapitohenkilökunnan ja liikenteenohjaushenkilökunnan koulutuksen ja pätevyyden sekä asianomaisten toimijoiden liikenteenohjaus- ja huoltokeskuksissa käyttämän laadunvarmistusjärjestelmän on oltava sellaiset, että ne takaavat korkean luotettavuus- ja käyttötason.

2.6.3 *Tekninen yhteensopivuus*

Verkoilla on oltava yhtenäiset käyttösäännöt sekä kuljettajilla, junahenkilökunnalla ja liikenteen hallinnasta vastaavalla henkilökunnalla riittävä pätevyys, jotta voidaan taata rautatiejärjestelmän tehokas käyttö, ottaen huomioon kotimaisten ja rajat ylittävien palvelujen erilaiset vaatimukset.

2.6.4 *Esteettömyys*

On toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että käyttösäännöissä vaaditaan tarvittavia toimintoja vammaisten henkilöiden ja liikkumisesteisten henkilöiden kannalta riittävän esteettömyyden varmistamiseksi.

2.7 **Henkilö- ja tavaraliikenteen telemaattiset sovellukset**

2.7.1 *Tekninen yhteensopivuus*

Telemaattisten sovellusten olennaiset vaatimukset, joilla taataan palvelujen vähimmäislaatu matkustajille ja tavaraliikenteen asiakkaille, koskevat erityisesti teknistä yhteensopivuutta.

Näiden sovellusten osalta on varmistettava, että

— tiedostot, ohjelmat ja tiedonsiirtokäytännöt suunnitellaan siten, että niillä taataan suurin mahdollinen tietojenvaihto eri sovellusten ja eri toimijoiden välillä sulkien pois liiketoimintaan liittyvät luottamukselliset tiedot,

— tiedot ovat helposti käyttäjien saatavilla.

2.7.2 *Luotettavuus ja käyttökunto*

Näiden tiedostojen, ohjelmien ja tiedonsiirtokäytäntöjen käyttö-, hallinta-, päivitys- ja ylläpitotapojen on taattava näiden järjestelmien tehokkuus ja palvelujen laatu.

2.7.3 *Terveys*

Näiden järjestelmien käyttäjäliittymissä on noudatettava ergonomian ja terveyden suojelun vähimmäissääntöjä.

2.7.4 *Turvallisuus*

On varmistettava riittävä yhtenäisyyden ja luotettavuuden taso turvallisuuteen liittyvien tietojen tallentamisessa ja siirrossa.

2.7.5 *Esteettömyys*

On toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että henkilöliikenteen telemaattisten sovellusten osajärjestelmässä on tarvittavat toiminnot vammaisten henkilöiden ja liikkumisesteisten henkilöiden kannalta riittävän esteettömyyden varmistamiseksi.

LIITE IV

OSAJÄRJESTELMIEN EY-TARKASTUSMENETTELY

1. YLEISET PERIAATTEET

”EY-tarkastuksella” tarkoitetaan 15 artiklassa tarkoitetun hakijan toteuttamaa menettelyä, jolla osoitetaan, että osajärjestelmää koskevat unionin oikeuden ja asiaa koskevien kansallisten sääntöjen vaatimukset täyttyvät ja osajärjestelmälle voidaan antaa käyttöönottolupa.

2. ILMOITETUN LAITOKSEN ANTAMA TARKASTUSTODISTUS

2.1 **Johdanto**

Tämän direktiivin soveltamiseksi YTE:iin nähden tehtävällä tarkastuksella tarkoitetaan menettelyä, jolla ilmoitettu laitos tarkistaa ja todistaa, että osajärjestelmä on asiaa koskevien yhteentoimivuuden teknisten eritelmien (YTE) mukainen.

Tämä ei rajoita hakijan velvollisuuksia noudattaa muita sovellettavia unionin säädöksiä ja muiden sääntöjen edellyttämiä arviointilaitosten suorittamia tarkastuksia.

2.2 **Välivaiheen tarkastuslausuma**

2.2.1 *Periaatteet*

Tarkastukset voidaan hakijan pyynnöstä tehdä osajärjestelmän osille tai ne voidaan rajoittaa koskemaan tiettyjä tarkastusmenettelyn vaiheita. Tällöin tarkastusten tulokset voidaan esittää välivaiheen tarkastuslausumassa, jonka hakijan valitsema ilmoitettu laitos antaa. Välivaiheen tarkastuslausumassa on annettava viitetiedot YTE:istä, joihin nähden vaatimustenmukaisuus on arvioitu.

2.2.2 *Osajärjestelmän osat*

Hakija voi hakea välivaiheen tarkastuslausumaa mille tahansa osille, joihin hän on päättänyt osajärjestelmän jakaa. Tällöin kukin osa tarkastetaan kussakin vaiheessa 2.2.3 kohdan mukaisesti.

2.2.3 *Tarkastusmenettelyn vaiheet*

Osajärjestelmä tai tietyt osajärjestelmän osat on tarkastettava seuraavissa vaiheissa:

a) kokonaissuunnittelu;

b) tuotanto: rakentaminen, johon sisältyvät erityisesti maa- ja vesirakennustyöt, valmistaminen, osatekijöiden kokoaminen ja kokonaisuuden säätö;

c) lopputestaus.

Hakija voi hakea välivaiheen tarkastuslausumaa suunnitteluvaiheelle (tyyppiä koskeva testaus mukaan luettuna) ja tuotantovaiheelle koko osajärjestelmälle tai mille tahansa osille, joihin hakija on päättänyt osaohjelman jakaa (katso 2.2.2 kohta).

2.3 **Tarkastustodistus**

2.3.1 Tarkastuksesta vastaavat ilmoitetut laitokset arvioivat osajärjestelmän suunnittelun, tuotannon ja lopputestauksen ja laativat tarkastustodistuksen hakijalle, joka puolestaan laatii EY-tarkastusvakuutuksen. Tarkastustodistuksessa on annettava viitetiedot YTE:istä, joihin nähden vaatimustenmukaisuus on arvioitu.

Jos osajärjestelmän vaatimustenmukaisuutta ei ole arvioitu kaikkiin asianomaisiin YTE:iin nähden (esimerkiksi jos kyseessä on poikkeus, parantamiseen tai uudistamiseen liittyvä YTE:ien osittainen soveltaminen, YTE:ään liittyvä siirtymäaika tai erikoistapaus), tarkastustodistuksessa on annettava tarkat viitetiedot niistä YTE:istä tai niiden osista, joihin nähden vaatimustenmukaisuutta ei ole arvioitu ilmoitetun laitoksen suorittamassa tarkastusmenettelyssä.

2.3.2 Jos on annettu välivaiheen tarkastuslausumia, osajärjestelmän tarkastuksesta vastaava ilmoitettu laitos ottaa nämä välivaiheen tarkastuslausumat huomioon ja ennen tarkastustodistuksen antamista

a) tarkistaa, että välivaiheen tarkastuslausumat kattavat asianmukaisesti kaikki sovellettavat YTE:ien vaatimukset;

b) tarkastaa kaikki näkökohdat, joita välivaiheen tarkastuslausumat eivät kata; ja

c) tarkastaa koko osajärjestelmän lopputestauksen.

2.3.3 Jos osajärjestelmään, josta on jo annettu tarkastustodistus, tehdään muutos, ilmoitettu laitos tekee ainoastaan sellaiset tutkimukset ja testit, jotka ovat merkityksellisiä ja tarpeen muutosten kannalta, eli arviointi koskee ainoastaan muutettuja osajärjestelmän osia ja niiden liittymäkohtia osajärjestelmän muuttamattomiin osiin.

2.3.4 Kunkin osajärjestelmän tarkastuksessa mukana olleen ilmoitetun laitoksen on laadittava koko toimintansa kattavat asiakirjat 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

2.4 **EY-tarkastusvakuutuksen mukana olevat tekniset asiakirjat**

Hakijan on koottava EY-tarkastusvakuutuksen mukana olevat tekniset asiakirjat, joihin on sisällyttävä seuraavat:

a) kyseisen osajärjestelmän suunnitteluun liittyvät tekniset ominaisuudet, kuten toteuttamista vastaavat yleissuunnitelmat ja yksityiskohtaiset suunnitelmat, sähkö- ja hydrauliset kaaviot, ohjauspiirikaaviot, tieto- ja automaatiojärjestelmien kuvaus, joiden on oltava riittävän yksityiskohtaisia suoritetun vaatimustenmukaisuustarkastuksen dokumentoimiseksi, sekä käyttö- ja kunnossapito-ohjeet jne.;

b) luettelo 4 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitetuista osajärjestelmään sisältyvistä yhteentoimivuuden osatekijöistä;

c) kunkin osajärjestelmän tarkastukseen osallistuneen ilmoitetun laitoksen kokoamat 15 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut asiakirjat, joihin on sisällyttävä seuraavat:

— jäljennökset 4 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja yhteentoimivuuden osatekijöitä varten laadituista EY-tarkastusvakuutuksista ja tarvittaessa EY-käyttöönsoveltuvuusvakuutuksista, sekä lisäksi tarvittaessa vastaavat laskelmat ja jäljennökset niiden testien ja tutkimusten pöytäkirjoista, joita ilmoitetut laitokset ovat suorittaneet yhteisten teknisten eritelmien perusteella,

— jos ne ovat saatavilla, välivaiheen tarkastuslausumat, jotka ovat tarkastustodistuksen mukana, sekä ilmoitetun laitoksen antamat tulokset välivaiheen tarkastuslausuman pätevyyden tarkistamisesta,

— tarkastuksesta vastaavan ilmoitetun laitoksen allekirjoittama tarkastustodistus siitä, että osajärjestelmä on sovellettavien YTE:ien vaatimusten mukainen, sekä vastaavat laskelmat; todistuksessa mainitaan tarvittaessa toimien suorittamisen aikana esitetyt varaumat, joita ei ole peruttu; tarkastustodistukseen olisi liitettävä myös saman laitoksen tehtävänsä yhteydessä laatimat kertomukset suorittamistaan tarkastuksista 2.5.2 ja 2.5.3 kohdan mukaisesti;

d) muiden unionin säädösten mukaisesti annetut tarkastustodistukset;

e) tapauksissa, joissa edellytetään osajärjestelmien turvallisen yhdistämisen tarkastamista 18 artiklan 4 kohdan c alakohdan ja 21 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti, asiaa koskeviin teknisiin asiakirjoihin on sisällyttävä arvioijien kertomus tai kertomukset direktiivin 2004/49/EY 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista riskinarvioinnin yhteisistä turvallisuusmenetelmistä.

2.5 **Ilmoitettujen laitosten suorittama valvonta**

2.5.1 Tuotannon tarkastamisesta vastaavalla ilmoitetulla laitoksella on oltava aina vapaa pääsy työmaille, tuotantolaitoksiin, varastoalueille ja tarvittaessa esivalmistusalueille, testauslaitoksiin ja yleensä kaikkiin paikkoihin, joihin pääsyn se voi katsoa tarpeelliseksi tehtävänsä suorittamisen kannalta. Ilmoitetun laitoksen on saatava hakijalta kaikki tätä tarkoitusta varten tarvittavat asiakirjat, erityisesti toteuttamissuunnitelmat ja osajärjestelmää koskevat tekniset asiakirjat.

2.5.2 Toteutuksen tarkastamisesta vastaavan ilmoitetun laitoksen on tehtävä määräajoin tarkastuksia varmistaakseen, että asiaankuuluvia YTE:iä noudatetaan. Se antaa tarkastuskertomuksen toteutuksesta vastaaville tahoille. Ilmoitetun laitoksen läsnäolo voi olla tarpeen tietyissä rakennustyön vaiheissa.

2.5.3 Lisäksi ilmoitettu laitos voi tehdä yllätystarkastuksia työmaalle tai tuotantolaitoksiin. Näiden käyntien yhteydessä se voi suorittaa täydellisiä tai osatarkastuksia. Se antaa kertomuksen käynnistä ja tarvittaessa tarkastuskertomuksen toteutuksesta vastaaville tahoille.

2.5.4 Ilmoitetun laitoksen on pystyttävä valvomaan osajärjestelmää, johon yhteentoimivuuden osatekijä on asennettu, voidakseen arvioida, mikäli vastaavassa YTE:ssä niin vaaditaan, sen soveltuvuutta käyttöön sille suunnitellussa rautatieympäristössä.

2.6 **Asiakirjojen toimittaminen**

Hakijan on säilytettävä jäljennös EY-tarkastusvakuutuksen mukana olevista teknisistä asiakirjoista koko osajärjestelmän elinkaaren ajan. Se on toimitettava jäsenvaltioille tai virastolle pyynnöstä.

Käyttöönottolupaa koskevan hakemuksen yhteydessä toimitetut asiakirjat on toimitettava sille viranomaiselle, jolta lupaa haetaan. Kansallinen turvallisuusviranomainen tai virasto voi vaatia, että osa tai osia hakemuksen yhteydessä toimitetuista asiakirjoista käännetään sen omalle kielelle.

2.7 **Julkistaminen**

Kunkin ilmoitetun laitoksen on julkaistava määräajoin aiheelliset tiedot seuraavista:

a) vastaanotetut tarkastuspyynnöt ja välivaiheen tarkastuslausumapyynnöt;

b) yhteentoimivuuden osatekijöiden vaatimustenmukaisuuden ja käyttöönsoveltuvuuden arviointipyynnöt;

c) annetut tai evätyt välivaiheen tarkastuslausumat;

d) annetut tai evätyt tarkastustodistukset ja EY-käyttöönsoveltuvuustodistukset;

e) annetut tai evätyt tarkastustodistukset.

2.8 **Kieli**

EY-tarkastusmenettelyyn liittyvät asiakirjat ja kirjeenvaihto on laadittava sen jäsenvaltion, johon hakija on sijoittautunut, unionin virallisella kielellä tai hakijan hyväksymällä unionin virallisella kielellä.

3. NIMETYN LAITOKSEN ANTAMA TARKASTUSTODISTUS

3.1 **Johdanto**

Jos sovelletaan kansallisia sääntöjä, tarkastukseen on sisällyttävä menettely, jossa 15 artiklan 8 kohdan nojalla nimetty laitos, jäljempänä ”nimetty laitos”, tarkastaa ja todistaa, että osajärjestelmä on 14 artiklan mukaisesti ilmoitettujen kansallisten sääntöjen mukainen, kaikissa jäsenvaltioissa, joissa osajärjestelmä on tarkoitus ottaa käyttöön.

3.2 **Tarkastustodistus**

Nimetty laitos laatii hakijalle tarkoitetun tarkastustodistuksen.

Todistuksessa on annettava tarkat viitetiedot kansallisista säännöistä, joihin nähden vaatimustenmukaisuus on arvioitu nimetyn laitoksen suorittamassa tarkastusmenettelyssä.

Jos kansalliset säännöt koskevat kalustoyksikön muodostavia osajärjestelmiä, nimetyn laitoksen on jaettava todistus kahteen osaan, joista toisessa annetaan viitetiedot niistä kansallisista säännöistä, jotka tiukasti katsoen liittyvät kalustoyksikön ja kyseisen verkon väliseen tekniseen yhteensopivuuteen, ja toisessa kaikista muista kansallisista säännöistä.

3.3 **Asiakirjat**

Kun kyse on kansallisista säännöistä, nimetyn laitoksen kokoamat ja tarkastustodistuksen mukana olevat asiakirjat on liitettävä mukaan 2.4 kohdassa tarkoitettuihin EY-tarkastusvakuutuksen mukana oleviin teknisiin asiakirjoihin, ja niiden on sisällettävä tarvittavat tekniset tiedot sen arvioimiseksi, että osajärjestelmä on näiden kansallisten sääntöjen mukainen.

3.4 **Kieli**

EY-tarkastusmenettelyyn liittyvät asiakirjat ja kirjeenvaihto on laadittava sen jäsenvaltion, johon hakija on sijoittautunut, unionin virallisella kielellä tai hakijan hyväksymällä unionin virallisella kielellä.

4. OSAJÄRJESTELMIEN OSIEN TARKASTUS 15 ARTIKLAN 7 KOHDAN MUKAISESTI

Jos osajärjestelmän tietyille osille annetaan tarkastustodistus, tämän liitteen säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin kyseisiin osiin.

LIITE V

A OSA

Kumotut direktiivit

ja niiden muutokset

(58 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi 2008/57/EY	(EUVL L 191, 18.7.2008, s. 1).
Direktiivi 2009/131/EY	(EUVL L 273, 17.10.2009, s. 12).
Direktiivi 2011/18/EU	(EUVL L 57, 2.3.2011, s. 21).

B OSA

Osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista koskevat määräajat

(57 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi	Määräaika
2008/57/EY	19. heinäkuuta 2010
2009/131/EY	19. heinäkuuta 2010
2011/18/EU	31. joulukuuta 2011

LIITE VI

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 2008/57/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artiklan a–z alakohta	2 artiklan 1–5, 7–17 ja 19–28 kohta
—	2 artiklan 6, 18 ja 29–45 kohta
3 artikla	—
4 artikla	3 artikla
5 artiklan 1 kohdasta 3 kohdan g alakohtaan	4 artiklan 1 kohdasta 3 kohdan g alakohtaan
—	4 artiklan 3 kohdan h ja i alakohta
5 artiklan 4–8 kohta	4 artiklan 4–8 kohta
6 artikla	5 artikla
7 artikla	6 artikla
8 artikla	—
9 artikla	7 artikla
10 artikla	8 artikla
11 artikla	9 artikla
12 artikla	—
13 artikla	10 artikla
14 artikla	11 artikla
15 artiklan 1 kohta	18 artiklan 2 kohta
15 artiklan 2 ja 3 kohta	—
16 artikla	12 artikla
17 artikla	13 ja 14 artikla
18 artikla	15 artikla
19 artikla	16 artikla
—	17 artikla
—	18 artikla (lukuun ottamatta 18 artiklan 3 kohtaa)
—	19, 20, 21, 22 ja 23 artikla
20 artikla	—
21 artikla	—
22–25 artikla	—
26 artikla	24 artikla
27 artikla	14 artiklan 10 kohta
—	26 artikla
28 artikla ja liite VIII	27–44 artikla
—	45 artikla

Direktiivi 2008/57/EY	Tämä direktiivi
29 artikla	51 artikla
30 ja 31 artikla	—
32 artikla	46 artikla
33 artikla	47 artiklan 3, 4, 6 ja 7 kohta
—	47 artiklan 1, 2 ja 5 kohta
34 artikla	48 artikla
35 artikla	49 artikla
36 artikla	—
—	50 artikla
37 artikla	52 artikla
38 artikla	57 artikla
39 artikla	53 artikla
—	54 ja 55 artikla
—	56 artikla
40 artikla	58 artikla
41 artikla	59 artikla
42 artikla	60 artikla
Liitteet I–III	Liitteet I–III
Liite IV	9 artiklan 2 kohta
Liitteet V	15 artiklan 9 kohta
Liite VI	Liite IV
Liite VII	14 artiklan 10 kohta
Liite VIII	30, 31 ja 32 artikla
Liite IX	7 artiklan 5 kohta
Liite X	Liite V
Liite XI	Liite VI